

5. ULUSLARARASI SOSYAL
BİLİMLER KONGRESİ

5. INTERNATIONAL CONGRESS
OF SOCIAL SCIENCES

TÜRKÖSFER

21. ASIR TÜRKİYE YÜZYILI OLACAK MI?

BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPÇIĞI
(PROCEEDINGS BOOK)

1-3 MAYIS 2026
KAŞ/ANTALYA

www.tamuskon.org

TAMUSKON 2026
TOPLUMSAL ARAŞTIRMALAR MERKEZİ 5. ULUSLARARASI
SOSYAL BİLİMLER KONGRESİ
BİLDİRİ ÖZETLERİ KİTAPÇIĞI

Yayıncı: Toplumsal Araştırmalar Merkezi Derneği
Zabitan Mahallesi, Ertürk Sokak, No:18 D:1 İzmit/KOCAELİ - TÜRKİYE
Sertifika No: 61250

Bu kitabın her türlü yayın hakkı Toplumsal Araştırmalar Merkezi (TAM) Derneği'ne aittir. Yazılı izin olmadan elektronik veya fotokopi yoluyla kısmen veya tamamen kopyalanamaz, çoğaltılamaz, dağıtılamaz. Kaynak göstermek şartıyla alıntı yapılabilir.

Kitapta yer alan bölümlerin tüm sorumluluğu, bölüm başında yer alan yazar(lar)a aittir.

...

TAMUSKON 2026
CENTER FOR SOCIAL RESEARCH 5th INTERNATIONAL SOCIAL
SCIENCES CONGRESS
PROCEEDINGS BOOK

Publisher: Association of the Center for Social Research
Zabitan Mahallesi, Ertürk Sokak, No:18 D:1 İzmit/KOCAELİ - TÜRKİYE
Certificate Number: 61250

All publication rights of this book belong to the Association of the Center for Social Research. It may not be copied, reproduced, distributed in whole or in part by electronic or photocopying without written permission. It can be cited with reference.

All responsibility of the chapters in the book belong to the author(s) at the beginning of the chapter.

Editör <i>Editor</i>	:	Prof. Dr. Mustafa Yılmaz <i>Prof. Mustafa Yılmaz</i>	Kapak <i>Cover</i>	:	Öğr. Gör. Ali Parım <i>Lecturer Ali Parım</i>
Editör Yardımcısı <i>Assistant Editor</i>	:	Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Gökmen <i>Asst. Prof. Mustafa GÖKMEN</i>	Dizgi ve Mizanpaj <i>Typesetting</i> <i>and Layout</i>	:	Mustafa Çokyaşar (M.A.)
Redaktörler <i>Copy Editor</i>	:	Dr. Öğr. Üyesi Sumru Yıldırım <i>Asst. Prof. Sumru Yıldırım</i>	ISBN	:	978-605-73325-9-2 9 786057 332592
Dil Editörleri <i>Foreign Language Editors</i>	:	Öğr. Gör. Dr. Ümit Ünsal Kaya <i>Lecturer Ümit Ünsal Kaya, (Ph.D.)</i>	Yayın Tarihi <i>Release Date</i>	:	15 Mayıs 2026 <i>May 15, 2026</i>
	:	Arş. Gör. Dr. Neslihan Erdem <i>Asst. Prof. Neslihan Erdem</i>			
	:	Öğr. Gör. Dr. Adnan Sert <i>Lecturer Adnan Sert, (Ph.D.)</i>			
	:	Arş. Gör. Umut YAVUZ <i>Research Assistant (M.A.)</i>			

Web: toplumsalarastirmalarmerkezi.org | tamde.org | tamuskon.org

E-posta: editor@tamuskon.org

Düzenleyen Kurumlar

Organizing Institutions

TAM

TOPLUMSAL ARAŞTIRMALAR
MERKEZİ

Toplumsal Araştırmalar Merkezi
Center for Social Research

Aydın Adnan Menderes
Üniversitesi
*Aydın Adnan Menderes
University*

Girne Amerikan Üniversitesi
Girne American University

Destekleyen Kurumlar

Supporting Institutions

Antalya Kaş Belediyesi
*Antalya Kaş
Municipality*

Kocaeli Körfez
Belediyesi
*Kocaeli Körfez
Municipality*

Bursa Gemlik
Belediyesi
*Bursa Gemlik
Municipality*

FIKIRBAS®
Printing
Solutions

Fikirbas Baskı
Çözümleri
*Fikirbas Printing
Solutions*

Düzenleme Kurulu

Organizing Committee

Prof. Dr. Mustafa YILMAZ

Prof. Mustafa YILMAZ
Kocaeli Üniversitesi / Aydın Adnan Menderes
Üniversitesi
Kocaeli University / Aydın Adnan Menderes University

Kongre Başkanı
President of Congress

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa GÖKMEN

Asst. Prof. Mustafa GÖKMEN
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Kongre Başkan Yardımcısı
Vice President of Congress

Prof. Dr. Ali Emre DİNGİN

Prof. Ali Emre DİNGİN
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Prof. Dr. Ali Poyraz GÜRSON

Prof. Ali Poyraz GÜRSON
Girne Amerikan Üniversitesi
Girne American University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Doç. Dr. Ekin Kadir SELÇUK

Assoc. Prof. Ekin Kadir SELÇUK
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Bolu Abant İzzet Baysal University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Doç. Dr. Eren Alper YILMAZ

Assoc. Prof. Eren Alper YILMAZ
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Doç. Dr. İhsan KARLI

Assoc. Prof. İhsan KARLI
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Doç. Dr. Meltem Duyal

Assoc. Prof. Meltem Duyal
Adıyaman Üniversitesi
Adıyaman University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Dr. Öğr. Üyesi Deniz Keba EKİNCİ

Asst. Prof. Deniz Keba EKİNCİ
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Dr. Öğr. Üyesi Sumru YILDIRIM

Asst. Prof. Sumru YILDIRIM
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Arş. Gör. Dr. Neslihan ERDEM

Research Assistant Neslihan ERDEM (Ph.D.)
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Öğr. Gör. Dr. Adnan SERT

Lecturer Adnan SERT (Ph.D.)
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Öğr. Gör. Dr. Ümit Ünsal KAYA

Lecturer Ümit Ünsal KAYA (Ph.D.)
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Arş. Gör. Tolgahan TIKTAŞ (M.A.)

Research Assistant Tolgahan TIKTAŞ (M.A.)
Ankara Müzik ve Güzel Sanatlar Üniversitesi
Ankara Music and Fine Arts University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Öğr. Gör. Ali PARİM (M.A.)

Lecturer Ali PARİM (M.A.)
İğdır Üniversitesi
İğdir University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Arş. Gör. Umut YAVUZ (M.A.)

Research Assistant Umut YAVUZ (M.A.)
Selçuk Üniversitesi
Selçuk University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Mustafa ÇOKYAŞAR (M.A.)

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Düzenleme Kurulu Üyesi
Member of Organizing Committee

Danışma ve Bilim Kurulu

Advisory and Scientific Committee

Prof. Dr. Mustafa YILMAZ

Prof. Mustafa YILMAZ

Kocaeli Üniversitesi / Aydın Adnan Menderes
Üniversitesi
Kocaeli University / Aydın Adnan Menderes
University

Prof. Dr. Abdülkadir ŞENKAL

Prof. Abdülkadir ŞENKAL

Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Ali Emre DİNGİN

Prof. Ali Emre DİNGİN

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

**Prof. Dr. Ali Muhammet
BAYRAKTAROĞLU**

Prof. Ali Muhammet BAYRAKTAROĞLU

Trakya Üniversitesi
Trakya University

Prof. Dr. Ali Poyraz GÜRSON

Prof. Ali Poyraz GÜRSON

Girne Amerikan Üniversitesi
Girne American University

Prof. Dr. Aslı YURDİGÜL

Prof. Aslı YURDİGÜL

Atatürk Üniversitesi
Atatürk University

Prof. Dr. Bayram KESKİN

Prof. Bayram KESKİN

Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Bünyamin AYHAN

Prof. Bünyamin AYHAN

Selçuk Üniversitesi
Selçuk University

Prof. Dr. Doğa Başar SARIİPEK

Prof. Doğa Başar SARIİPEK

Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Emine KOYUNCU

Prof. Emine KOYUNCU

Marmara Üniversitesi
Marmara University

Prof. Dr. Faruk TURHAN

Prof. Faruk TURHAN

Süleyman Demirel Üniversitesi
Süleyman Demirel University

Prof. Dr. Fikret ÇANKAYA

Prof. Fikret ÇANKAYA

Karadeniz Teknik Üniversitesi
Karadeniz Technical University

Prof. Dr. Füsün ALVER

Prof. Füsün ALVER

İstanbul Ticaret Üniversitesi
İstanbul Ticaret University

Prof. Dr. Gülsün KURUBACAK

Prof. Gülsün KURUBACAK

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Ankara Hacı Bayram Veli University

**Prof. Dr. Güven Necati
BÜYÜKBAYKAL**

Prof. Güven Necati BÜYÜKBAYKAL

İstanbul Üniversitesi
İstanbul University

Danışma ve Bilim Kurulu

Advisory and Scientific Committee

Prof. Dr. Hale ŞİVGİN
Prof. Hale ŞİVGİN
Emekli Öğretim Üyesi
Emeritus Professor

Prof. Dr. Hüseyin Emre BAĞCE
Prof. Hüseyin Emre BAĞCE
Marmara Üniversitesi
Marmara University

Prof. Dr. İsmail Latif HACİNEBİOĞLU
Prof. İsmail Latif HACİNEBİOĞLU
İstanbul Üniversitesi
Istanbul University

Prof. Dr. Levent ELDENİZ
Prof. Levent ELDENİZ
Marmara Üniversitesi
Marmara University

Prof. Dr. Mehmet Cem PEKMAN
Prof. Mehmet Cem PEKMAN
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Mine HALİS
Prof. Mine HALİS
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Muhsin HALİS
Prof. Muhsin HALİS
Kocaeli Üniversitesi
Kocaeli University

Prof. Dr. Mustafa Emir
Prof. Mustafa Emir
Avrasya Üniversitesi
University of Eurasia

Prof. Dr. Özgür ÇENGEL
Prof. Özgür ÇENGEL
İstanbul Arel Üniversitesi
Istanbul Arel University

Prof. Dr. Süleyman Hakan YILMAZ
Prof. Süleyman Hakan YILMAZ
Selçuk Üniversitesi
Selçuk University

Doç. Dr. Ekin Kadir SELÇUK
Assoc. Prof. Ekin Kadir SELÇUK
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
Bolu Abant İzzet Baysal University

Doç. Dr. Eren Alper YILMAZ
Assoc. Prof. Eren Alper YILMAZ
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Aydın Adnan Menderes University

Doç. Dr. Nedret ÇAĞLAR
Assoc. Prof. Nedret ÇAĞLAR
Süleyman Demirel Üniversitesi
Süleyman Demirel University

Uluslararası Bilim Kurulu

International Scientific Committee

Prof. Dr. Hale YILMAZ
Prof. Hale YILMAZ
Southern Illinois University

Prof. Dr. Jonathan BEAN
Prof. Jonathan BEAN
Southern Illinois University

Doç. Dr. Ergin JABLE
Assoc. Prof. Ergin JABLE
University of Prishtina

Doç. Dr. Roslina Binti Abdul Latif
Assoc. Prof. Roslina Binti Abdul Latif
Taylor's University

Dr. Öğr. Üyesi Funda GÜVEN
Asst. Prof. Funda GÜVEN
Nazarbayev University

Dr. Vesile MÖHSÜMOVA
Vesile MÖHSÜMOVA (Ph.D.)
Baku State University

1 Mayıs 2026 Cuma

KAYIT / KARŞILAMA

09.30-10.00 Kayıt

Salon: Kaş Kültür Evi

AÇILIŞ OTURUMU

10.00-11.00 Açılış Oturumu

Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Prof. Dr. Mustafa Yılmaz

Toplumsal Araştırmalar Merkezi Genel Direktörü
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Gökmen

Toplumsal Araştırmalar Merkezi İletişim Koordinatörü
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekan Yardımcısı

Prof. Dr. Ali Poyraz Gürson Çağrılı Konuşmacı

Girne Amerikan Üniversitesi Rektör Yardımcısı
Girne Amerikan Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanı

(E)Kur. Alb. Celal Bek

Kaptan Pilot, Eski F-16 Pilotu

Prof. Dr. Mehmet Sezai Türk Çağrılı Konuşmacı

Ankara HBV Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı

11.00–12.30

Birinci Oturum

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Eren Alper Yılmaz
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Eren Alper Yılmaz

Türkiye'nin Son Yıllardaki Proaktif Dış Politika Stratejisi

İlker Çayla

Rizomatik İmparatorluk ve Turkosfer: Stratejik Otonominin Yumuşak Gücün Ötesinde Yeniden Düşünülmesi

Turgay Münyas - Nureşan Kuçlu

Türkiye'de Jeoekonomik Güç Söylemi ve Makroekonomik Performans: 2000 –2024 Dönemine İlişkin Eleştirel Bir Politik Ekonomi Analizi

Merve Aksoy - Volkan Altıntaş

Türk Dünyası Ortak Kimlik İnşasında Festival Turizminin Rolü: Dünya Göçebe Oyunları Örneği

Uğur Tatlısı

Yeni Dünya, Yeni Patronaj, Nadir Toprak Elementleri ve Türkiye

ÖĞLE ARASI

12.30–13.30 Öğle Arası

13.30–15.00

İkinci Oturum

Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ali Emre Dingin
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

İbrahim Arslan

20. Yüzyılda Devlet Kuran İki Türk; Atatürk ve Rauf Raif Denктаş Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Serhan Ünal - Eren Alper Yılmaz

Türkiye - Rusya İlişkilerinin Uluslararası Siyasi Ekonomik Tahlili [zoom](#)

Mehmet Yusuf Aslan

Kültürel Bellek, Sözlü Kültür ve Kimlik: Türk Dünyası Halk Anlatılarında Süreklilik ve Dönüşüm [zoom](#)

Ruslan Tahmazov - Nazlıcan İşıldak - Taha Mert Yolcular - Hediye Aydoğın

Türkiye'yi Neden Seçiyorlar? Ulusal Tanıtım Filmlerinin ve Popüler Kültürün Üniversite Tercihindeki İkili Rolü

Hasibe Vehbi Şahoğlu

Turkosfer Yaklaşımı Çerçevesinde Türkiye'nin Küresel Güç Projeksiyonu: KKTC Örneği Üzerinden Bir Analiz [zoom](#)

15.00–16.30

Üçüncü Oturum

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Zeynep Benan Dondurucu
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Gülcan Seçkin

İletişim Teknolojileri: Varsıl Sınıf İlişkisi [zoom](#)

Sude Ebru Şahin - Mustafa Gökmen

Yeni Medya Bağlamında "Türkiye Yüzyılı": Kültürel Hegemonya, Ağ Toplumu ve Küresel Köy Perspektifinden İncelenmesi [zoom](#)

Esin Çınar

Dijital Kamusal Alanda Siyasal İletişimin Dönüşümü: Toplumsal Hareketler, Rıza Üretimi ve Türkiye Yüzyılı Vizyonu Üzerine Kuramsal Bir Analiz [zoom](#)

Neslihan Erdem

İnsan-Teknoloji Dolayımında Gelecek: İletişim Tasarımı Eğitiminde İnsanlık Merkezli Tasarım ve Kültürel Miras Sentezi

Ayşe İnan Yılmaz - Mustafa Yılmaz - Zeynep Benan Dondurucu

Bölgesel Dijital Entegrasyon Bağlamında Türk Devletleri Teşkilatı'nda Bilişim ve İletişim Teknolojileri İş Birliklerine Yönelik Bir Analiz

16.30–18.00

Dördüncü Oturum

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Sumru Yıldırım
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Adem Bağış Alçıçek

Sürdürülebilir Şehirler Kapsamında Antalya'nın Kültürel Mirası ve Türk Dünyası

Merve Yaman - Yeliz Kuşay

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarının Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projelerine Yansımaları: Coca Cola Üzerinden Bir İnceleme [zoom](#)

Nida Günsan

Pandemi Sonrası Dönemde Türkiye Ekonomisinde Makroekonomik Performansın Seyri [zoom](#)

Gülşah Fikriye Cingöz - Emrah Başer

21. Asrın Türkiye Yüzyılı Olmasında Gastro Diplomasinin Yeri [zoom](#)

Uçan Karakılınç

Son Yüzyılda Türkiye'nin Küresel ve Bölgesel Rolüne Genel Bakış [zoom](#)

09.30–11.00

Beşinci Oturum

Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Ali Parim
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Atahan Birol Kartal

Kırım Türklerinin Rusya-Ukrayna Savaşındaki Rolü: Diaspora ve Zorunlu Göçmenlerin Etkisi [zoom](#)

Muhammed Oğuzhan Güner

Türkiye-Almanya Göç Eksenini (2005-2025): Sosyolojik Kırılmalar, Yeni Göçmen Profilleri ve Yapısal Süreklilikler

Melek Özlem Ayas Cin

Türkosfer'in Kurumsal Mimarisinde Göç Yönetimi: İnsani Diplomasi ile Ekonomik Entegrasyon Arasında Türkiye'nin Bölgesel Liderlik Stratejisi [zoom](#)

Necibe Nur Alaydın

Türk Dünyası Ülkelerinde Nüfusun Geleceğine Dair Projeksiyonlar ve Stratejik Hedefler Üzerine Bir Kritik [zoom](#)

Ali Parim

Kültürel Diplomasi Bağlamında Türk Dünyasının Dijital Etkileşimi: Instagram'da Viral Olan Kartal Dansı Üzerinden Türkiye'de Kazakistan Algısı

11.00–12.30

Altıncı Oturum

Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Dr. Ümit Ünsal Kaya
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Atay Demirel

Cultural Interaction and Common Identity in the Turkic World: Türkiye's Role from the Perspective of Cultural-Epistemic Hegemony and the Turkosphere

Ümit Ünsal Kaya - Erman Saygılı

The Micro Architecture of the Türkiye Century: Designing Competencies, Values, and Literacies in Preschool

Hüseyin Çelik

Aerial Propaganda: The Case of the US-Israel and Iran War

Mahnoor Anwar

Transnational Media and Audience Reception: The Impact of Turkish Television Series in Pakistan [zoom](#)

Djeneba Siby - İhsan Karlı

The Alliance of Sahel States (AES) between media image, maintenance of sovereignty, and disinformation [zoom](#)

ÖĞLE ARASI

12.30–13.30 Öğle Arası

13.30–15.00

Yedinci Oturum

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mustafa Gökmen
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Ramazan Kudretoğlu

Eğitimde Ekolojik Yoksunluk: İtalya ve Türkiye Sosyal Bilgiler Müfredatlarının Karşılaştırmalı Analizi [zoom](#)

Ramazan Kudretoğlu

Pedagojik Bir Paradoks: Tartışmalı Konularda Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Sınırları [zoom](#)

Selameddin Baysal

Bağımlılık ve Başa Çıkma Süreçlerinde Toplumsal Kurumların İşlevi: Türkiye Örneğinde Sosyolojik Bir Değerlendirme [zoom](#)

Ece Oruçhan

Türkiye’de Kadınların Siyasal Temsili: Tarihsel Gelişimden Millî Görüş Geleneğine Bir Değerlendirme [zoom](#)

Samet Usta

21. Yüzyıl Türkiye’sinde Kadın Olmak

15.00–16.30

Sekizinci Oturum

Oturum Başkanı: Doç. Dr. İhsan Karlı
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Seyfi Kılıç - Berçem Tunaboğlu

Batı ve Orta Doğu Medyasında İran Savaşı: Reuters ve Al Jazeera Haberleri Üzerine Çerçeveleme Analizi [zoom](#)

Melisa Kaygısız - Ali Emre Dingin - Aslıhan Topal

İran-İsrail Çatışmasında Medya ve Politika İlişkisi: Üçüncü Aşama Gündem Belirleme Yaklaşımıyla Analizi [zoom](#)

Fulya Ulus - Seyfi Kılıç

Türkiye’de Yavaş Gazetecilik’in Güncel Durumu: Aposto Gazetesi Örneği [zoom](#)

Hilal Kafalı - Seyfi Kılıç

Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Dijital Platform Dizilerinde Kadın Temsili: Masumiyet Müzesi Uyarlaması Üzerine Bir Görsel Analiz [zoom](#)

Serdar Solmaz

Türk Dizilerinin Uluslararası Kültürel Etkisi: Küresel Medya Alanında Türkiye’nin Yumuşak Güç Stratejileri [zoom](#)

16.30–17.30

Dokuzuncu Oturum

Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Deniz Keba Ekinci
Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Semih Nafiz İpek

Türkiye Yüzyılı Söylemi: Beklentilerin Siyaseti Bağlamında Gelecek Kuran Devlet [zoom](#)

Buse İleri - Emrah Başer

Z Kuşağı 21. Asrı Türkiye Yüzyılı Olarak Değerlendiriyor mu? [zoom](#)

Kübra Uluçay - Medine Azaklı - Safa Heybet

Geçmişteki ve Günümüzdeki Türkosfer Bölgelerine Bakış [zoom](#)

Ahmet Erdem

21. Asır Türkiye’sinde Yasama, Yasama İlkeleri ve Yeni Yöntemler [zoom](#)

Deniz Keba Ekinci - Muhammed Hamdi Ekinci

Türkosfer’in Kurumsal Yansımaları: Türk Devletleri Birliği Üzerine Bir İnceleme

TAM 5. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi Programı

Kapanış

2 Mayıs 2026 Cumartesi
Kaş, Antalya

2 Mayıs 2026 Cumartesi

KAPANIŞ OTURUMU

17.30–18.00 Kapanış

Salon: Kaş Kültür Evi Konferans Salonu

Editörden

From the Editor

Editörden

21. Yüzyılın Eşiğinde Türkosfer ve Geleceğin İnşası

Değerli Bilim İnsanları ve Araştırmacılar,

Toplumsal Araştırmalar Merkezi (TAM) olarak, akademik birikimimizi uluslararası platforma taşıyan beşinci buluşmamızı 1-3 Mayıs 2026 tarihlerinde Antalya'nın eşsiz atmosferine sahip Kaş ilçesinde gerçekleştirdik. Bu yılki sempozyumumuz, "Türkosfer" ana teması etrafında şekillenerek, Türkiye'nin küresel ölçekte yükselen profilini ve Türk dünyasına dair stratejik gelecek projeksiyonlarını derinlemesine incelemeyi amaçladı.

Altmıştan fazla akademisyenin kıymetli katkılarıyla zenginleşen kongremiz, disiplinlerarası bir köprü kurarak siyasetten ekonomiye, iletişimden kültürel çalışmalara kadar geniş bir yelpazede güncel tartışmalara ev sahipliği yaptı.

Kongrenin teorik zeminini besleyen en önemli unsurlardan biri, literatüre "**Türkosfer**" kavramını kazandıran Prof. Dr. Ali Poyraz Gürson ve (E) Kur. Alb. Celal Bek'in açılış oturumundaki ufuk açıcı değerlendirmeleri oldu. Türkiye'nin bölgesel etkinliğini ve Türk dünyası ile olan organik bağlarını bütüncül bir bakış açısıyla ele alan bu yaklaşım, katılımcılara yeni bir stratejik okuma alanı sundu.

Açılışın bir diğer değerli ismi Prof. Dr. Mehmet Sezai Türk ise "**Türkaylaşmak**" kavramı üzerinden Türkiye'nin yumuşak gücünü ve gönül coğrafyasındaki iletişimsel başarısını analiz ederek, kültürel diplomasinin önemini bir kez daha vurguladı.

Elinizdeki bu çalışma, hibrit bir formatta düzenlenen ve dokuz yoğun oturumdan oluşan kongremizin bilimsel hasılasını bir araya getirmektedir. Kitapta yer alan bildirilerin büyük bir bölümü, Türkiye'nin proaktif dış politika hamleleri ve jeopolitik konumu, yeni medya bağlamında "Türkiye Yüzyılı" vizyonu ve dijital kamu diplomasisi, sürdürülebilir kalkınma, göç yönetimi ve sosyolojik değişim süreçleri gibi kritik başlıklar altında, "21. asır Türkiye yüzyılı olabilir mi?" sorusuna akademik yanıtlar aramaktadır.

Bu eserin ortaya çıkmasında emeği geçen başta düzenleme kurulumuz ve oturum başkanlarımız olmak üzere, bilgi ve birikimlerini bizlerle paylaşan tüm yazarlarımıza teşekkürlerimizi sunarız. Bu yayının, sosyal bilimler literatürüne mütevazı ama sağlam bir katkı sunmasını ve gelecekteki araştırmalara ışık tutmasını temenni ediyoruz.

Prof. Dr. Mustafa Yılmaz
Kongre Başkanı

From the Editor

The Turkosphere on the Threshold of the 21st Century and the Construction of the Future

Dear Scientists and Researchers,

As the Center for Social Research (TAM), we held our fifth gathering, through which we carry our academic experience onto the international platform, on May 1-3 2026 in the district of Kaş, Antalya, known for its unique atmosphere. This year's symposium was shaped around the main theme of the "Turkosphere" and aimed to examine in depth Türkiye's rising global profile and strategic future projections concerning the Turkic world.

Enriched by the valuable contributions of more than sixty academics, our congress built an interdisciplinary bridge and hosted current discussions across a wide range of fields, from politics and economics to communication and cultural studies.

One of the most important elements nourishing the theoretical foundation of the congress was the thought-provoking assessments presented in the opening session by Prof. Ali Poyraz Gürson and Retired Staff Colonel Celal Bek, who introduced the concept of the "**Turcosphere**" into the literature. This approach, which addresses Türkiye's regional influence and its organic ties with the Turkic world from a holistic perspective, offered participants a new field of strategic interpretation.

Another distinguished figure of the opening session, Prof. Mehmet Sezai Türk, analyzed Türkiye's soft power and its communicative success in its geography of affinity through the concept of "**Türkayization**," once again emphasizing the importance of cultural diplomacy.

The work in your hands brings together the scientific output of our congress, which was held in a hybrid format and consisted of nine intensive sessions. A large portion of the papers included in this book seek academic answers to the question, "Can the 21st century be Turkish century?" under critical headings such as Türkiye's proactive foreign policy initiatives and geopolitical position, the "Century of Türkiye" vision and digital public diplomacy in the context of new media, sustainable development, migration management, and processes of sociological change.

We would like to express our gratitude to all our authors who shared their knowledge and experience with us, especially our organizing committee and session chairs, for their contributions to the emergence of this work. We hope that this publication will make a modest yet solid contribution to the social sciences literature and shed light on future research.

Prof. Mustafa Yılmaz
President of Congress

İçindekiler

Contents

Celal Bek, Ali Poyraz Gürson

Türkosfer: 21. Yüzyıl Türk Jeopolitiğinde Gönül Gücü ve Küresel Barış Perspektifi

Turcosphere: Heart Power in 21st Century Turkish Geopolitics and a Perspective on Global Peace
DOI: 10.5281/zenodo.20275774

21-26

Mehmet Sezai Türk

Türkaylaşma: Türkosfer'in Kültürel ve Eğitim Diplomasisi Boyutu

Turkayization: The Cultural and Educational Diplomacy Dimension of Turcosphere
DOI: 10.5281/zenodo.20275895

27-32

Eren Alper Yılmaz

Türkiye'nin Son Yıllardaki Proaktif Dış Politika Stratejisi

Proactive Foreign Policy Strategy of Türkiye in Recent Years
DOI: 10.5281/zenodo.20270240

33-34

İlker Çayla

Rizomatik İmparatorluk ve Turkosfer: Stratejik Otonominin Yumuşak Gücün Ötesinde Yeniden Düşünülmesi

Rhizomatic Empire and the Turcosphere: Challenging the Limits of Soft Power in the Reconfiguration of Strategic Autonomy
DOI: 10.5281/zenodo.20270244

35-36

Turgay Münyas, Nurevşan Kuçlu

Türkiye'de Jeoekonomik Güç Söylemi ve Makroekonomik Performans: 2000 -2024 Dönemine İlişkin Eleştirel Bir Politik Ekonomi Analizi

Geoeconomic Power Discourse and Macroeconomic Performance in Turkey: A Critical Political Economy Analysis of the Period 2000-2024
DOI: 10.5281/zenodo.20270246

37-38

Merve Aksoy, Volkan Altıntaş

Türk Dünyası Ortak Kimlik İnşasında Festival Turizminin Rolü: Dünya Göçebe Oyunları Örneği

The Role of Festival Tourism in the Construction of a Common Identity in the Turkic World: The Case of the World Nomad Games
DOI: 10.5281/zenodo.20270250

39-40

Uğur Tatlısumak

Yeni Dünya, Yeni Patronaj, Nadir Toprak Elementleri ve Türkiye

A New World, New Patronage, Rare Earth Elements, and Türkiye
DOI: 10.5281/zenodo.20270255

41-44

İbrahim Arslan

20. Yüzyılda Devlet Kuran İki Türk; Atatürk ve Rauf Raif Denktaş Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

A Comparative Study on Two Turks Who Founded States in the 20th Century; Atatürk and Rauf Raif Denktaş
DOI: 10.5072/zenodo.499758

45-48

Serhan Ünal, Eren Alper Yılmaz

Türkiye-Rusya İlişkilerinin Uluslararası Siyasi Ekonomik Tahlili

An International Political Economy Analysis of Turkey-Russia Relations
DOI: 10.5281/zenodo.20270259

49-50

Mehmet Yusuf Aslan

Kültürel Bellek, Sözlü Kültür ve Kimlik: Türk Dünyası Halk Anlatılarında Süreklilik ve Dönüşüm

Cultural Memory, Oral Culture and Identity: Continuity and Transformation in the Folk Narratives of the Turkic World

DOI: 10.5281/zenodo.20270261

51-52

Ruslan Tahmazov, Nazlıcan İşıldak, Taha Mert Yolcular, Hediye Aydoğan

Türkiye'yi Neden Seçiyorlar? Ulusal Tanıtım Filmlerinin ve Popüler Kültürün Üniversite Tercihindeki İkili Rolü

Why Do They Choose Turkey? The Dual Role of National Promotional Videos and Popular Culture on University Choice

DOI: 10.5281/zenodo.20270264

53-56

Hasibe Vehbi Şahoğlu

Türkosfer Yaklaşımı Çerçevesinde Türkiye'nin Küresel Güç Projeksiyonu: KKTC Örneği Üzerinden Bir Analiz

Global Power Projection of Turkey within the Framework of the Turkosphere Approach: An Analysis through the Case of the TRNC

DOI: 10.5281/zenodo.20270266

57-58

Gülcan Seçkin

İletişim Teknolojileri: Varsıl Sınıf İlişkisi

Communication Technologies and the Reproduction of Class Power

DOI: 10.5281/zenodo.20270270

59-60

Sude Ebru Şahin, Mustafa Gökmen

Yeni Medya Bağlamında "Türkiye Yüzyılı": Kültürel Hegemonya, Ağ Toplumu ve Küresel Köy Perspektifinden İncelenmesi

"The Turkish Century" in the Context of New Media: An Analysis from the Perspectives of Cultural Hegemony, the Network Society, and the Global Village

DOI: 10.5281/zenodo.20270272

61-62

Esin Çınar

Dijital Kamusal Alanda Siyasal İletişimin Dönüşümü: Toplumsal Hareketler, Rıza Üretimi ve Türkiye Yüzyılı Vizyonu Üzerine Kuramsal Bir Analiz

The Transformation of Political Communication in the Digital Public Sphere: A Theoretical Analysis on Social Movements, Manufacture of Consent, and the "Century of Türkiye" Vision

DOI: 10.5281/zenodo.20270274

63-66

Neslihan Erdem

İnsan-Teknoloji Dolayımında Gelecek: İletişim Tasarımı Eğitiminde İnsanlık Merkezli Tasarım ve Kültürel Miras Sentezi

The Future in Human-Technology Mediation: A Synthesis of Humanity-Centered Design and Cultural Heritage in Communication Design Education

DOI: 10.5281/zenodo.20270277

67-68

Ayşe İnan Yılmaz, Mustafa Yılmaz, Zeynep Benan Dondurucu

Bölgesel Dijital Entegrasyon Bağlamında Türk Devletleri Teşkilatı'nda Bilişim ve İletişim Teknolojileri İş Birliklerine Yönelik Bir Analiz

An Analysis of Information and Communication Technology Cooperation within the Organization of Turkic States in the Context of Regional Digital Integration

DOI: 10.5281/zenodo.20270279

69-70

Adem Bağış Alçıçek

Sürdürülebilir Şehirler Kapsamında Antalya'nın Kültürel Mirası ve Türk Dünyası

Antalya's Cultural Heritage and the Turkic World within the Scope of Sustainable Cities

DOI: 10.5281/zenodo.20270281

71-72

Merve Yaman, Yeliz Kuşay

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarının Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projelerine Yansımaları: Coca Cola Üzerinden Bir İnceleme

The Reflection of Sustainable Development Goals on Corporate Social Responsibility Projects: An Examination through Coca-Cola

DOI: 10.5281/zenodo.20270283

73-74

Nida Günsan

Pandemi Sonrası Dönemde Türkiye Ekonomisinde Makroekonomik Performansın Seyri

The Course of Macroeconomic Performance in the Turkish Economy in the Post-Pandemic Period

DOI: 10.5072/zenodo.499760

75-77

Gülşah Fikriye Cingöz, Emrah Başer

21. Asrın Türkiye Yüzyılı Olmasında Gastro Diplomasinin Yeri

The Place of Gastro-Diplomacy in Making the 21st Century the Century of Turkey

DOI: 10.5281/zenodo.20270287

78-79

Uçan Karakılınc

Son Yüzyılda Türkiye'nin Küresel ve Bölgesel Rolüne Genel Bakış

An Overview of Turkey's Global and Regional Role in the Last Century

DOI: 10.5281/zenodo.20270289

80-81

Atahan Birol Kartal

Kırım Türklerinin Rusya-Ukrayna Savaşındaki Rolü: Diaspora ve Zorunlu Göçmenlerin Etkisi

The Role of Crimean Turks in the Russia-Ukraine War: The Impact of Diaspora and Forced Migrants

DOI: 10.5281/zenodo.20270291

82-83

Muhammed Oğuzhan Güner

Türkiye-Almanya Göç Eksenini (2005-2025): Sosyolojik Kırılmalar, Yeni Göçmen Profilleri ve Yapısal Süreklilikler

The Türkiye-Germany Migration Axis (2005-2025): Sociological Ruptures, New Migrant Profiles, and Structural Continuities

DOI: 10.5281/zenodo.20270293

84-87

Melek Özlem Ayas Cin

Türkosfer'in Kurumsal Mimarisinde Göç Yönetimi: İnsani Diplomasi ile Ekonomik Entegrasyon Arasında Türkiye'nin Bölgesel Liderlik Stratejisi

Migration Governance in the Institutional Architecture of the Turkosphere: Turkey's Regional Leadership Strategy Between Humanitarian Diplomacy and Economic Integration

DOI: 10.5281/zenodo.20270295

88-89

Necibe Nur Alaydın

Türk Dünyası Ülkelerinde Nüfusun Geleceğine Dair Projeksiyonlar ve Stratejik Hedefler Üzerine Bir Kritik

A Critique of Projections and Strategic Goals Regarding the Future of Population in Turkic World Countries

DOI: 10.5281/zenodo.20270297

90-91

Ali Parim

Kültürel Diplomasi Bağlamında Türk Dünyasının Dijital Etkileşimi: Instagram'da Viral Olan "Kartal Dansı" Üzerinden Türkiye'de Kazakistan Algısı

Digital Engagement of the Turkic World in the Context of Cultural Diplomacy: Perceptions of Kazakhstan in Türkiye through the Viral "Eagle Dance" on Instagram

DOI: 10.5281/zenodo.20270299

92-93

Atay Demirel

Cultural Interaction and Common Identity in the Turkic World: Türkiye's Role from the Perspective of Cultural-Epistemic Hegemony and the Turkosphere

Türk Dünyasında Kültürel Etkileşim ve Ortak Kimlik: Kültürel-Epistemik Hegemonya ve Türkosfer Perspektifinden Türkiye'nin Rolü

DOI: 10.5281/zenodo.20270301

94-95

Ümit Ünsal Kaya, Erman Saygılı

The Micro Architecture of the Türkiye Century: Designing Competencies, Values and Literacies in Preschool

Türkiye Yüzyılı'nın Mikro Mimarisi: Okul Öncesinde Beceri, Değer ve Okuryazarlıkların Tasarımı

DOI: 10.5281/zenodo.20270303

96-98

Hüseyin Çelik

Aerial Propaganda: The Case of the US-Israel and Iran War

Havadan Propaganda: ABD İsrail ve İran Savaşı Örneği

DOI: 10.5281/zenodo.20270305

99-100

Mahnoor Anwar

Transnational Media and Audience Reception: The Impact of Turkish Television Series in Pakistan

Ulusötesi Medya ve İzleyici Alımlaması: Türk Televizyon Dizilerinin Pakistan'daki Etkisi

DOI: 10.5281/zenodo.20270307

101-102

Djeneba Siby, İhsan Karlı

The Alliance of Sahel States (AES): Between Media Image, Preservation of Sovereignty and Disinformation

Sahel Devletleri İttifakı (AES): Medya İmajı, Egemenliğin Korunması ve Dezenformasyon Arasında

DOI: 10.5281/zenodo.20270309

103-104

Ramazan Kudretoğlu

Eğitimde Ekolojik Yoksunluk: İtalya ve Türkiye Sosyal Bilgiler Müfredatlarının Karşılaştırmalı Analizi

Ecological Deprivation in Education: A Comparative Analysis of Italian and Turkish Social Studies Curricula

DOI: 10.5281/zenodo.20270311

105-106

Ramazan Kudretoğlu

Pedagojik Bir Paradoks: Tartışmalı Konularda Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Sınırları

A Pedagogical Paradox: The Limits of Social Studies Teachers on Controversial Issues

DOI: 10.5281/zenodo.20270313

107-108

Selameddin Baysal

Bağımlılık ve Başa Çıkma Süreçlerinde Toplumsal Kurumların İşlevi: Türkiye Örneğinde Sosyolojik Bir Değerlendirme

The Function of Social Institutions in Addiction and Coping Processes: A Sociological Evaluation in the Case of Türkiye

DOI: 10.5281/zenodo.20270317

109-110

Ece Oruçan

Türkiye'de Kadınların Siyasal Temsili: Tarihsel Gelişimden Millî Görüş Geleneğine Bir Değerlendirme

Political Representation of Women in Türkiye: An Evaluation from Historical Development to the National View Tradition

DOI: 10.5281/zenodo.20270319

111-112

Samet Usta

21. Yüzyıl Türkiyesi'nde Kadın Olmak

Being a Woman in 21st Century Turkey

DOI: 10.5281/zenodo.20270321

113-114

Seyfi Kılıç, Berçem Tunaboylu

Batı ve Orta Doğu Medyasında İnan Savaşı: Reuters ve Al Jazeera Haberleri Üzerine Çerçeveleme Analizi

The Iran War in Western and Middle Eastern Media: Framing Analysis of Reuters and Al Jazeera News
DOI: 10.5281/zenodo.20270323

115-116

Melisa Kaygısız, Ali Emre Dingin, Aslıhan Topal

İnan-İsrail Çatışmasında Medya ve Politika İlişkisi: Üçüncü Aşama Gündem Belirleme Yaklaşımıyla Analiz

The Relationship Between Media and Politics in the Iran-Israel Conflict: An Analysis Using a Third-Stage Agenda-Setting Approach
DOI: 10.5281/zenodo.20270325

117-118

Fulya Ulus, Seyfi Kılıç

Türkiye'de Yavaş Gazetecilik'in Güncel Durumu: Aposto Gazetesi Örneği

Current State of Slow Journalism in Turkey: The Case of Aposto Newspaper
DOI: 10.5281/zenodo.20270327

119-120

Hilal Kafalı, Seyfi Kılıç

Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Dijital Platform Dizilerinde Kadın Temsili: Masumiyet Müzesi Uyarlaması Üzerine Bir Görsel Analiz

Female Representation in Digital Platform Series in the Context of Gender: A Visual Analysis on the Museum of Innocence Adaptation
DOI: 10.5281/zenodo.20270333

121-122

Serdar Solmaz

Türk Dizilerinin Uluslararası Kültürel Etkisi: Küresel Medya Alanında Türkiye'nin Yumuşak Güç Stratejileri

International Cultural Impact of Turkish TV Series: Türkiye's Soft Power Strategies in the Global Media Landscape
DOI: 10.5281/zenodo.20270337

123-124

Semih Nafiz İpek

Türkiye Yüzyılı Söylemi: Beklentilerin Siyaseti Bağlamında Gelecek Kuran Devlet

The Discourse of the Century of Türkiye: A Future-Building State in the Context of the Politics of Expectations
DOI: 10.5281/zenodo.20270341

125-126

Buse İleri, Emrah Başer

Z Kuşağı 21. Asır Türkiye Yüzyılı Olarak Değerlendiriyor mu?

Does Generation Z Evaluate the 21st Century as the Century of Türkiye?
DOI: 10.5281/zenodo.20270343

127-128

Kübra Uluçay, Medine Azaklı, Safa Heybet

Geçmişteki ve Günümüzdeki Türkosfer Bölgelerine Bakış

A Perspective on the Turkosphere Regions in the Past and Present
DOI: 10.5281/zenodo.20270345

129-130

Ahmet Erdem

21. Asır Türkiye'sinde Yasama, Yasama İlkeleri ve Yeni Yöntemler

Legislation, Legislative Principles, and New Methods in 21st-Century Türkiye
DOI: 10.5281/zenodo.20270347

131-132

Deniz Keba Ekinci, Muhammed Hamdi Ekinci

Türkösfer'in Kurumsal Yansımaları: Türk Devletleri Birliği Üzerine Bir İnceleme

The Institutional Reflections of the Turkosphere: An Analysis on the Organization of Turkic States
DOI: 10.5072/zenodo.493276

133-134

**ÖZETLER
ABSTRACTS**

Türkosfer: 21. Yüzyıl Türk Jeopolitiğinde Gönül Gücü ve Küresel Barış Perspektifi

Öz

Celal Bek 1

Kur. Alb., Kaptan Pilot, Eski F-16 Pilotu

Türkiye Cumhuriyeti adına ABD Colorado Springs'teki Hava Harp Okulu'ndan mezun oldu. Uçak mühendisliği ve makine mühendisliği alanlarında eğitim aldı. F-16 pilotu olarak Türkiye'nin farklı bölgelerinde görev yaptı. Almanya'da dört yıl NATO AWACS Komutanlığı'nda komutan pilot, Belçika'da ise iki yıl NATO Savunma Planlama Daire Başkanı olarak görev üstlendi. Çeşitli uluslararası operasyonlarda aktif rol aldı. Hava Harp Akademisi, Silahlı Kuvvetler Akademisi ve NATO Stratejik Liderlik Okullarını tamamladı. Siyaset alanında yüksek lisans yaptı. Şu anda Türk Hava Yolları'nda kaptan pilot olarak görev yapmaktadır. Akademik ve stratejik düşünce alanındaki çalışmaları kapsamında Prof. Dr. Ali Poyraz Gürson ile Bekson Türkosfer kuramını geliştirdi.

Ali Poyraz Gürson 2

Prof. Dr., Girne Amerikan Üniversitesi Rektör Yardımcısı, poyrazgurson@gmail.com, ORCID: 0000-0003-3653-6117

İzmir Karşıyaka'da ilk ve ortaöğrenimini tamamladıktan sonra Kara harp Okulu'na girmiş ve 1988 yılında mezun olmuştur. Daha sonra Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünden lisans, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Siyasal Bilimler ve Uluslararası İlişkiler bölümünden yüksek lisans derecesi almıştır. Doktorasını Ege Üniversitesi'nde tamamlamıştır. Araştırmacı akademisyen olarak Trento Üniversitesi ve Hunan Üniversitesi gibi uluslararası kurumlarda çalışmış ve destinasyon bazlı araştırmalar yapmıştır. Çeşitli dönemlerde Suriye ve Çin'de akademik incelemelerde bulunmuş, bu konularda kitaplar yayımlamıştır. Halen Girne Amerikan Üniversitesi'nde Rektör Yardımcısı olarak görev yapmaktadır. İyi derecede İngilizce bilen Gürson evli ve üç çocuk babasıdır.

Türkosfer 21. yüzyılın değişen güç dengeleri içinde Türkiye merkezli yeni bir jeopolitik okuma ve iş birliği yaklaşımı olarak ele alınmaktadır. Kavram yalnızca Türk dünyasını ya da etnik-kültürel ortaklıkları ifade eden dar bir çerçeveye indirgenmemelidir. Türkiye ile farklı toplumlar, devletler, kurumlar ve bölgeler arasında kurulan çok katmanlı temasları açıklayan dinamik bir etkileşim alanı olarak değerlendirilirdir. Bu yönüyle Türkosfer, klasik jeopolitik teorilerde öne çıkan hakimiyet, çevreleme, denetim ve rekabet merkezli açıklama biçimlerinden ayrılmakta ve gönüllülük, karşılıklı fayda, iletişim kapasitesi, kültürel yakınlık, diplomatik esneklik ve barış üretme potansiyeli üzerine kurulu bir jeopolitik atmosfer önermektedir.

Klasik jeopolitik literatürde Mackinder'in kara hâkimiyeti, Spykman'ın kenar kuşak yaklaşımı ve Mahan'ın deniz hâkimiyeti kuramı küresel güç mücadelesini

çoğunlukla coğrafi üstünlük, stratejik kontrol ve güç yoğunlaşması üzerinden açıklamaktadır. Türkosfer ise kara, deniz, hava ya da askeri kapasiteye indirgenemeyecek ölçüde bütüncül bir çerçeve sunmaktadır. Bu çerçevede savunma sanayii, ulaştırma ağıları, ticari ilişkiler, kültürel üretim, dil, eğitim, medya, insani diplomasi, tarihsel hafıza ve kriz dönemlerinde açık tutulan iletişim kanalları birlikte değerlendirilmektedir. Dolayısıyla Türkosfer, belirli sınırları bulunan kapalı bir ittifak sistemi ya da resmi üyelik mekanizması değil, farklı aktörlerin ihtiyaç, güven, algı ve karşılıklı fayda üzerinden farklı düzeylerde ilişki kurabildiği esnek bir etkileşim zemini olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu yaklaşımın ayırt edici yönlerinden biri Türkosfer'in ne olmadığını da açıklığa kavuşturmasıdır. Türkosfer, yalnızca Türk devletlerine yönelik etnik temelli bir proje değildir; imparatorluk nostaljisine dayalı yayılcı bir model değildir; Pax Romana, Pax Ottomana ya da Pax Americana gibi askeri ve siyasal tahakküme dayalı bir düzen kurma iddiası da taşımamaktadır. Aksine kavram rıza, gönül bağı, kültürel etkileşim, algı yönetimi ve diplomatik esneklik üzerinden gelişen akışkan bir ilişki alanına işaret etmektedir. Bu nedenle Türkosfer'in temelinde zorlayıcı güç değil, güven ve gönüllülük yer almaktadır. Katılımı zorunlu değildir; ilişkileri tek taraflı olmayıp karşılıklı faydaya dayalıdır; hedefi hâkimiyet kurmak değil iş birliği ve barış üretmektir.

Türkosfer'in kavramsal merkezinde "gönül gücü" olarak ifade edilebilecek etki biçimi bulunmaktadır. Uluslararası ilişkiler literatüründe sert güç ve yumuşak güç ayrımı önemli olmakla birlikte Türkosfer bağlamında bu ikiliye tarihsel hafıza, adalet algısı, sömürgeci geçmişe sahip olmama, insani diplomasi ve kriz zamanlarında temas kurabilme kabiliyeti eklenmektedir. Türkiye'nin Afrika'dan Orta Asya'ya, Balkanlardan Güney Asya'ya, Körfez ülkelerinden Latin Amerika'ya kadar uzanan geniş coğrafyalarda dost, arabulucu, güvenilir ve iş birliği yapılabilir bir aktör olarak algılanması, bu gönül gücünün toplumsal zeminini oluşturmaktadır. Post-truth olarak adlandırılan çağda jeopolitik süreçlerin yalnızca askeri ya da ekonomik kapasiteyle değil aktörlerin birbirini nasıl algıladığıyla da şekillendiği düşünüldüğünde, Türkosfer bu algısal boyutu kuramsal çerçevenin merkezine yerleştirmektedir.

Günümüz uluslararası sisteminde büyük güç rekabetinin yoğunlaşması, Rusya-Ukrayna Savaşı'nın geleneksel güç dengelerini sarsması, ABD'nin küresel kapasitesini önceki dönemlerde olduğu ölçüde yaygın biçimde kullanamaması, Çin'in Pasifik merkezli çevrenmişlik algısı ve Avrasya başta olmak üzere birçok bölgede ara güçlere duyulan ihtiyaç Türkiye'nin dengeleyici ve temas kurucu rolünü görünür hale getirmektedir. Türkiye farklı güç merkezleriyle aynı anda ilişki geliştirebilen, çatışan aktörler arasında iletişim kanalları oluşturabilen ve bölgesel boşlukları iş birliğine dayalı biçimde doldurabilen bir aktör olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda Türkosfer, Türkiye'nin

yalnızca dış politika kapasitesini açıklama kalmayıp küresel barış açısından ortaya çıkan yeni bir tarihsel imkânı da ifade etmektedir.

Sonuç olarak Türkosfer 21. yüzyılın çok kutuplu, akışkan ve algı temelli uluslararası ortamında Türkiye'nin merkezi konumunu açıklamaya çalışan özgün bir jeopolitik kuramdır. Kavram, güç merkezli jeopolitik okumalardan farklı olarak gönüllülüğü, çok katmanlı etkileşimi, kültürel yakınlığı, güven ilişkisini ve barış üretme kapasitesini önelemektedir. Bu yönüyle Türkosfer hem Türkiye'nin yükselen jeopolitik etkisini anlamlandırmakta hem de Pax Türkosfer olarak ifade edilebilecek yeni bir barış ve iş birliği perspektifini tartışmaya açmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türkosfer, Türk Jeopolitiği, Pax Türkosfer, Gönül Gücü, Küresel Barış

Turcosphere: Heart Power in 21st Century Turkish Geopolitics and a Perspective on Global Peace

Abstract

Celal Bek ¹

¹ Staff Colonel, Captain Pilot, Former F-16 Pilot

He graduated from the United States Air Force Academy in Colorado Springs on behalf of the Republic of Türkiye. He received education in aircraft engineering and mechanical engineering. He served as an F-16 pilot in various regions of Türkiye. He served for four years in Germany as a command pilot at the NATO AWACS Command and for two years in Belgium as Head of the NATO Defence Planning Department. He took an active role in various international operations. He completed the Air War Academy, the Armed Forces Academy, and NATO Strategic Leadership Schools. He received a master's degree in politics. He currently serves as a captain pilot at Turkish Airlines. Within the scope of his academic and strategic thinking studies, he developed the Bekson Türkosfer theory together with Prof. Ali Poyraz Gürson.

Ali Poyraz Gürson ²

² Prof., Vice Rector of Girne American University, poyrazgurson@gmail.com, ORCID: 0000-0003-3653-6117

After completing his primary and secondary education in Karşıyaka in İzmir, he entered the Turkish Military Academy and graduated in 1988. Subsequently, he earned his Bachelor's degree from Marmara University, Faculty of Communication, Department of Journalism, and his Master's degree from Istanbul University, Faculty of Economics, Department of Political Science and International Relations. He completed his Ph.D. at Ege University. As a research academic, he has worked at international institutions such as the University of Trento and Hunan University, conducting destination-based research. He has carried out academic investigations in Syria and China during various periods and has published books on these subjects. He currently serves as Vice Rector at Girne American University. Gürson, who is proficient in English, is married and the father of three children

Turcosphere is considered a Türkiye-centered approach to geopolitical interpretation and cooperation within the changing balance of power in the 21st century. The concept should not be reduced to a narrow framework referring only to the Turkic world or to ethnic-cultural commonalities. Rather, it should be considered a dynamic sphere of interaction that explains the multilayered contacts established between Türkiye and different societies, states, institutions, and regions. In this respect, Turcosphere differs from the explanatory models emphasized in classical geopolitical theories, which are centered on domination, containment, control, and competition. Instead, it proposes a geopolitical atmosphere based on voluntarism, mutual benefit, communication capacity, cultural affinity, diplomatic flexibility, and the potential to produce peace.

In classical geopolitical literature, Mackinder's theory of land power, Spykman's rimland approach, and Mahan's theory of sea power explain the global struggle for power largely through geographical superiority, strategic control, and the concentration of power. Turcosphere, however, offers a holistic framework that cannot be reduced to land, sea, air, or military capacity alone. Within this framework, the defense industry, transportation networks, commercial relations, cultural production, language, education, media, humanitarian diplomacy, historical memory, and communication channels kept open during periods of crisis are evaluated together. Therefore, Turcosphere does not emerge as a closed alliance system with fixed boundaries or as a formal membership mechanism, but rather as a flexible ground of interaction in which different actors can establish relations at various levels on the basis of need, trust, perception, and mutual benefit.

One of the distinguishing features of this approach is that it also clarifies what Turcosphere is not. Turcosphere is not an ethnically based project directed solely at Turkic states; it is not an expansionist model based on imperial nostalgia; nor does it claim to establish an order based on military and political domination, such as Pax Romana, Pax Ottomana, or Pax Americana. On the contrary, the concept points to a fluid sphere of relations that develops through consent, bonds of affinity, cultural interaction, perception management, and diplomatic flexibility. For this reason, the foundation of Turcosphere is not coercive power, but trust and voluntarism. Participation is not compulsory; relations are not unilateral but based on mutual benefit; and its aim is not to establish dominance, but to generate cooperation and peace.

At the conceptual center of Turcosphere lies a form of influence that may be described as "heart power." Although the distinction between hard power and soft power is important in the literature of international relations, in the context of Turcosphere this binary is complemented by historical memory, perceptions of justice, the absence of a colonial past, humanitarian diplomacy, and the capacity to maintain contact in times of crisis. The perception of Türkiye as a friendly, mediating, reliable, and cooperative actor across a broad geography—from Africa to Central Asia, from the Balkans to South Asia, and from the Gulf countries to Latin America—constitutes the social foundation of this "heart power." In an age described as post-truth, where geopolitical processes are shaped not only by military or economic capacity but also by how actors perceive one another, Turcosphere places this perceptual dimension at the center of its theoretical framework.

In today's international system, the intensification of great-power competition, the disruption of traditional power balances by the Russia-Ukraine War, the United States' inability to deploy its global capacity as extensively as in previous periods, China's perception of being contained in the Pacific-centered order, and the growing need for middle powers in many regions, particularly Eurasia, have made Türkiye's balancing and contact-building role more visible. Türkiye stands out as an actor capable of developing relations simultaneously with different centers of power, creating communication channels between conflicting actors, and filling regional gaps through cooperation. In this context, Turcosphere not only explains Türkiye's foreign policy capacity but also represents a new historical opportunity for global peace.

In conclusion, Turcosphere is an original geopolitical theory that seeks to explain Türkiye's central position in the multipolar, fluid, and perception-based international environment of the 21st century. Unlike power-centered geopolitical readings, the concept prioritizes voluntarism, multilayered interaction, cultural affinity, relations of trust, and the capacity to produce peace. In this respect, Turcosphere both gives meaning to Türkiye's rising geopolitical influence and opens up for discussion a new perspective of peace and cooperation that may be expressed as Pax Turcosphere.

Keywords : Turcosphere, Turkish Geopolitics, Pax Turcosphere, Heart Power, Global Peace

Türkaylaşma: Türkosfer'in Kültürel ve Eğitim Diplomasisi Boyutu

Öz

Mehmet Sezai Türk 1

Prof. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Türkiye, sezai.turk@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3619-4241

Prof. Dr. Mehmet Sezai Türk, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı olarak görev yapmaktadır. Akademik çalışmalarını Türk dünyası, Türk kimliği, Türk kültürü, Türkçe ve Türk dünyası sineması üzerine yoğunlaştırmıştır.

Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi'nde dekanlık, rektör danışmanlığı ve rektör yardımcılığı gibi görevler üstlenen Prof. Dr. Türk; Türk dünyasına, kültürüne ve akademik alana sunduğu katkılar nedeniyle çeşitli ulusal ve uluslararası ödüllere layık görülmüştür.

Küreselleşen dünyada uluslararası ilişkileri açıklamak için kullanılan klasik güç kavramları günümüzün çok katmanlı etkileşim biçimlerini anlamlandırmakta giderek yetersiz kalmaktadır. Askeri ve ekonomik kapasite hâlen önemini korumakla birlikte kültür, eğitim, medya, dijital platformlar, uluslararası öğrenci hareketliliği ve gündelik yaşam pratikleri ülkelerin küresel görünürlüğünü ve etki alanını belirleyen temel unsurlar haline gelmiştir. Bu bağlamda Türkiye'nin son yıllarda artan kültürel görünürlüğü, yalnızca bölgesel değil küresel ölçekte de dikkat çekici bir dönüşüme işaret etmektedir.

Türkiye'nin dizi ve sinema sektörünün farklı coğrafyalarda geniş kitlelere ulaşması, Türk mutfağının ve özellikle Türk kahvaltısı gibi gündelik kültür unsurlarının yaygınlaşması, Türk üniversitelerinin uluslararası öğrenciler açısından cazibe merkezi haline gelmesi ve Türkiye merkezli eğitim diplomasisinin gelişmesi, yeni bir kavramsal açıklamayı gerekli kılmaktadır. Bu çerçevede önerilen "Türkaylaşma" kavramı, Türk kültürünün farklı toplumlarda gönüllü, duygusal ve medeniyet temelli bir yakınlık üretmesini ifade etmektedir.

Türkaylaşma, Türkleşme kavramından farklıdır. Türkleşme bazı bağlamlarda kimliksel dönüşüm veya asimilasyon çağrışımı yapabilirken Türkaylaşma daha çok bir kültüre yönelme, yakınlaşma ve o kültürü gündelik yaşam içerisinde deneyimleme sürecini anlatmaktadır. Bu nedenle Türkaylaşma, zorlayıcı ya da dayatmacı bir kültürel etki biçimi değil çekicilik, gönüllülük ve doğal akış üzerinden gerçekleşen bir kültürel yaklaşma olarak değerlendirilmelidir. Burada söz konusu olan bireylerin kimlik değiştirmesi değil Türk kültürüne ait değerleri, sembolleri, estetik biçimleri, yemekleri, anlatıları, medya içeriklerini ve yaşam tarzı unsurlarını kendi deneyim dünyalarına dahil etmeleridir.

Epistemolojik açıdan Türkeylaşma, kültürel bilginin günümüzde nasıl üretildiğini ve dolaşıma girdiğini açıklayan bir çerçeve sunmaktadır. Modern dönemde kültürel bilgi yalnızca devlet kurumları, akademik yapılar veya resmi diploması kanalları üzerinden üretilmemektedir. Dijital platformlar, sosyal medya, kullanıcı deneyimleri, televizyon dizileri, sinema filmleri, gastronomi, moda, uluslararası öğrenciler ve diaspora toplulukları da kültürel bilginin üretiminde ve yayılımında aktif rol oynamaktadır. Bu süreçte bilgi yukarıdan aşağıya değil çoğu zaman aşağıdan yukarıya ve yatay ağlar üzerinden dolaşıma girmektedir. Dolayısıyla kültür yalnızca öğrenilen bir unsur olmaktan çıkmakta ve hissedilen, paylaşılan, deneyimlenen ve yeniden üretilen bir sürece dönüşmektedir.

Türkeylaşma'nın temel özellikleri arasında gönüllülük, duygusal rezonans, dijital yayılım ve medeniyet temelli yakınlık bulunmaktadır. Türk dizilerinde öne çıkan aile, aidiyet, sadakat, adalet, fedakârlık ve toplumsal dayanışma gibi temalar farklı coğrafyalarda izleyicilerle duygusal bağ kurmaktadır. Bu bağ, yalnızca medya tüketimiyle sınırlı kalmayarak Türkçe kelimelerin öğrenilmesi, Türk yemeklerinin denenmesi, Türk kahvaltısı kültürünün benimsenmesi, Türkiye'de eğitim alma isteği ve Türkiye'ye yönelik sempati gibi farklı düzeylerde kendisini göstermektedir.

Bu bağlamda uluslararası öğrenciler, Türkeylaşma sürecinin önemli taşıyıcılarından biri olarak değerlendirilebilir. Türkiye'de ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nde eğitim alan yabancı öğrenciler yalnızca akademik bilgi edinmekle kalmayıp aynı zamanda Türk kültürünü, gündelik yaşamını, toplumsal ilişkilerini ve misafirperverlik pratiklerini deneyimlemektedir. Bu öğrenciler ülkelerine döndüklerinde Türkiye'ye ilişkin kişisel hafızaları, dostluk bağları ve kültürel izlenimleri de beraberlerinde götürmektedir. Böylece eğitim diploması, Türkosfer'in kültürel altyapısını güçlendiren önemli bir araç haline gelmektedir.

Türkeylaşma kavramı, Türkosfer kuramı içerisinde özellikle kültürel diploması ve eğitim diploması boyutlarını açıklayıcı bir alt kavram olarak konumlandırılabilir. Türkosfer Türkiye merkezli daha geniş bir jeopolitik ve medeniyet atmosferini ifade ederken Türkeylaşma bu atmosferin gündelik kültür, medya, eğitim ve duygusal yakınlık üzerinden nasıl üretildiğini açıklamaktadır. Bu yönüyle Türkeylaşma, Türkosfer'in yalnızca devletler arası ilişkilerle değil toplumlar arası bağlar, bireysel deneyimler ve kültürel dolaşım üzerinden de şekillendiğini göstermektedir.

Sonuç olarak Türkeylaşma, Türkiye'nin kültürel etkisini açıklamakla sınırlı olmayan, aynı zamanda küresel düzende kültürel akışların, yumuşak gücün ve gönüllü yakınlaşmanın nasıl işlediğini anlamaya katkı sunan teorik bir kavramdır. Günümüzde kültür yalnızca temsil edilen veya izlenen bir alan değil birlikte paylaşılan, hissedilen ve

yeniden üretilen dinamik bir etkileşim zemini haline gelmiştir. Türkeylaşma, bu zeminde Türkiye'nin kültürel çekiciliğini, eğitim diplomasisini ve medeniyet temelli ilişki kurma kapasitesini açıklayan özgün bir perspektif sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türkeylaşma, Türkosfer, Kültürel Diplomasi, Eğitim Diplomasisi, Yumuşak Güç

Turkayization: The Cultural and Educational Diplomacy Dimension of Turcosphere

Abstract

Mehmet Sezai Türk 1

Prof. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Communication, Türkiye, sezai.turk@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3619-4241

Prof. Mehmet Sezai Türk serves as the Dean of the Faculty of Communication at Ankara Hacı Bayram Veli University. His academic work focuses on the Turkic world, Turkish identity, Turkish culture, the Turkish language, and cinema of the Turkic world.

Prof. Türk has held various positions at Kyrgyz-Turkish Manas University, including dean, advisor to the rector, and vice rector. He has received several national and international awards for his contributions to the Turkic world, its culture, and the academic field.

In the globalizing world, the classical concepts of power used to explain international relations are becoming increasingly insufficient for understanding today's multilayered forms of interaction. Although military and economic capacity still retain their importance, culture, education, media, digital platforms, international student mobility, and everyday life practices have become key elements determining countries' global visibility and spheres of influence. In this context, Türkiye's increasing cultural visibility in recent years points to a remarkable transformation not only at the regional level but also on a global scale.

The fact that Türkiye's television and cinema industry has reached large audiences in different geographies, the growing popularity of Turkish cuisine and especially everyday cultural elements such as the Turkish breakfast, the increasing attractiveness of Turkish universities for international students, and the development of Türkiye-centered educational diplomacy require a new conceptual explanation. Within this framework, the proposed concept of "Turkayization" refers to the voluntary, emotional, and civilization-based affinity that Turkish culture generates in different societies.

Turkayization differs from the concept of Turkification. While Turkification may, in some contexts, evoke identity transformation or assimilation, Turkayization refers more to a process of orientation toward, rapprochement with, and experiencing a culture in everyday life. Therefore, Turkayization should not be regarded as a coercive or imposing form of cultural influence, but rather as a cultural rapprochement that takes place through attraction, voluntariness, and natural flow. What is at stake here is not individuals changing their identities, but their incorporation of values, symbols, aesthetic forms,

foods, narratives, media content, and lifestyle elements belonging to Turkish culture into their own world of experience.

From an epistemological perspective, Turkayization offers a framework for explaining how cultural knowledge is produced and circulated today. In the modern period, cultural knowledge is no longer produced solely through state institutions, academic structures, or official diplomatic channels. Digital platforms, social media, user experiences, television series, films, gastronomy, fashion, international students, and diaspora communities also play an active role in the production and dissemination of cultural knowledge. In this process, knowledge circulates not from top to bottom, but often from bottom to top and through horizontal networks. Thus, culture ceases to be merely something learned and turns into a process that is felt, shared, experienced, and reproduced.

Among the main characteristics of Turkayization are voluntariness, emotional resonance, digital diffusion, and civilization-based affinity. Themes such as family, belonging, loyalty, justice, sacrifice, and social solidarity, which are prominent in Turkish television series, establish emotional bonds with audiences in different geographies. This bond is not limited to media consumption alone; it also manifests itself at different levels, such as learning Turkish words, trying Turkish foods, adopting Turkish breakfast culture, developing a desire to study in Türkiye, and feeling sympathy toward Türkiye.

In this context, international students may be considered one of the important carriers of the Turkayization process. Foreign students studying in Türkiye and the Turkish Republic of Northern Cyprus not only acquire academic knowledge but also experience Turkish culture, everyday life, social relations, and practices of hospitality. When these students return to their home countries, they take with them their personal memories of Türkiye, friendship networks, and cultural impressions. Thus, educational diplomacy becomes an important tool that strengthens the cultural infrastructure of the Turcosphere.

The concept of Turkayization can be positioned within the theory of the Turcosphere as a sub-concept that explains, in particular, its cultural diplomacy and educational diplomacy dimensions. While the Turcosphere refers to a broader Türkiye-centered geopolitical and civilizational atmosphere, Turkayization explains how this atmosphere is produced through everyday culture, media, education, and emotional affinity. In this respect, Turkayization shows that the Turcosphere is shaped not only through interstate relations but also through intersocietal bonds, individual experiences, and cultural circulation.

In conclusion, Turkayization is a theoretical concept that not only explains Türkiye's cultural influence but also contributes to understanding how cultural flows, soft power, and voluntary rapprochement operate in the global order. Today, culture is not merely a field that is represented or observed; it has become a dynamic ground of interaction that is shared, felt, and reproduced collectively. Turkayization offers an original perspective for explaining Türkiye's cultural attractiveness, educational diplomacy, and capacity to establish civilization-based relations.

Keywords : Turkayization, Turcosphere, Cultural Diplomacy, Educational Diplomacy, Soft Power

Türkiye'nin Son Yıllardaki Proaktif Dış Politika Stratejisi

Eren Alper Yılmaz ¹

Öz

Türkiye'nin dış politikası son yıllarda belirgin biçimde "proaktif" bir karakter kazanmıştır. Bu yaklaşım, yalnızca uluslararası gelişmelere tepki veren bir çizgiden ziyade, gelişmeleri şekillendirmeye çalışan, olaylara erken müdahil olan ve çok yönlü araçlar kullanan bir stratejiyi ifade etmektedir. Küresel sistemde güç dengelerinin değiştiği, bölgesel krizlerin yoğunlaştığı ve çok kutupluluğun belirginleştiği bir dönemde Türkiye, dış politikasını çok boyutlu ve girişimci bir zemine oturtmuştur. Özellikle Rusya-Ukrayna Savaşı sürecinde hem Rusya hem de Ukrayna ile iletişim kanallarını açık tutabilmesi, Türkiye'nin çok yönlü diplomatik kapasitesini, güvenilir bir arabuluculuk ve kolaylaştırıcılık rolünü açığa çıkarmıştır. Bilhassa Birleşmiş Milletler ile birlikte yürütülen Tahıl Koridoru Anlaşması ve İstanbul'da gerçekleştirilen müzakereler Türkiye'nin kriz yönetiminde somut sonuçlar üretebilen bir diplomasi yürüttüğünü göstermiştir. Benzer şekilde, Filistin-İsrail Çatışması bağlamında ilk zamanlarda yürütülen diplomatik girişimler, savaşın işgal boyutuna gelmesiyle İsrail'e yönelik yaptırımlar noktasında BM ve diğer ülkelere yapılan baskılar, Gazze'ye yönelik gerçekleştirilen insani yardım faaliyetleri Türkiye'nin sahadaki ve masadaki varlığını ortaya koymaktadır. Bunun yanı sıra Suriye iç savaşında öne çıkan çok taraflı diplomasi girişimleri bağlamında Rusya ve İran ile birlikte yürütülen Astana Süreci, 2016'dan itibaren gerçekleştirilen sınır ötesi askerî harekâtlar ve sığınmacılara yönelik izlenen "Açık Kapı Politikası", Türkiye'nin çatışma çözümünde aktif rol üstlenme çabasının ve çatışmanın getirdiği sonuçların güvenli bir şekilde çözüme arayışlarının somut bir örneğidir. Çalışmada, Türkiye'nin son yıllarda 3 farklı meselede ağırlığını hissettirdiği diplomasi stratejileri karşılaştırmalı olarak ele alınmakta; "kolaylaştırıcılık", "insani diplomasi" ve "güvenlik politikaları" çerçevesinde analiz edilmektedir. Bu dış politika hamleleri, her ne kadar kesin çözümler getirmese de Türkiye'nin bölgesel arenada oyun kurucu ve çözüm odaklı bir devlet olduğunu göstermiştir.

Anahtar Kelimeler : Türkiye, Proaktif Dış Politika, Rusya-Ukrayna Savaşı, Filistin-İsrail Çatışması, Suriye İç Savaşı

¹ Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Türkiye, alper@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5137-4948

Proactive Foreign Policy Strategy of Türkiye in Recent Years

Eren Alper Yılmaz ¹

Abstract

In recent years, Turkey's foreign policy has taken on a clearly "proactive" orientation. This approach refers to a strategy that not only reacts to international developments but also seeks to shape them, intervenes at an early stage, and employs multidimensional instruments. In an era characterized by shifting global power dynamics, escalating regional conflicts, and an increasingly multipolar order, Turkey has repositioned its foreign policy along more multidimensional and dynamic lines. During the Russia-Ukraine War in particular, Turkey's capacity to keep communication channels open with both sides has highlighted its multifaceted diplomatic capabilities and reinforced its position as a credible mediator and facilitator. The Grain Corridor Agreement, conducted in cooperation with the United Nations, and the negotiations held in Istanbul have shown that Turkey pursues a diplomacy capable of producing concrete outcomes in crisis management. Similarly, within the context of the Israel-Palestine conflict, initial diplomatic engagements, subsequent efforts to mobilize the UN and other international actors regarding sanctions against Israel as the conflict deepened, and humanitarian assistance to Gaza all underscore Turkey's active role both diplomatically and operationally. Furthermore, in the Syrian civil war context, multilateral initiatives such as the Astana Process with Russia and Iran, cross-border military operations since 2016, and the implementation of an "Open Door Policy" toward refugees reflect Turkey's commitment to actively participating in conflict resolution and managing its broader consequences in a secure manner. This study offers a comparative analysis of Turkey's diplomatic strategies across three key issue areas in recent years, focusing on the dimensions of "facilitation," "humanitarian diplomacy," and "security policies." Although these foreign policy initiatives have not produced definitive solutions, they demonstrate that Turkey has emerged as a solution-oriented and agenda-setting actor in the regional arena.

Keywords : Türkiye, Proactive Foreign Policy, Russia-Ukraine War, Palestine-Israel Conflict, Syrian Civil War.

---

¹ Assoc. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Business Administration, Department of Public Administration, Türkiye, alper@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5137-4948

Rizomatik İmparatorluk ve Turkosfer: Stratejik Otonominin Yumuşak Gücün Ötesinde Yeniden Düşünülmesi

İlker Çayla ¹

Öz

Bu çalışma, Türkiye'nin stratejik otonomi arayışını Turkosfer kavramı üzerinden yeniden kurarken yumuşak güç yaklaşımının açıklayıcı kapasitesini eleştirel biçimde sorgulamayı amaçlamaktadır. Mevcut literatür, küresel etkiyi büyük ölçüde cazibe ve ikna süreçleri üzerinden açıklarken, bu çalışma söz konusu yaklaşımın dijitalleşmiş, platformlaşmış ve çok aktörlü bir küresel düzende giderek yetersiz kaldığını ileri sürmektedir. Bu doğrultuda Türkiye'nin etki üretim kapasitesi, yalnızca bir yumuşak güç biçimi olarak değil, kültürel üretim, duygulanımsal yoğunluk ve ağsal dolaşım süreçlerinin kesişiminde ortaya çıkan alternatif bir egemenlik formu olarak kavramsallaştırılmaktadır. Çalışmanın teorik çerçevesi, Deleuze ve Guattari'nin rizomatik yapı ve arzu üretimi kavramları ile Hardt ve Negri'nin imparatorluk ve çokluk yaklaşımının eleştirel bir sentezine dayanmaktadır. Bu sentez aracılığıyla Turkosfer, merkezi olmayan, sınır aşan ve farklı aktörler tarafından sürekli yeniden üretilen bir ağsal egemenlik alanı olarak ele alınmaktadır. Bu bağlamda Turkosfer yalnızca dijital platformlarla sınırlı bir etkileşim alanı değil, aynı zamanda kültürel üretim süreçleri, medya içerikleri ve diaspora ağları aracılığıyla genişleyen çok katmanlı bir etki yapısıdır. Yöntem olarak nitel içerik çözümlemesi ve kuramsal sentez yaklaşımı benimsenmiş; sosyal medya platformları, kültürel ürünler, içerik üreticileri ve diaspora ağları üzerinden işleyen dolaşım mekanizmaları analiz edilmiştir. Bulgular, Türkiye'nin küresel etkisinin yalnızca ikna ve cazibe ile açıklanamayacağını, aksine duygulanım üretimi ve kültürel anlam inşası yoluyla özneleşme süreçlerini tetikleyen bir yapı üzerinden işlediğini göstermektedir. Özellikle şefkat, gurur ve aidiyet gibi duyguların, kültürel anlatılar ve ağsal dolaşım aracılığıyla genişleyerek kullanıcıları bu yapının pasif izleyicileri değil, aktif taşıyıcıları haline getirdiği ortaya konulmaktadır. Bu durum, sınırları belirli bir egemenlik anlayışından ziyade, rizomatik yayılım ve duygulanımsal yoğunluklar üzerinden işleyen yeni bir imparatorluk formuna işaret etmektedir. Sonuç olarak çalışma, stratejik otonominin yalnızca jeopolitik ve ekonomik kapasiteyle değil, aynı zamanda kültürel üretim ve ağsal dolaşım yoluyla kurulan etki biçimleri üzerinden yeniden tanımlanması gerektiğini ileri sürmektedir. Bu çerçevede Türkiye'nin küresel konumu, Turkosfer aracılığıyla inşa edilen dağıtık, kültürel ve duygulanımsal bir egemenlik alanı üzerinden yeniden düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Turkosfer, Stratejik Otonomi, Duygulanım, İmparatorluk, Kültürel Üretim

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Okan Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Sosyoloji, Türkiye, ilkerçayla@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9342-8457

Rhizomatic Empire and the Turkosphere: Challenging the Limits of Soft Power in the Reconfiguration of Strategic Autonomy

İlker Çayla ¹

Abstract

This study reconceptualizes Turkey's pursuit of strategic autonomy through the notion of the Turkosphere while directly challenging the explanatory limits of the dominant soft power paradigm. While conventional approaches reduce global influence to attraction and persuasion, this paper argues that such frameworks are increasingly insufficient in a digitalized, platform-driven global order. Instead, it proposes that Turkey's capacity to generate influence emerges at the intersection of cultural production, affective intensities, and networked circulation, giving rise to an alternative form of distributed sovereignty. The theoretical framework develops a critical synthesis between Deleuze and Guattari's concepts of rhizomatic structures and the production of desire and Hardt and Negri's notions of empire and multitude. Within this perspective, the Turkosphere is conceptualized not merely as a digital space but as a decentralized and continuously reproduced field of influence in which cultural narratives, platform dynamics, and multiple actors interact. Methodologically, the study employs qualitative content analysis combined with theoretical synthesis, focusing on circulation mechanisms across social media platforms, cultural industries, content creators, and diasporic networks. The findings demonstrate that Turkey's global influence cannot be adequately explained through persuasion alone; rather, it operates through the production of affect and cultural meaning, which generate processes of subject formation and participatory engagement. Emotions such as compassion, pride, and belonging circulate through both cultural and digital infrastructures, transforming users into active carriers of influence rather than passive audiences. This indicates the emergence of a rhizomatic and affective form of empire that transcends territorially bounded models of sovereignty. The study concludes that strategic autonomy must be redefined not only in geopolitical and economic terms but also through the capacity to construct and sustain distributed, culturally embedded, and affect-driven networks of influence. In this sense, Turkey's global position is reconfigured through a multilayered and decentralized sphere shaped by the dynamics of the Turkosphere.

Keywords : Turkosphere, Strategic Autonomy, Affect, Empire, Cultural Production

---

¹ Asst. Prof., Istanbul Okan University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Sociology, Türkiye, ilkerçayla@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9342-8457

Türkiye’de Jeoekonomik Güç Söylemi ve Makroekonomik Performans: 2000 -2024 Dönemine İlişkin Eleştirel Bir Politik Ekonomi Analizi

Turgay Münyas ¹ - Nurevşan Kuçlu ²

Öz

Bu çalışma, Türkiye’nin Ocak 2000–Aralık 2024 dönemine ait makroekonomik performansını ve bu süreçte şekillenen jeoekonomik güç söylemini eleştirel bir politik ekonomi perspektifi çerçevesinde analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında Türkiye’nin ekonomik ve stratejik dönüşümü; büyüme dinamikleri, finansal istikrar, fiyat istikrarı ve stratejik özerklik kapasitesi ekseninde, ekonomi, güven ve savunma olmak üzere üç temel blok üzerinden bütüncül bir yaklaşımla incelenmektedir. Ekonomi bloğunda; reel GSYH büyüme oranları, GSYH’nin dolar bazlı büyüklüğü, dış ticaret dengesi ve tasarruf eğilimleri gibi temel makroekonomik göstergeler analiz edilmektedir. Güven bloğunda ise enflasyon oranları, döviz rezervleri, doğrudan yabancı yatırımlar ve dış borç stokunun GSYH’ye oranı gibi göstergeler aracılığıyla ekonominin finansal güven temelleri değerlendirilmektedir. Jeoekonomik gücün stratejik ve teknolojik boyutunu temsil eden savunma bloğunda ise savunma harcamalarının seyri, bu harcamaların milli gelir içindeki payı, savunma sanayii dış ticaret dengesi ve dışa bağımlılık endeksi üzerinden Türkiye’nin savunma kapasitesi ve stratejik hareket serbestisi düzeyi analiz edilmektedir. Elde edilen bulgular doğrultusunda çalışma, Türkiye’nin jeoekonomik kapasitesini çok boyutlu bir çerçevede sentezlemekte; makroekonomik performans ile jeoekonomik güç iddiası arasındaki ilişkiyi eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmekte ve geleceğe yönelik kapsamlı politika önerileri sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Jeoekonomik Güç, Politik Ekonomi, Savunma Sanayii, Makroekonomik Performans, Stratejik Özerklik

¹ Doç. Dr., İstanbul Okan Üniversitesi, Uluslararası Finans ve Bankacılık Bölümü, Uluslararası Finans ve Bankacılık, Türkiye, turgay.munyas@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-8558-2032

² Arş. Gör., İstanbul Okan Üniversitesi, İşletme ve Yönetim Bilimleri Fakültesi, İşletme, Türkiye, nur.evsann36@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-9207-2201

Geoeconomic Power Discourse and Macroeconomic Performance in Turkey: A Critical Political Economy Analysis of the Period 2000-2024

Turgay Münyas ¹ - Nurevşan Kuçlu ²

Abstract

This study aims to analyze Turkey's macroeconomic performance from January 2000 to December 2024 and the geo-economic power discourse that has taken shape during this period, within the framework of a critical political economy perspective. The research examines Turkey's economic and strategic transformation through a holistic approach across three main blocks: economy, trust, and defense, focusing on growth dynamics, financial stability, price stability, and strategic autonomy capacity. In the economy block, key macroeconomic indicators such as real GDP growth rates, the dollar-based size of GDP, the foreign trade balance, and savings trends are analyzed. In the trust block, the financial foundations of the economy are evaluated through indicators such as inflation rates, foreign exchange reserves, foreign direct investments, and the ratio of external debt stock to GDP. In the defense block, which represents the strategic and technological dimension of geo-economic power, Turkey's defense capacity and level of strategic freedom of action are analyzed through the trajectory of defense expenditures, their share in national income, the defense industry's foreign trade balance, and the external dependency index. Based on the findings, this study synthesizes Turkey's geo-economic capacity within a multi-dimensional framework; critically evaluates the relationship between macroeconomic performance and geo-economic power claims; and offers comprehensive policy recommendations for the future.

Keywords : Geo-economic Power, Political Economy, Defense Industry, Macroeconomic Performance, Strategic Autonomy

¹ Assoc. Prof., Istanbul Okan University, Department of International Finance and Banking, International Finance and Banking, Türkiye, turgay.munyas@okan.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-8558-20324

² Research Assistant, Istanbul Okan University, Faculty of Business and Management Sciences, Business Administration, Türkiye, nur.evsann36@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-9207-2201

Türk Dünyası Ortak Kimlik İnşasında Festival Turizminin Rolü: Dünya Göçebe Oyunları Örneği

Merve Aksoy ¹ - Volkan Altıntaş ²

Öz

Küreselleşme süreciyle birlikte yerel kültürlerin korunması ve turistik bir değer olarak sunulması, ulusların kültürel diplomasi ve yumuşak güç stratejilerinin önemli unsurlarından biri haline gelmiştir. Bu bağlamda festival turizmi, yalnızca turistik çekicilik yaratan bir unsur değil, aynı zamanda ortak tarihsel belleğin canlandırılması, kültürel etkileşimin artırılması ve kolektif kimlik inşasının desteklenmesi açısından stratejik bir araç olarak değerlendirilmektedir. Türk dünyası özelinde ise ortak dil, tarih, gelenek ve yaşam biçimlerinden beslenen kültürel organizasyonlar, ortak kimlik söyleminin görünür kılınmasında önemli bir işlev üstlenmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türk dünyasının en kapsamlı kültürel organizasyonlarından biri olan Dünya Göçebe Oyunları'nın, ortak bir Türk kimliği inşasındaki rolünü ve bu kimliğin farklı coğrafyalarda nasıl temsil edildiğini ortaya koymaktır. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden karşılaştırmalı tematik içerik analizi kullanılmıştır. Araştırmanın veri setini, oyunların doğduğu yer olan Kırgızistan'da gerçekleştirilen 2014, 2016 ve 2018 organizasyonları ile organizasyonun Türkiye'ye taşındığı İznik 2022 dönemine ait resmi web siteleri, tanıtım katalogları, afişler ve dijital medya içerikleri oluşturmaktadır. Elde edilen verilerin analizi sonucunda, Dünya Göçebe Oyunları'nın yalnızca bir kültürel etkinlik değil, aynı zamanda ortak mirası görünür kılan, kültürel aidiyeti güçlendiren ve Türk dünyası arasında sembolik bir birlik duygusu oluşturan önemli bir festival turizmi aracı olduğu değerlendirilmektedir. Ayrıca organizasyonun ev sahibi ülkeye göre farklı kimlik vurgularıyla sunulduğu, ancak her iki örnekte de ortak geçmiş ve kültürel süreklilik temasının ön plana çıktığı görülmektedir. Bu yönüyle çalışma, festival turizminin Türk dünyasında ortak kimlik inşası ve kültürel diplomasi açısından taşıdığı önemi ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türk Dünyası, Festival Turizmleri, Dünya Göçebe Oyunları, Ortak Kimlik, Tematik İçerik Analizi

¹ Uzman, Bağımsız Araştırıcı, Türkiye, merve_aksoy1993@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0001-8133-2696

² Prof. Dr., İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Turizm İşletmeciliği, Turizm Rehberliği, Türkiye, volkan.altintas@ikcu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2450-0347

The Role of Festival Tourism in the Construction of a Common Identity in the Turkic World: The Case of the World Nomad Games

Merve Aksoy ¹ - Volkan Altıntaş ²

Abstract

With the process of globalization, the preservation of local cultures and their presentation as a touristic value have become important components of nations' cultural diplomacy and soft power strategies. In this context, festival tourism is considered not only as an element that creates touristic attraction, but also as a strategic tool for revitalizing collective historical memory, enhancing cultural interaction, and supporting the construction of a shared identity. In the context of the Turkic world, cultural organizations shaped by a common language, history, traditions, and ways of life play a significant role in making the discourse of a shared identity visible. The aim of this study is to examine the role of the World Nomad Games, one of the most comprehensive cultural organizations of the Turkic world, in the construction of a common Turkic identity and to reveal how this identity is constructed and represented across different geographies. In this study, a qualitative research approach based on comparative thematic content analysis was employed. The dataset consists of official websites, promotional catalogs, posters, and digital media contents from the 2014, 2016, and 2018 events held in Kyrgyzstan, where the organization originated, and the 2022 event held in Iznik, Türkiye. The findings indicate that the World Nomad Games are not only a cultural event but also an important festival tourism tool that makes shared heritage visible, strengthens cultural belonging, and fosters a symbolic sense of unity among the Turkic world. Furthermore, it was found that the organization is presented with different identity emphases depending on the host country, while in both cases the themes of shared past and cultural continuity are prominently highlighted. In this respect, the study aims to reveal the significance of festival tourism in the construction of a common identity and cultural diplomacy in the Turkic world.

Keywords : Turkic World, Festival Tourism, World Nomad Games, Common Identity, Thematic Content Analysis

¹ M.A., Independent Researcher, Independent Researcher, Türkiye, merve_aksoy1993@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0001-8133-2696
² Prof., İzmir Katip Çelebi University, Tourism Management, Tourism Guidance, Türkiye, volkan.altintas@ikcu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2450-0347

Yeni Dünya, Yeni Patronaj, Nadir Toprak Elementleri ve Türkiye

Uğur Tatlısumak ¹

Öz

1945 sonrası dünya düzeninin paradigması günümüzde köklü bir dönüşüm sürecine girmiştir. Eski düzenin güç parametreleri işlevselliğini büyük ölçüde yitirirken, küresel hegemonyayı belirleyecek yeni unsurlar ortaya çıkmaktadır. Güç merkezlerinin ABD ve Avrupa'dan Asya'ya doğru kayması bu dönüşümün temel göstergelerinden biridir. Kurulmakta olan yeni dünya düzenini anlamak için 1945 sonrasında inşa edilen sistemin dayandığı politik, ekonomik ve stratejik parametrelerin nasıl değiştiğini analiz etmek gerekmektedir. Şubat 1945'te ABD, SSCB ve Birleşik Krallık arasında gerçekleştirilen Yalta Konferansı, savaş sonrası uluslararası sistemin temel çerçevesini belirlemiştir ancak bu düzen taraflar arasındaki uzlaşma kadar rekabet ve memnuniyetsizlikler üzerinden de şekillenmiştir. İngiltere, söz konusu anlaşmadan beklenen düzeyde memnuniyet duymamıştır. ABD ile SSCB arasında sağlanan uzlaşma karşısında İngiltere çoğu zaman süreci dengelemeye ya da yönlendirmeye çalışan fakat taraflar arasındaki yakınlaşmayı sınırlayıcı bir aktör konumunda yer almıştır. Bu uzlaşma ve İngiltere'nin buna yönelik memnuniyetsizliği sonraki on yıllarda şekillenen siyasal ve ekonomik gelişmeler ile uluslararası çatışma dinamikleri üzerinde belirleyici etkiler doğurmuştur. 1945'te kabul edilen Bretton Woods Sistemi ile ABD doları altın standardına endekslenmiş, böylece doların küresel ekonomi içindeki merkezi konumu kurumsallaşmıştır. ABD'nin 1971'de Bretton Woods sisteminden çıkması ve 1973 petrol krizinin ardından 1974'te Suudi Arabistan ile geliştirdiği petro-dolar düzeni, küresel ekonomik patronajın yeni bir aşamasını oluşturmuştur. Bu sistemin sürdürülebilirliği, ABD'nin OPEC ülkeleri ve enerji piyasaları üzerindeki etkisine bağlı hale gelmiştir. Bununla birlikte İsrail Devleti'nin kuruluşu, İran İslam Devrimi, Çin'in ekonomik ve politik yükselişi, nükleer silah sahibi ülkelerin artması, SSCB'nin dağılması, finans-kapitalin devletleri borçlandırması ve Endüstri 4.0 çerçevesinde yapay zekâ, robotik üretim ve yazılım temelli yeni üretim modellerinin gelişmesi, 1945 sonrası dünya düzeninin kurumlarını ve işleyişini aşındırmıştır. Bu yeni dünyanın oluşum süreci oldukça sancılı ve ürkütücü boyutta ilerlemektedir. ABD-Avrupa ilişkileri oldukça gergin bir hal almakta, ABD, NATO'dan çıkmak istediğini ifade ederek Avrupa'yı Rusya ile tehdit etmektedir. Öte yandan Rusya-Ukrayna Savaşı, İran merkezli gerilimler, ABD-İsrail ilişkileri, Çin-Tayvan krizi ve nadir toprak elementleri etrafında yoğunlaşan rekabet, çok kutuplu yeni bir sistemin habercisi niteliğindedir. Yeni dünya düzeninde enerji, üretim teknolojileri ve stratejik madenler belirleyici güç parametreleri haline gelmektedir. Dünya kömürden petrole geçerken nasıl savaşlar ve jeopolitik kırılmalar yaşadıysa, petrolden elektriğe ve ileri teknoloji temelli üretime geçiş sürecinde de benzer çatışmalar ortaya çıkmaktadır. Bataryalar, reaktörler, toryum, nadir toprak elementleri, galyum, germanyum ve antimon gibi stratejik kaynaklar, yeni küresel rekabetin merkezine

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü, Türkiye, ugurtatlisumak@yahoo.com, ORCID ID: 0000-0003-3930-3722

yerleşmektedir. Çin'in nadir toprak elementleri rezervlerinde öne çıkması, Brezilya, Türkiye, Vietnam, Rusya, Hindistan ve Grönland gibi ülkelerin nadir toprak elementlerinde yüksek potansiyel taşınması, buna karşılık ABD, Avrupa ve Japonya'nın yeterli kaynaklara sahip olmaması, küresel patronaj sistemini değiştirecek, küresel çatışmalar yaratacaktır. Nadir toprak elementleri ve yeni üretim teknolojileri ekseninde şekillenen yeni dünya düzeni, Türkiye'nin yeni politikalar ve stratejiler geliştirmesini gerekli kılmaktadır. Bu bağlamda yeni küresel patronaj sistemi, Türkiye'nin yeni stratejiler ve ittifaklar geliştirmesine neden olacaktır.

Anahtar Kelimeler : NTE, Küresel Patronaj, ABD-Çin, Çok Kutuplu Dünya, İran-İsrail

A New World, New Patronage, Rare Earth Elements, and Türkiye

Uğur Tatlısumak ¹

Abstract

The paradigm of the post-1945 world order has entered a process of profound transformation today. As the power dynamics of the old order have largely lost their functionality, new factors that will shape global hegemony are emerging. The shift of power centers from the U.S. and Europe toward Asia is one of the key indicators of this transformation. To understand the emerging new world order, it is necessary to analyze how the political, economic, and strategic parameters upon which the system established after 1945 was built have changed. The Yalta Conference held in February 1945 between the United States, the Soviet Union, and the United Kingdom established the basic framework of the postwar international system; however, this order was shaped not only by the consensus among the parties but also by competition and dissatisfaction. The United Kingdom was not as satisfied with the agreement as had been expected. In the face of the compromise reached between the United States and the Soviet Union, the United Kingdom often acted as a balancing or guiding force in the process, yet it also served as a limiting factor on the rapprochement between the two sides. This compromise and the United Kingdom's dissatisfaction with it had decisive effects on the political and economic developments and the dynamics of international conflict that emerged in the following decades. With the Bretton Woods System adopted in 1945, the U.S. dollar was pegged to the gold standard, thereby institutionalizing the dollar's central position within the global economy. The U.S. withdrawal from the Bretton Woods system in 1971 and the petro-dollar arrangement it developed with Saudi Arabia in 1974 following the 1973 oil crisis marked a new phase in global economic hegemony. The sustainability of this system became dependent on the U.S.'s influence over OPEC countries and energy markets. However, the establishment of the State of Israel, the Iranian Islamic Revolution, China's economic and political rise, the increase in the number of nuclear-armed states, the dissolution of the Soviet Union, the indebtedness of nations by finance capital, and the development of new production models based on artificial intelligence, robotic manufacturing, and software within the framework of Industry 4.0 have eroded the institutions and functioning of the post-1945 world order. The process of forming this new world is progressing in a highly painful and alarming manner. U.S.-Europe relations have become highly strained, with the U.S. threatening Europe with Russia by stating its intention to withdraw from NATO. Meanwhile, the Russia-Ukraine War, tensions centered on Iran, U.S.-Israel relations, the China-Taiwan crisis, and the intensifying competition over rare earth elements all signal the emergence of a new multipolar system. In this new world order, energy, production technologies, and strategic minerals are becoming decisive power parameters. Just as the world experienced wars and geopolitical upheavals during the transition from coal to oil, similar conflicts are emerging during the shift from oil to electricity and advanced technology-based production. Strategic resources such as

¹ Asst. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of History, Türkiye, ugurtatlisumak@yahoo.com, ORCID ID: 0000-0003-3930-3722

batteries, reactors, thorium, rare earth elements, gallium, germanium, and antimony are taking center stage in the new global competition. China's dominance in rare earth element reserves, coupled with the high potential for rare earth elements in countries like Brazil, Turkey, Vietnam, Russia, India, and Greenland, while the U.S., Europe, and Japan lack sufficient resources, will reshape the global hegemonic system and spark global conflicts. The new world order taking shape around rare earth elements and new production technologies necessitates that Turkey develop new policies and strategies. In this context, the new global hegemonic system will compel Turkey to develop new strategies and alliances.

Keywords : REE, Global Patronage, The U.S.-China, Multipolar World, Iran-Israel

20. Yüzyılda Devlet Kuran İki Türk; Atatürk ve Rauf Raif Denктаş Üzerine Karşılaştırılmalı Bir İnceleme

İbrahim Arslan ¹

Öz

Bu çalışmanın amacı Türk dünyasının iki kurucu lideri ve Kurucu Cumhurbaşkanı Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilk Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denктаş ve Türkiye Cumhuriyeti'nin İlk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ün benzer yanları, Atatürk'ün hayatta iken Kıbrıs ve Hatay ile ilgili bazı tespitleri, idealleri, direktif ve öngörülerini, Rauf Raif Denктаş'ın Türkiye ve Hatay ile ilgili bazı anekdotları, bazı şiiirleri ve sözleri karşılaştırılmalı olarak ele alınacaktır. KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf Raif Denктаş devlet adamı kimliği ile tanınmış, Atatürk'ten sonra 20. yüzyılda Türk devleti kuran ikinci lider olmuştur. Kurdukları devletler, dıştan ve içten gelen saldırılara rağmen halen ayakta ve dimdik yoluna devam etmektedir. Hükümetler ve kişiler gelip geçicidir, aslolan devlettir anlayışla her iki lider de şu an ebedi istirahatgahlarında olmalarına rağmen, her iki devletimiz de Türkiye yüzyılına yakış bir şekilde yoluna devam etmektedir. Türkosfer veya bir diğer adıyla Türkofon dünyası Türkçe konuşan halkların ve Türk kültürünün yayıldığı geniş coğrafi etki alanını tanımlayan jeopolitik ve kültürel bir tanım olması hasebiyle, Kıbrıs'ta bu yapının Akdeniz'deki en kritik uç beyi ve stratejik merkezlerinden biri olarak kabul edilir. 1571 yılında Kıbrıs'ın Osmanlı idaresine girmesiyle Türkosfer'in kalıcı bir parçası haline gelen Kıbrıs adası Anadolu'dan gelen Türk nüfusun adaya yerleşmesi, bölgenin kültürel ve demografik yapısını Türk dünyasına bağlamıştır. 15 Kasım 1983'te ilan edilen Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Türkosfer'in bağımsız devlet yapısına sahip az sayıdaki üyelerinden biridir. Kıbrıs adası Türkiye ile olan derin bağları ve ortak savunma doktrini sayesinde genelde Türkosfer'in Akdeniz'deki kalesi, özelde ise Türkiye'nin de Akdeniz'deki uçak gemisi pozisyonundadır. "Mavi Vatan, "Serhat Vatan", "Yeşil Vatan", "Yavru Vatan" kavramlarıyla birlikte anılan Kıbrıs, Türk dünyasının deniz yetki alanları ve enerji güvenliği açısından vazgeçilmez bir parçasıdır. Rauf Denктаş, Kıbrıs meselesi ile ilgili "Atatürk olsaydı, Hatay'da yaptığını yapardı" diyerek Atatürk'ün kararlı dış politikasının adadaki Türkler için en büyük güvence olduğunu vurgulamıştır. Hatay ve Kıbrıs, Atatürk'ün "40 asırlık Türk yurdu düşman elinde esir bırakılmaz" vizyonu çerçevesinde, Türkiye'nin Doğu Akdeniz jeopolitiği ve güvenliği için ayrılmaz parçalar olarak görülmüştür. Hatay'ın anavatana katılması için hasta yatağında bile büyük çaba sarf etmiş, oranın Türk toprağı olduğunu vurgulamıştır. Hatay, Atatürk'ün mirası olarak Türkiye'nin ayrılmaz bir parçası olup, kültürel çeşitliliğiyle Türkosfer'in zengin Akdeniz kanadını oluşturmaktadır. Hatay ili ölümünden 1 yıl sonra anavatana katılmış, Kıbrıs adası ise ölümünden 36 yıl sonra tamamı olmasa da üçte biri tekrar Türk toprağı olmuştur.

¹ Öğr. Gör., Girne Amerikan Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Sınıf Öğretmenliği Bölümü, Kıbrıs, ibrahimarslan@gau.edu.tr, ORCID ID: 0009-0004-4449-0918

Atatürk 1918 yılında Adana'da Yıldırım Orduları Komutanı olduğunda ve daha sonrasında Kıbrıs'ın Türk dünyası için önemine dikkat çekerek bu konudaki hassasiyetini belirtmiştir. "Kıbrıs'ta Türkün sesi sönmemelidir sönmeyecektir, elbette bir gün Kıbrıs'a da sıra gelecektir." ifadesi, Mustafa Kemal Atatürk'ün Kıbrıs'ın jeopolitik önemine dikkat çektiği ve adadaki Türk varlığının, dilinin ve kültürünün korunması gerektiğini vurgulamıştır. Cumhuriyetin ilk yıllarında ise yani 1930'lu yıllarda "Kıbrıs düşman elinde bulunduğu sürece bu bölgenin ikmal yolları tıkanmıştır." diyerek adanın önemini bir kez daha vurgulamış, 1931 Rum isyanı sonrası Kıbrıs Türklerine destek olmuştur. Kıbrıs, Mustafa Kemal Atatürk tarafından daima önemsenmiş ve bu önem birçok kez açık bir şekilde vurgulanmıştır. Mustafa Kemal'e Türklerin atası anlamında "Atatürk" soyadı verilmiş, Rauf Denktaş ise Kıbrıs Türkleri arasında benzer bir saygıyla anılarak "Kıbrıs'ın Atatürk'ü" olarak adlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Rauf Raif Denktaş, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti, Kıbrıs

A Comparative Study on Two Turks Who Founded States in the 20th Century; Atatürk and Rauf Raif Denktaş

İbrahim Arslan ¹

Abstract

The aim of this study is to comparatively examine the similarities between the two founding leaders and founding presidents of the Turkic world: Rauf Raif Denktaş, the first president of the Turkish Republic of Northern Cyprus, and Mustafa Kemal Atatürk, the first president of the Republic of Turkey. This includes Atatürk's observations, ideals, directives, and predictions regarding Cyprus and Hatay during his lifetime, as well as some anecdotes, poems, and sayings of Rauf Raif Denktaş concerning Turkey and Hatay. Rauf Raif Denktaş, the founding president of the TRNC, is known for his statesmanship and was the second leader after Atatürk to establish a Turkish state in the 20th century. Despite external and internal attacks, the states they founded remain standing and continue their path steadfastly. With the understanding that governments and individuals are temporary, but the state is what matters, both leaders, although now in their final resting places, continue their journey in a manner befitting the Turkish century. The Turkosphere, or Turkophone world is a geopolitical and cultural definition that describes the vast geographical area of influence where Turkish-speaking peoples and Turkish culture are spread. Therefore, Cyprus is considered one of the most critical outposts and strategic centers of this structure in the Mediterranean. The island of Cyprus, which became a permanent part of the Turkosphere with its incorporation into Ottoman rule in 1571, has linked the region's cultural and demographic structure to the Turkish world through the settlement of Turkish populations from Anatolia. The Turkish Republic of Northern Cyprus, declared on November 15, 1983, is one of the few members of the Turkosphere with an independent state structure. Thanks to its deep ties with Turkey and its joint defense doctrine, the island of Cyprus generally serves as the Turkosphere's fortress in the Mediterranean, and specifically, as Turkey's aircraft carrier in the Mediterranean. "Referred to with concepts such as 'Blue Homeland,' 'Borderland,' 'Green Homeland,' and 'Little Homeland,' Cyprus is an indispensable part of the Turkish world in terms of maritime jurisdiction and energy security. Rauf Denktaş, regarding the Cyprus issue, stated, 'If Atatürk were alive, he would do what he did in Hatay,' emphasizing that Atatürk's resolute foreign policy was the greatest guarantee for the Turks on the island. Hatay and Cyprus have been seen as inseparable parts of Türkiye's Eastern Mediterranean geopolitics and security, within the framework of Atatürk's vision that 'a 40-century-old Turkish homeland cannot be left captive in the hands of the enemy.' Even on his deathbed, he made great efforts for the annexation of Hatay to the homeland, emphasizing that it was Turkish territory. Hatay, as Atatürk's legacy, is an inseparable part of Türkiye and, with its cultural diversity, forms the rich Mediterranean wing of the Turkosphere.

¹ Lecturer, Girne American University, Faculty of Education, Department of Primary School Teaching, Kibris, ibrahimarslan@gau.edu.tr, ORCID ID: 0009-0004-4449-0918

The province of Hatay was annexed to the homeland one year after his death, and the island of Cyprus, although not entirely, became Turkish territory again, at least one-third, 36 years after his death. Atatürk in 1918..." When he was the Commander of the Yıldırım Armies in Adana, and later, he emphasized the importance of Cyprus for the Turkish world, expressing his sensitivity on this issue. His statement, "The voice of the Turk in Cyprus should not and will not be silenced; of course, one day it will be Cyprus's turn," highlights Mustafa Kemal Atatürk's geopolitical importance and stresses the need to protect the Turkish presence, language, and culture on the island. In the early years of the Republic, in the 1930s, he once again emphasized the island's importance by saying, "As long as Cyprus is in enemy hands, the supply routes of this region are blocked," and provided support to the Turkish Cypriots after the 1931 Greek uprising. Cyprus was always considered important by Mustafa Kemal Atatürk, and this importance was explicitly emphasized many times. Mustafa Kemal was given the surname "Atatürk," meaning "father of the Turks," while Rauf Denktaş is remembered with similar respect among Turkish Cypriots and is called "the Atatürk of Cyprus."

Keywords : Rauf Raif Denktaş, Turkish Republic of Northern Cyprus, Mustafa Kemal Atatürk, Republic of Türkiye, Cyprus

Türkiye-Rusya İlişkilerinin Uluslararası Siyasi Ekonomik Tahlili

Serhan Ünal ¹ - Eren Alper Yılmaz ²

Öz

Bu tebliğ, Türkiye Rusya arasındaki ilişkilerin uluslararası politik ekonomisini, ikili etkileşimlerdeki üç asimetriyi belirleyerek incelemekte ve ikili ilişkilerde Türkistan'da cereyan eden güç ve nüfuz mücadelesinin ikili ilişkilere etkisine değinmektedir. İki ülke arasındaki ilişkilerde göze çarpan üç asimetri şunlardır: İkili ilişkilerde jeopolitik yerine jeoekonominin önceliği, ikili jeoekonomik ilişkilerde yatırımlar yerine ticaretin önceliği ve ikili ilişkilerde diğer sektörler yerine enerjinin önceliği. Balkanlar'da, Libya'da, Suriye'de, Karabağ'da ve birçok jeopolitik konuda bir karşıt pozisyonda olmalarına karşın, her iki ülke de, iktisadi ilişkilerin yarattığı faydaları devşirmeyi tercih etmektedir. Siyasi gerilimlerin iktisadi ilişkileri etkilemesinin en belirgin örneği, Türkiye'nin, Suriye'de Rusya uçağını düşürmesiyle başlayan dönem olmuştur. İkili ticari ilişkiler, bilhassa Rusya'ya uygulana batı yaptırımları etkisiyle daha da derinleşmiştir. İkili ekonomik ilişkilerde ise turizm ve ticaret çok hacimli olmasına rağmen Rusya, Türkiye'de benzer turist sayılarına ve ticaret hacmine sahip ülkelere kıyasla, olması gerekenden çok daha az yatırım yapmaktadır. Bu "eksik yatırım", Rusya'nın ikili ilişkilerde, sabit yatırımlar yerine, daha kolay vazgeçilebilecek ticari ilişkileri öncelediğini göstermektedir. Enerji ise, ilişkilerde ikili bir işlev üstlenmektedir. Enerji ticareti Türkiye'nin enerji güvenliğine, Rusya'nın ise ekonomik güvenliğine hizmet etmektedir. Çalışmada, jeoekonomik unsurların Türkiye ile Rusya arasında kısımlaştırma yoluyla iş birliğini teşvik ettiği, ancak ortaya çıkan karşılıklı bağımlılığın seçici olduğu gösterilmektedir; enerji sektörü istisna olmak üzere, doğrudan yabancı yatırımlar gibi kalıcı bağlardan genellikle kaçınılmaktadır. Ayrıca, bu kısımlaştırma politikası, Türkistan'daki mücadelenin yumuşatılmasını da sağlamaktadır. Kuramsal olarak bu bulgu, siyaset ve güvenlik alanlarında bir yakınsama olmadığı durumlarda, ikili ilişkilerin kısımlaştırılmasının, ticari ilişkilerin derinliği ne olursa olsun, somut yatırımlar gibi kalıcı karşılıklı bağlar üretmesinin zorunlu olmadığını da ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler : Kısımlaştırma, Jeopolitika, Jeoekonomi, Türkiye, Rusya

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Kara Harp Okulu, Uluslararası İlişkiler, Uluslararası İlişkiler, Türkiye, serhanunal@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7587-1757

² Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke İşletme Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Türkiye, alper@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5137-4948

An International Political Economy Analysis of Turkey-Russia Relations

Serhan Ünal ¹ - Eren Alper Yılmaz ²

Abstract

This paper examines the international political economy of relations between Turkey and Russia by identifying three asymmetries in their bilateral interactions, and addresses the impact of the struggle for power and influence taking place in Turkestan on bilateral relations. The three prominent asymmetries in the relations between the two countries are as follows: the priority of geoeconomics over geopolitics in bilateral relations, the priority of trade over investment in bilateral geoeconomic relations, and the priority of energy over other sectors in bilateral relations. Despite being in opposing positions in the Balkans, Libya, Syria, Karabakh, and on many geopolitical issues, both countries prefer to reap the benefits generated by economic relations. The most striking example of political tensions affecting economic relations was the period that began with Turkey shooting down a Russian aircraft in Syria. Bilateral commercial relations have deepened further, particularly due to the impact of Western sanctions imposed on Russia. Although tourism and trade have a very large volume in bilateral economic relations, Russia invests far less in Turkey than it should compared to countries with similar tourist numbers and trade volumes. This "investment deficit" demonstrates that Russia prioritizes commercial relations, which can be more easily abandoned, over fixed investments in bilateral relations. Energy, on the other hand, performs a dual function in the relationship. Energy trade serves Turkey's energy security and Russia's economic security. The study shows that geoeconomic factors encourage cooperation between Turkey and Russia through compartmentalization, but the resulting interdependence is selective; with the exception of the energy sector, lasting ties such as foreign direct investment are generally avoided. Furthermore, this policy of compartmentalization also helps to soften the rivalry in Turkestan. Theoretically, this finding reveals that in the absence of convergence in the political and security spheres, the compartmentalization of bilateral relations does not necessarily produce lasting mutual ties such as concrete investments, regardless of the depth of commercial relations.

Keywords : Compartmentalization, Geopolitics, Geoeconomics, Türkiye, Russia

¹ Asst. Prof., Turkish Military Academy, International Relations, International Relations, Türkiye, serhanunal@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7587-1757

² Assoc. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Business Administration, Department of Public Administration, Türkiye, alper@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-5137-4948

Kültürel Bellek, Sözlü Kültür ve Kimlik: Türk Dünyası Halk Anlatılarında Süreklilik ve Dönüşüm

Mehmet Yusuf Aslan ¹

Öz

Bu çalışma, Türk dünyası halk anlatılarının kültürel belleğin aktarımındaki rolünü ve bu süreçte ortaya çıkan süreklilik ile dönüşüm dinamiklerini incelemeyi amaçlamaktadır. Sözlü kültür ürünleri, Türk topluluklarının tarihsel deneyimlerini, ortak değerlerini ve kolektif kimlik unsurlarını kuşaktan kuşağa aktaran temel araçlar arasında yer almaktadır. Bu açıdan bakıldığında masal, destan, efsane, ninni gibi anlatı türleri estetik anlatıların ötesinde kültürel belleğin taşıyıcılar olduğu görülmektedir. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden karşılaştırmalı metin analizi kullanılmıştır. Türkiye, Azerbaycan, Kazakistan ve Kırgızistan gibi farklı Türk coğrafyalarına ait anlatılar üzerinden ortak motifler, temalar ve anlatı kalıpları incelenmiştir. İnceleme neticesinde, halk anlatılarının bir yandan kültürel sürekliliği sağlarken diğer yandan tarihsel, coğrafi ve sosyo-kültürel değişimlere bağlı olarak dönüşüme uğradığı tespit edilmiştir. Bu dönüşümün, anlatıların özünü koruyarak yeni bağlamlara uyum sağlamasıyla gerçekleştiği görülmüştür. Yapılan incelemeler neticesinde anlatıların, toplumsal hafızayı yeniden üreten dinamik yapılar olduğu görülmektedir. Farklı coğrafyalarda benzer motiflerin varlığı ortak kültürel kodlara işaret ederken yerel unsurların anlatılara eklenmesi kültürel çeşitliliği ortaya koymaktadır. Bu yönüyle halk anlatıları, geçmiş ile bugün arasında köprü kuran ve kültürel mirasın aktarımında etkin rol oynayan yapılar olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak Türk dünyası halk anlatılarının kültürel belleğin korunması ve yeniden inşasında merkezi bir rol oynadığı ve bu süreçte ortak kimliğin oluşumuna katkı sunduğu ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler : Kültürel Bellek, Sözlü Kültür, Türk Dünyası, Halk Edebiyatı, Süreklilik, Dönüşüm

¹ Dr., Dicle Üniversitesi, Silvan Meslek Yüksekokulu, Türk Dili ve Edebiyatı, Türkiye, myusufaslan21@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-0022-5579

Cultural Memory, Oral Culture and Identity: Continuity and Transformation in the Folk Narratives of the Turkic World

Mehmet Yusuf Aslan ¹

Abstract

This study aims to examine the role of folk narratives from the Turkic world in the transmission of cultural memory, as well as the dynamics of continuity and transformation that emerge in this process. Products of oral culture are among the fundamental tools that transmit the historical experiences, shared values and elements of collective identity of Turkic communities from one generation to the next. From this perspective, narrative genres such as fairy tales, epics, legends and lullabies are seen not merely as aesthetic narratives but as carriers of cultural memory. The study employed comparative text analysis, a qualitative research method. Common motifs, themes and narrative patterns were examined through narratives from different Turkic regions, including Turkey, Azerbaijan, Kazakhstan and Kyrgyzstan. The findings reveal that whilst folk narratives ensure cultural continuity, they also undergo transformation in response to historical, geographical and socio-cultural changes. It has been observed that this transformation occurs through the narratives adapting to new contexts whilst preserving their essence. The analyses demonstrate that narratives are dynamic structures that reproduce social memory. The presence of similar motifs across different regions points to shared cultural codes, whilst the incorporation of local elements into the narratives highlights cultural diversity. In this respect, folk narratives are regarded as structures that bridge the past and the present and play an active role in the transmission of cultural heritage. In conclusion, it has been demonstrated that folk narratives in the Turkic world play a central role in the preservation and reconstruction of cultural memory and contribute to the formation of a shared identity in this process.

Keywords : Cultural Memory, Oral Culture, The Turkic World, Folk Literature, Continuity, Transformation

---

¹ Ph.D., Dicle University, Silvan Vocational School, Turkish Language and Literature, Türkiye, myusufaslan21@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-0022-5579

Türkiye'yi Neden Seçiyorlar? Ulusal Tanıtım Filmlerinin ve Popüler Kültürün Üniversite Tercihindeki İkili Rolü

Ruslan Tahmazov ¹ - Nazlıcan Işıldak ² - Taha Mert Yolcular ³
Hediye Aydoğın ⁴

Öz

Küreselleşen dünyada artan uluslararası öğrenci hareketliliği, ülkelerin eğitim pazarlaması stratejilerini giderek daha önemli hale getirmektedir. Bu doğrultuda gerçekleştirilen bu araştırmanın amacı, Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından hazırlanan Türkiye tanıtım filmlerinin ("Go Türkiye" kampanyası), Akdeniz Üniversitesi'nde öğrenim gören uluslararası öğrencilerin destinasyon ve üniversite tercih süreçlerindeki rolünü incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımıyla tasarlanan çalışmada veri toplama aracı olarak odak grup görüşmeleri kullanılmıştır. Amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen ve Doğu-Batı gibi farklı kültürel arka planlara sahip uluslararası öğrencilere çeşitli resmi tanıtım videoları izletilmiş, görüşmelerden elde edilen veriler MAXQDA 2026 yazılımı kullanılarak tematik analize tabi tutulmuştur. Araştırma bulguları, uluslararası öğrencilerin karar alma süreçlerinin akademik kalite ve maliyet gibi rasyonel faktörlerle iklim, çok kültürlü yapı ve güvenlik gibi deneysel faktörlerin iç içe geçtiği bütüncül bir "yaşam alanı inşa etme" tasavvuruna dayandığını göstermektedir. İncelenen resmi tanıtım videolarının öğrencilerin zihninde ülkeye dair genel ve olumlu bir ön izlenim yaratarak çerçeveleyici bir işlev gördüğü, ancak nihai tercih kararı üzerinde doğrudan ve tek başına belirleyici olmadığı tespit edilmiştir. Videolardaki turist odaklı içerikler ile öğrencilerin kampüs yaşamı, barınma ve kurumsal işleyiş gibi spesifik bilgi ihtiyaçları arasında belirgin bir uyumsuzluk olduğu saptanmıştır. Buna karşın, fenomenler, mevcut öğrenciler ve mentorlar gibi sosyal araçlar ile Türk dizileri gibi popüler kültür ürünlerinin öğrencilerin destinasyon algısında çok daha ikna edici ve güçlü bir etkiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, eğitim destinasyonu seçimi salt bir hizmet satın alma davranışı değil, sosyal ve psikolojik değişkenlerle şekillenen çok boyutlu bir süreçtir ve genel ülke markalaşması faaliyetleri tek başına yükseköğretim pazarlaması için yeterli olmamaktadır. Araştırma bulgularına dayanarak, yükseköğretim kurumları ve ilgili devlet ajanslarının turizm odaklı genel tanıtımlardan ziyade eğitime özgü, öğrenci beklentilerini karşılayan, barınma ve kampüs olanaklarını vurgulayan ve sosyal ağları merkeze alan spesifik pazarlama stratejileri geliştirmeleri önerilmektedir.

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Reklamcılık Bölümü, Türkiye, ruslan.tahmazov@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Reklamcılık Bölümü, Türkiye, nazl.isldk@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

³ Yüksek Lisans Öğrencisi, Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Reklamcılık Bölümü, Türkiye, tahamert131@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

⁴ Doç. Dr., Akdeniz Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Reklamcılık Bölümü, Türkiye, hediyeaydogan@akdeniz.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9696-8742

Gelecek araştırmalar için ise bu bulguların daha geniş örneklemlerle nicel ve tanıtım filmlerinin etkisini ölçen deneysel tasarımlar üzerinden sınanması tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Eğitim Pazarlaması, lke İmajı, Tanıtım Filmi, Uluslararası ğrenci, niversite Tercihi

Why Do They Choose Turkey? The Dual Role of National Promotional Videos and Popular Culture on University Choice

Ruslan Tahmazov ¹ - Nazlıcan Işıldak ² - Taha Mert Yolcular ³
Hediye Aydoğan ⁴

Abstract

The increasing international student mobility in a globalizing world makes countries' educational marketing strategies increasingly important. Accordingly, the purpose of this research is to examine the role of Turkey's promotional videos (the "Go Türkiye" campaign) prepared by the Ministry of Culture and Tourism in the destination and university selection processes of international students studying at Akdeniz University. Designed with a qualitative research approach, the study utilized focus group interviews as the primary data collection tool. Various official promotional videos were shown to international students from different cultural backgrounds selected by purposive sampling, and the data obtained from the interviews were subjected to thematic analysis using MAXQDA 2026 software. The research findings indicate that the decision-making processes of international students are based on a holistic vision of building a living space where rational factors such as academic quality and cost are deeply intertwined with experiential factors such as climate, multicultural structure, and safety. It was determined that the examined official promotional videos serve a framing function by creating a general and positive preliminary impression of the country in the minds of the students, but they are not a direct and sole determinant on the final choice decision. A distinct mismatch was found between the tourist-focused content in the videos and the specific functional information needs of the students, such as campus life, accommodation, and institutional functioning. In contrast, it was revealed that social mediators such as influencers, current students, and mentors, as well as popular culture products like Turkish TV series, have a much more persuasive and stronger impact on students' destination perceptions. In conclusion, choosing an educational destination is not merely a service purchasing behavior but a multidimensional process shaped by social and psychological variables, and general country branding activities alone are insufficient for higher education marketing. Based on the research findings, it is recommended that higher education institutions and relevant government agencies develop specific marketing strategies that are education-oriented, meet student expectations, highlight accommodation and campus facilities, and center on social networks, rather than general tourism-focused promotions.

¹ Master's Student, Akdeniz University, Faculty of Communication, Department of Advertising, Türkiye, ruslan.tahmazov@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

² Master's Student, Akdeniz University, Faculty of Communication, Department of Advertising, Türkiye, nazl.isldk@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

³ Master's Student, Akdeniz University, Faculty of Communication, Department of Advertising, Türkiye, tahamert131@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-4208-0078

⁴ Assoc. Prof., Akdeniz University, Faculty of Communication, Department of Advertising, Türkiye, hediyeaydogan@akdeniz.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9696-8742

For future research, it is recommended to test these findings through quantitative and experimental designs that measure the direct impact of promotional films with larger samples.

Keywords : Educational Marketing, Country Image, Promotional Video, International Student, University Choice

Türkosfer Yaklaşımı Çerçevesinde Türkiye'nin Küresel Güç Projeksiyonu: KKTC Örneği Üzerinden Bir Analiz

Hasibe Vehbi Şahoğlu ¹

Öz

Bu çalışma, Türkiye merkezli bir jeopolitik etkileşim modeli olarak kavramsallaştırılan Türkosfer yaklaşımını analitik bir çerçevede ele almakta ve Türkiye'nin bölgesel ile küresel ölçekteki güç projeksiyonunu Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) örneği üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Türkosfer, klasik uluslararası örgütlenmelerden farklı olarak katı kurumsal yapılara dayanmayan; esneklik, gönüllülük, karşılıklı bağımlılık ve çok katmanlı iş birliği ilkeleri üzerine inşa edilmiş dinamik bir etkileşim ağı olarak tanımlanmaktadır. Bu yönüyle kavram, hem yumuşak güç hem de sert güç unsurlarının eş zamanlı ve bütüncül biçimde kullanımını öngören alternatif bir jeopolitik model sunmaktadır. Çalışmada Türkiye'nin dış politika araçları; askeri kapasite, ekonomik diplomasi ve kültürel etkileşim boyutları çerçevesinde çok yönlü bir analizle değerlendirilmektedir. Özellikle Doğu Akdeniz, Orta Doğu ve Afrika ekseninde şekillenen stratejik açılımlar, Türkiye'nin yalnızca bölgesel bir aktör olmanın ötesine geçerek küresel ölçekte etkili bir güç unsuru hâline geldiğini ortaya koymaktadır. Türkiye'nin jeostratejik konumunu etkin biçimde kullanması; enerji güvenliği, ticaret ağları ve bölgesel istikrar alanlarında belirleyici bir rol üstlenmesine olanak sağlamaktadır. KKTC örneği ise Türkosfer yaklaşımının somut bir yansıması olarak ele alınmaktadır. Türkiye ile KKTC arasındaki ilişkilerin yalnızca siyasi ve ekonomik boyutlarla sınırlı olmadığı; tarihsel, kültürel ve toplumsal bağlarla derinleşen çok katmanlı bir yapı sergilediği tespit edilmektedir. Bununla birlikte, KKTC'nin uluslararası alanda karşı karşıya olduğu izolasyon, sürdürülebilir kalkınma süreçlerini sınırlandıran önemli bir faktör olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda Türkiye ile geliştirilen iş birliği mekanizmaları ve Türkosfer perspektifi, söz konusu sınırlılıkların aşılmasına yönelik alternatif bir açılım alanı sunmaktadır. Sonuç olarak, artan küresel belirsizlikler, enerji krizleri ve jeopolitik rekabet ortamında Türkosfer modeli; diyalog, karşılıklı fayda ve iş birliği temelli bir istikrar zemini oluşturarak hem teorik hem de pratik düzeyde anlamlı bir jeopolitik yaklaşım olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Türkosfer, KKTC, Kıbrıs, Türkiye, Strateji

¹ Doç. Dr., Girne Amerikan Üniversitesi, Siyasal Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler, KKTC, hasibesahoglu@gau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2098-1515

Global Power Projection of Turkey within the Framework of the Turkosphere Approach: An Analysis through the Case of the TRNC

Hasibe Vehbi şahoğlu ¹

Abstract

This study examines the concept of the Turkosphere as an analytical framework representing a Türkiye-centered geopolitical interaction model and aims to evaluate Türkiye's regional and global power projection through the case of the Turkish Republic of Northern Cyprus (TRNC). Unlike traditional international structures characterized by rigid institutionalization, the Turkosphere is conceptualized as a flexible, multilayered, and dynamic network grounded in voluntarism, mutual interdependence, and cooperative engagement. In this regard, it offers an alternative geopolitical model that integrates both soft and hard power instruments in a complementary and simultaneous manner. The study analyzes Türkiye's foreign policy tools through a multidimensional perspective, focusing on military capacity, economic diplomacy, and cultural engagement. Particular emphasis is placed on Türkiye's strategic outreach across the Eastern Mediterranean, the Middle East, and Africa, demonstrating its evolution from a regional actor into a more influential global player. By effectively utilizing its geostrategic position, Türkiye has strengthened its role in key areas such as energy security, trade networks, and regional stability. The TRNC case is addressed as a concrete manifestation of the Turkosphere approach. The relationship between Türkiye and the TRNC extends beyond conventional political and economic ties, encompassing deep-rooted historical, cultural, and societal connections that form a multilayered interaction structure. However, the international isolation faced by the TRNC emerges as a significant constraint on its sustainable development process. In this context, cooperation mechanisms with Türkiye, alongside the broader Turkosphere framework, provide potential avenues to mitigate these structural limitations. In conclusion, amid increasing global uncertainties, energy challenges, and intensifying geopolitical competition, the Turkosphere presents a viable model for stability based on dialogue, mutual benefit, and cooperation. It stands not only as a theoretical construct but also as a practical geopolitical framework with tangible implications for regional and global dynamics.

Keywords : Turkosphere, TRNC, Cyprus, Türkiye, Strategy

---

¹ Assoc. Prof., Girne American University, Faculty of Political Sciences, International Relations, TRNC, hasibesahoglu@gau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2098-1515

İletişim Teknolojileri: Varsıl Sınıf İlişkisi

Gülcan Seçkin ¹

Öz

İletişim teknolojilerinin gelişmesi devamlı surette varsıl sınıfların yararına olmuştur. 1960'lı yıllarda ordu yararına oluşturulan internet yapısı sonradan sivil yaşamın hizmetine sunulmuştur. Bu internet yapısı beş büyük sunucunun ve bir adet IP sunucunun dünya çapında yapılandırılmasına dayanmaktadır. Bu yapı dev firmaların elindedir ve bu şekilde ekonomik ve siyasal yönden güç ve iktidar mekanizmaları oluşturulmuştur. Bu bildiri de varsıl sınıfların elinde bulundurdukları iletişim teknolojileri yoluyla egemenliklerini sürdürdükleri iddia edilmektedir. Yapay zeka teknolojilerinde de aynı durum mevcuttur. Foucault'un iddia ettiği güç ve iktidar mekanizmaları bakış açısından yola çıkan bu bildiri yoluyla bu güçlerin nitelikleri ve bu gücü teknoloji yoluyla nasıl sürdürdükleri ortaya konulmuştur. Böylece tek boyutlu bir yapı oluşturulmuş ve bu yapı muhafaza edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Yapay Zekâ, Dijitalleşen Gündelik Yaşam

¹ Prof. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Radyo-Televizyon ve Sinema, Türkiye, gulcan.seckin@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7688-2631

Communication Technologies and the Reproduction of Class Power

Gülcan Seçkin ¹

Abstract

The advancement of communication technologies has consistently served the interests of the affluent classes. In the 1960s, the internet was initially developed for military purposes and was subsequently made available for civilian use. This infrastructure was based on the global configuration of five major servers and one IP server. Control over this structure has been concentrated in the hands of large corporations, thereby enabling the establishment of economic and political power mechanisms. This paper argues that the wealthy classes sustain their dominance through the communication technologies they possess. A similar dynamic is evident in the field of artificial intelligence. Drawing on Foucault’s perspective on power and authority mechanisms, this study examines the characteristics of these forces and demonstrates how they perpetuate their power through technological means. In doing so, it reveals the creation of a one-dimensional structure that is continuously preserved and reinforced.

Keywords : Artificial Intelligence, Digitalization of Daily Life

---

¹ Prof., Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Communication, Radio-Television and Cinema, Türkiye, gulcan.seckin@hbv.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-7688-2631

Yeni Medya Bağlamında “Türkiye Yüzyılı”: Kültürel Hegemonya, Ağ Toplumu ve Küresel Köy Perspektifinden İncelenmesi

Sude Ebru Şahin ¹ - Mustafa Gökmen ²

Öz

ÖzTeknolojinin gelişmesiyle birlikte iletişim ağlarında önemli dönüşümler yaşanmıştır. Bu dönüşümler kültürel üretim, ideolojik söylem ve toplumsal değerler olgusu yeni medya ortamlarında yeniden yapılanmıştır. İnternet alt yapı iletişim ağları ve sosyal medya platformları, ulusal ve uluslararası ölçekte kültürel öğelerin üretildiği ve yayıldığı alanlara önemli katkıları olmuştur. Bu sebeple son yıllarda Türkiye’de sıkça sözü geçen “Türkiye Yüzyılı” ifadesi, yalnızca siyasal bir yapı değildir. Dijital mecralarda dolaşıma giren kültürel ve ideolojik bir söylemi de ifade etmektedir. Fakat bahsedilen söylemin dijitalleşme süreci esnasında Türk dünyası bağlamında ele alınma biçimi ve dijital medya aracılığıyla hangi biçimde yayıldığı iletişim çalışmaları literatüründe yeterince ele alınmamıştır. Bu araştırmanın amacı doğrultusunda dijitalleşme ve yeni medya etrafında şekillenen Türkiye ile Türk dünyası arasındaki iletişim ve kültürel etkileşim aşamalarının nasıl ele alındığı incelenmiştir. Çalışma öncelikle dijital medya platformlarında paylaşılan içeriklerin Türk kültürüne yönelik hikayeleri nasıl kurguladığını ve bu süreçte hangi söylemsel stratejilerin izlediğini ortaya koymayı hedeflemiştir. Çalışmanın kavramsal çerçevesi üç temel yaklaşım üzerinden kurulmuştur. Birinci olarak, Antonio Gramsci’nin “kültürel hegemonya” yaklaşımının medya aracılığı ile ideolojik söylemlerin nasıl üretildiği ve toplumsal rızanın nasıl kazanıldığını anlatmak için kullanılmıştır. İkinci olarak Manuel Castells’in “ağ toplumu” yaklaşımı, dijital teknolojilerinin toplumsal ilişkileri ve iletişim bağlarının nasıl değişime uğrattığını anlamak için teorik bir çerçeve sunmuştur. Üçüncüsü ise, Marshall McLuhan’ın “küresel köy” kavramı ile iletişim teknolojilerinin farklı coğrafyalar üzerindeki kültürel etkisine nasıl hız kattığı irdelenmiştir. Bu bağlamda söz konusu yaklaşımların medya sayesinde küresel ölçekte yeni iletişim ortamlarını nasıl biçimlendirdiğinin teorik temeli üzerinde durulmuştur. Çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi ve göstergebilim analizi kullanılmıştır. Bu kapsamda Türkiye’de kullanılan dijital medya platformlarında Türk kültürel yapısını içeren paylaşımlar incelenerek söz konusu söylemin sosyal medya araçları tarafından nasıl üretime ve dolaşıma sokulduğu analiz edilmiştir. Araştırma, dijital medyanın Türklerin dünyasındaki iletişimi ve kültürel öğeleri nasıl dönüştürdüğü açıklamış ve bu alandaki literatüre katkı sağlamayı hedeflemiştir.

Anahtar Kelimeler : Türkiye Yüzyılı, Antonio Gramsci, Manuel Castells, Marshall McLuhan, Türk Dünyası

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Medya ve İletişim Çalışmaları Disiplinlerarası, Türkiye, 2534200101@stu.adu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0000-6800-4321

² Dr. Öğr. Üyesi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yeni Medya ve İletişim Bölümü, Türkiye, mustafagokmen@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-6712-3759

“The Turkish Century” in the Context of New Media: An Analysis from the Perspectives of Cultural Hegemony, the Network Society, and the Global Village

Sude Ebru Şahin ¹ - Mustafa Gökmen ²

Abstract

With the advancement of technology, significant transformations have taken place in communication networks. These transformations have reshaped cultural production, ideological discourse, and social values within new media environments. Internet-based communication networks and social media platforms have made significant contributions to the spaces where cultural elements are produced and disseminated on both national and international scales. For this reason, the phrase “Turkey’s Century,” frequently mentioned in Turkey in recent years, is not merely a political construct. It also represents a cultural and ideological discourse circulating in digital media. However, the manner in which this discourse is addressed within the context of the Turkic world during the digitalization process, and the form in which it is disseminated through digital media, has not been sufficiently examined in the literature on communication studies. In line with the objective of this study, the ways in which the stages of communication and cultural interaction between Turkey and the Turkic world, shaped around digitalization and new media, have been addressed were examined. The study primarily aimed to reveal how content shared on digital media platforms constructs narratives regarding Turkish culture and which discursive strategies are employed in this process. The conceptual framework of the study is based on three fundamental approaches. First, Antonio Gramsci’s “cultural hegemony” approach was utilized to explain how ideological discourses are produced through the media and how social consent is secured. Second, Manuel Castells’ “network society” approach provided a theoretical framework for understanding how digital technologies transform social relationships and communication networks. Third, Marshall McLuhan’s concept of the “global village” was examined to explore how communication technologies have accelerated cultural influence across different geographies. In this context, the study focused on the theoretical foundation of how these approaches, through media, have shaped new communication environments on a global scale. The study employed qualitative research methods, specifically content analysis and semiotic analysis. Within this scope, posts containing elements of Turkish cultural structure on digital media platforms used in Turkey were examined, and an analysis was conducted on how this discourse is produced and circulated through social media tools. The research explains how digital media transforms communication and cultural elements in the Turkish world and aims to contribute to the literature in this field

Keywords : Turkey’s Century, Antonio Gramsci, Manuel Castells, Marshall McLuhan, Turkish World

¹ Master’s Student, Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Interdisciplinary Media and Communication Studies, Türkiye, 2534200101@stu.adu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0000-6800-4321

² Asst. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Institute of Social Sciences, Department of New Media and Communication, Türkiye, mustafagokmen@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-6712-3759

Dijital Kamusal Alanda Siyasal İletişimin Dönüşümü: Toplumsal Hareketler, Rıza Üretimi ve Türkiye Yüzyılı Vizyonu Üzerine Kuramsal Bir Analiz

Esin Çınar ¹

Öz

21. yüzyılın dijital ekosisteminde siyasal iletişim süreçleri, geleneksel hiyerarşik ve dikey mesaj aktarım formlarından, yatay, heterojen ve çok sesli bir etkileşim modeline evrilmiştir. Bu yapısal dönüşüm, kamusal alanın sınırlarını yeniden çizerek toplumsal hareketlerin mobilize edilmesinde ve kamuoyu algısının inşa edilmesinde yeni ontolojik zeminler oluşturmaktadır. Bu çalışma, dijitalleşen kamusal alanda filizlenen toplumsal taleplerin siyasal gündemi belirleme gücünü ve rıza üretim mekanizmalarını kuramsal bir düzlemde ele alan kavramsal ve teorik bir analizdir. Çalışma, “21. Asır Türkiye Yüzyılı” vizyonu bağlamında, dijitalleşmenin demokratik katılım süreçlerine katkısı ile teknolojik belirlemiciliğin yarattığı manipülasyon risklerini literatür düzleminde tartışmayı hedeflemektedir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden “Bütüncül Kuramsal Sentez ve Eleştirel Literatür Analizi” yöntemi benimsenmiş; bu kapsamda siyaset bilimi, dijital sosyoloji ve iletişim kuramları alanlarında üretilmiş ulusal ve uluslararası akademik literatür evreni analitik bir süzgeçten geçirilmiştir. Çalışmanın teorik merkezini, Manuel Castells’in “Ağ Toplumu”, Pierre Bourdieu’nun “Sembolik Sermaye” ve Erving Goffman’ın “İzlenim Yönetimi” kuramlarının hiyerarşik bir sentezi oluşturmaktadır. Analiz sürecinde; Castells’in “akışlar siyaseti” ile Bourdieu’nun “yapısal habitus” kavramı arasındaki teorik gerilim, dijital mecraların hem bir özgürleşme alanı hem de yeni bir sembolik şiddet sahası olduğu tezi üzerinden uzlaştırılmıştır. Bu bağlamda dijital ağlar; Castells’ci bir yaklaşımla toplumsal hareketlerin altyapısını kurarken, Bourdieu’cu bir perspektifle bu alandaki aktörlerin “dijital sermaye” biriktirme ve statü mücadelesi verdiği bir habitus olarak tanımlanmaktadır. Goffman’ın izlenim yönetimi ise bu yapısal düzlemde aktörlerin “vitrin” stratejilerini ve rıza üretimindeki mikro etkileşimlerini açıklamada işlevselleştirilmiştir. Yapılan teorik değerlendirmeler sonucunda, dijital ağların toplumsal hareketleri birer “estetik rıza” üretim sürecine dönüştürdüğü ve geleneksel medyadaki “eşik bekçiliği” mekanizmalarının baypas edilerek marjinal söylemlerin ana akım siyasal gündeme taşınmasının kuramsal olanakları tartışılmıştır. Ancak kuramsal analizler aynı zamanda, “yankı odaları” ve algoritmik yönetim biçimlerinin, kamuoyunu rasyonel bir müzakere zemininde buluşturmaktan ziyade duygusal kutuplaşmalarla keskin hatlara ayırdığını ortaya koymaktadır.

¹ Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Söke Meslek Yüksekokulu, Pazarlama ve Reklamcılık Bölümü, Türkiye, esincinar@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9511-6177

Dijital içeriklerin rasyonel-eleştirel tartışma zeminini görsel ve işitsel bir tepkiselliğe kaydırduğu, bunun da kamuoyu oluşumunda hız kazandırırken entelektüel derinlik ve müzakereci demokrasi kaybına yol açtığı saptanmıştır. Özellikle panoptik denetim biçimlerinin, veri madenciliğinin ve dijital gözetimin siyasal katılım üzerindeki paradoksal etkileri, çalışmanın odak noktalarından birini oluşturmaktadır. Analiz sonucunda, dijital mecraların toplumsal hareketler için sadece bir araç değil, bizatihi siyasal eylemin tecelli ettiği “dijital bir dolayım” olduğu; siyasal aktörlerin kamuoyu oluşturma stratejilerinde artık rasyonel ikna süreçlerinden ziyade algoritmik güven inşasının belirleyici hale geldiği anlaşılmaktadır. “Türkiye Yüzyılı” projeksiyonunda, dijitalleşmenin toplumsal katılımı tabana yayma potansiyeli taşıdığı, ancak sentetik kamuoyu oluşumu ve yapay zekâ destekli manipülasyonların demokratik sağlığı tehdit eden yapısal krizler haline geldiği sonucuna varılmıştır. Bu bağlamda; kamusal politika yapıcılar için dijitalleşen kamusal alanı rasyonel bir düzlemde analiz edebilecek stratejik mekanizmaların tesisi, toplum genelinde algoritmik manipülasyonlara karşı “Dijital Siyasal Okuryazarlık” bilincinin kurumsallaştırılması ve gelecek akademik çalışmalarda yapay zekâ destekli sentetik gerçekliğin toplumsal güven ile sosyolojik aidiyet üzerindeki etkilerinin ampirik olarak derinleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Siyasal İletişim, Kamuoyu Oluşumu, Dijital Kamusal Alan, Ağ Toplumu, Sembolik Sermaye

The Transformation of Political Communication in the Digital Public Sphere: A Theoretical Analysis on Social Movements, Manufacture of Consent, and the “Century of Türkiye” Vision

Esin Çınar ¹

Abstract

In the digital ecosystem of the 21st century, political communication processes have evolved from traditional hierarchical and vertical message transmission forms into a horizontal, heterogeneous, and polyphonic interaction model. This structural transformation redraws the boundaries of the public sphere, creating new ontological grounds for the mobilization of social movements and the construction of public perception. This study is a conceptual and theoretical analysis that examines the power of social demands flourishing in the digitalized public sphere to set the political agenda and the mechanisms of the “manufacture of consent.” Within the context of the “Century of Türkiye” vision, the study aims to discuss the contribution of digitalization to democratic participation processes alongside the manipulation risks created by technological determinism. The research adopts the “Holistic Theoretical Synthesis and Critical Literature Analysis” method; in this scope, the national and international academic literature produced in political science, digital sociology, and communication theories has been analytically synthesized. The theoretical core of the study is constituted by a hierarchical synthesis of Manuel Castells’ “Network Society,” Pierre Bourdieu’s “Symbolic Capital,” and Erving Goffman’s “Impression Management.” In the analysis process, the theoretical tension between Castells’ “politics of flows” and Bourdieu’s “structural habitus” is reconciled through the thesis that digital media serve as both a space for emancipation and a new field of symbolic violence. In this context, while digital networks establish the infrastructure of social movements from a Castellsian perspective, they are defined as a habitus where actors accumulate “digital capital” and engage in a struggle for status from a Bourdieusian perspective. Goffman’s impression management is functionalized to explain the “front stage” strategies of actors and their micro-interactions in the manufacture of consent within this structural plane. Theoretical evaluations reveal that digital networks transform social movements into processes of “aesthetic consent” and discuss the theoretical possibilities of bypassing “gatekeeping” mechanisms in traditional media to bring marginal discourses into the mainstream political agenda. However, the analysis also demonstrates that “echo chambers” and algorithmic governance modes divide the public into sharp lines through emotional polarizations rather than converging them on a rational ground of deliberation. It is found that digital content shifts the rational-critical discussion ground toward visual and auditory reactivity, leading to a loss of intellectual depth and deliberative democracy.

---

¹ Lecturer, Aydın Adnan Menderes University, Söke Vocational School, Department of Marketing and Advertising, Türkiye, esincinar@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9511-6177

Particularly, the paradoxical effects of panoptic surveillance and digital monitoring on political participation constitute a focal point of the study. Consequently, it is understood that digital platforms are the very “digital mediation” where political action manifests; and that in public opinion formation, the construction of algorithmic trust has become more decisive than rational persuasion. In the “Century of Türkiye” projection, while digitalization carries the potential to spread social participation to the grassroots, AI-supported “synthetic public opinion” poses a structural crisis to democratic health. In this regard, it is suggested that “Digital Political Literacy” be institutionalized against algorithmic manipulations and that future academic studies empirically deepen the effects of synthetic reality on social trust and sociological belonging.

Keywords : Political Communication, Public Opinion Formation, Digital Public Sphere, Network Society, Symbolic Capital

İnsan-Teknoloji Dolayımında Gelecek: İletişim Tasarımı Eğitiminde İnsanlık Merkezli Tasarım ve Kültürel Miras Sentezi

Neslihan Erdem ¹

Öz

İnsan ve teknoloji arasındaki etkileşimin dünyayı algılama biçimimizi şekillendiren bir dolayım haline gelmesi, 21. asrın toplumsal ve kültürel dönüşüm süreçlerinin merkezinde yer almaktadır. Türk dünyasının kültürel ve dijital etkileşim alanlarını kapsayan Türkosfer bağlamında bu araştırma önerisi, İletişim Tasarımı eğitimini sektörel çıktı odağından ziyade insanlık merkezli tasarım yaklaşımına taşıyarak kültürel mirasla harmanlamanın gerekliliğini tartışmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın metodolojik zeminini; Donald Norman'ın karmaşık sosyo-teknik sistemlere çözüm olarak önerdiği İnsanlık Merkezli Tasarım (Humanity-Centered Design) yaklaşımı ile insanın teknolojiyle kurduğu ilişki sel bağa odaklanan Postfenomenolojik perspektifin sentezlendiği kavramsal analiz oluşturmaktadır. Bu disiplinlerarası sentez, teknolojinin nesnel işlevselliği ile insanın kültürel anlam dünyası arasındaki kopukluğu gidermeyi hedefleyen kuramsal bir çerçeve sunmaktadır. Öneri kapsamında, İletişim Tasarımcısı adayının sadece piyasa odaklı bir teknisyen gibi üretim yapmasının, Türkiye'nin 21. asrındaki teknolojik ve kültürel etkinlik potansiyelini zayıflatma riski taşınması sorunsallaştırılmaktadır. Bu riskin bertaraf edilmesi için tasarımın felsefi olarak; toplumsal esenliği, sosyo-teknik karmaşık sistemleri ve doğadaki tüm unsurları önceleyen ekosistemik bir boyuta evrilmesi gerekliliği öngörülmektedir. Bu bağlamda söz konusu dönüşümün; İletişim Tasarımı alanında nitelikli insan sermayesinin, tasarımın etik bilincinin ve sürdürülebilirlik anlayışının temelini oluşturacağı değerlendirilmektedir. Küresel piyasanın tek tipleştirici tasarım yaklaşımı karşısında özgün bir kimlik muhafaza edebilmek, çizilen gelecek vizyonu için önemli bir eşiktir. Bu noktada; insanlık merkezli tasarım yaklaşımını kendi kültürel birikimimizle sentezlemek, dijital evrende özgün bir görsel dil oluşturmanın ve kültürel mirası dijital medyanın estetiğiyle geleceğe aktarmanın zemini olarak görülmektedir. Sonuç olarak çalışma; İletişim Tasarımı eğitiminin, kültürel mirası dijital dünyaya entegre edebilecek disiplinlerarası bilgiye ve entelektüel derinliğe sahip İletişim Tasarımcıları yetiştirmesini ve bu sentez yaklaşımın İletişim Tasarımı eğitim müfredatlarına dahil edilmesini önermektedir.

Anahtar Kelimeler : İnsanlık Merkezli Tasarım, İletişim Tasarımı Eğitimi, Etkileşim Tasarımı, Yeni Medya Teknolojileri, Postfenomenoloji

¹ Arş. Gör. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Görsel İletişim Tasarımı, Türkiye, neslihangencerdem@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2506-3564

The Future of Human-Technology Mediation: A Synthesis of Humanity-Centered Design and Cultural Heritage in Communication Design Education

Neslihan Erdem ¹

Abstract

The fact that the interaction between humans and technology has become a mediation shaping our perception of the world lies at the heart of the social and cultural transformations of the 21st century. Within the context of the Turkosphere, which encompasses the cultural and digital interaction spheres of the Turkic world, this research proposal aims to discuss the necessity of shifting Communication Design education from a narrow sectoral-output focus toward a humanity-centered design approach, integrated with cultural heritage. The methodological foundation of the study is an interdisciplinary conceptual analysis that synthesizes Donald Norman's Humanity-Centered Design approach- proposed as a solution for complex socio-technical systems- with the post-phenomenological perspective, which focuses on the relational bond between humans and technology. This interdisciplinary synthesis offers a theoretical framework to bridge the disconnect between technology's objective functionality and the human cultural world of meaning. Within this framework, the study problematizes the risk that a Communication Design student producing work merely as a market-oriented technician may undermine the potential for technological and cultural activity of Türkiye in the 21st century. To mitigate this risk, it is envisaged that design must evolve philosophically towards an ecosystemic dimension that prioritizes social well-being, socio-technical complex systems, and all elements of nature. In this context, it is assessed that this transformation will form the foundation of qualified human capital, ethical awareness in design, and a comprehensive understanding of sustainability within the field of Communication Design. Maintaining a unique identity in the face of the global market's homogenizing design approach represents a crucial threshold for the envisioned future. At this juncture, synthesizing a humanity-centered design approach with our cultural heritage is seen as the basis for creating a unique visual language in the digital realm and transmitting cultural heritage to the future through the aesthetics of digital media. Consequently, this study recommends that Communication Design education should cultivate Communication Designers equipped with the interdisciplinary knowledge and intellectual depth required to integrate cultural heritage into the digital world, and that this synthesis approach should be incorporated into Communication Design curricula.

Keywords : Humanity-Centered Design, Communication Design Education, Interaction Design, New Media Technologies, Postphenomenology

¹ Research Assistant (Ph.D.), Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Visual Communication Design, Türkiye, neslihangencerdem@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2506-3564

Bölgesel Dijital Entegrasyon Bağlamında Türk Devletleri Teşkilatı'nda Bilişim ve İletişim Teknolojileri İş Birliklerine Yönelik Bir Analiz

Ayşe İnan Yılman ¹ - Mustafa Yılmaz ² - Zeynep Benan Dondurucu ³

Öz

Günümüzde kültürel diplomasi araçlarının dijitalleşmesi, devletlerin görünürlük elde etme ve etki yaratma süreçlerini yeni medya merkezli bir biçimde yeniden yapılandırılmalarına ve bilgi iletişim teknolojileri temelli ortaklıklara öncelik vermelerine neden olmaktadır. Bu çalışmanın temel çıkış noktası, 2009-2026 dönemi arasında Türk Devletleri Teşkilatı üyesi devletler arasında, siber güvenlik, dijital alt yapı, dijital girişimcilik, inovasyon, yapay zeka teknolojileri gibi stratejik alanlarda gerçekleştirilen bilişim ve iletişim iş birliği projelerini, bölgesel dijital entegrasyon, teknolojik kapasite gelişimi ve ortak dijital ekosistem inşası bağlamında çok boyutlu olarak analiz etmektir. Bu doğrultuda, dijitalleşme ve bilişim teknolojileri temelli iş birliklerine yönelik olarak teşkilatın resmi web sitesinde yer alan kurumsal yayınlar, strateji belgeleri ve haberler doküman analizi yöntemiyle incelenmiştir. İlgili içerikler; iş birliği projeleri, kapsam ve süre, iş birliği çerçeveleri, hedefler ve kullanılan mekanizmalar olmak üzere belirlenen tematik kategoriler doğrultusunda incelenmiştir. Analiz sonucunda, Türk Devletleri Teşkilatı bünyesinde dijitalleşme ve bilişim teknolojileri temelli iş birliklerinin ağırlıklı olarak e-devlet uygulamaları, siber güvenlik ve bilgi iletişim teknolojileri altyapısının geliştirilmesi ekseninde şekillendiği saptanmıştır. Bununla birlikte, çalışmada saptanan bir diğer önemli bulgu, söz konusu iş birliklerinin özellikle 2020 sonrası dönemde ivme kazandığı ve büyük ölçüde bakanlık toplantıları, forum, konferans ve çalıştay gibi diyalog temelli mekanizmalar aracılığıyla gerçekleştirildiğidir. Bu bağlamda, ilgili iş birliklerinin Türk Devletleri arasında kurumsal koordinasyon yaratarak, bölgesel dijital entegrasyon ve teknolojik kapasite gelişimine katkı sunma potansiyeli taşıdığı görülmektedir. Ancak, Türk Devletleri Teşkilatı üyesi ülkeler arasında arzu edilen dijital ekosistemin inşası için, iş birliklerinin proje bazlı uygulamalardan ziyade daha sürdürülebilir ve bütüncül bir yapı kazanabilmesi için ortak politika strateji ve uygulama çerçevelerinin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Dijitalleşme, Türk Devletleri Teşkilatı, Bilişim Teknolojileri, Dijital Entegrasyon, Bölgesel Entegrasyon

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, ayse.inan@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0009-0003-4235-611X

² Prof. Dr., Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, m.yilmaz@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3320-108X

³ Doç. Dr., Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, benan.dondurucu@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2634-1001

An Analysis of Information and Communication Technology Cooperation within the Organization of Turkic States in the Context of Regional Digital Integration

Ayşe İnan Yılman ¹ - Mustafa Yılmaz ² - Zeynep Benan Dondurucu ³

Abstract

In today's global landscape, the digitalization of cultural diplomacy tools has led states to restructure their processes of gaining visibility and creating influence through new media-centered approaches, while prioritizing information and communication technology-based partnerships. The main objective of this study is to examine the information and communication technology cooperation project and activities carried out among the member states of the Organization of Turkic States during the period of 2009-2026 in strategic areas such as cybersecurity, digital infrastructure, digital entrepreneurship, innovation, and artificial intelligence technologies. These projects are analyzed from a multidimensional perspective within the framework of regional digital integration, technological capacity building, and the construction of a common digital ecosystem. Accordingly, institutional publications, strategic documents, and news available on the Organization of Turkic States' official website regarding digitalization and information and communication technology-based cooperation were examined through document analysis. The relevant content was analyzed within the framework of thematic categories, including cooperation projects, scope and duration, cooperation frameworks, objectives, and the mechanisms employed. The findings indicate that digitalization and information and communication technology-based cooperation within the Organization of Turkic States is predominantly structured around e-government applications, cybersecurity, and the development of information and communication technology infrastructure. Another significant finding of the study is that such cooperation has accelerated, particularly after 2020, and has largely been implemented through dialogue-based mechanisms such as ministerial meetings, forums, conferences, and workshops. In this context, these cooperation initiatives appear to have the potential to strengthen institutional coordination among Turkic states and to contribute to regional digital integration and technological capacity building. However, to establish the desired digital ecosystem among the member states of the Organization of Turkic States, it is recommended that cooperation efforts move beyond project-based approaches toward a more sustainable, holistic structure, supported by the development of common policies, strategies, and implementation frameworks.

Keywords : Digitalization, Organization of Turkic States, Information and Communication Technologies, Digital Integration, Regional Integration

¹ Master's Student, Kocaeli University, Faculty of Communication, Public Relations and Publicity, Türkiye, ayse.inan@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0009-0003-4235-611X

² Prof., Kocaeli University, Faculty of Communication, Public Relations and Publicity, Türkiye, m.yilmaz@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3320-108X

³ Assoc. Prof., Kocaeli University, Faculty of Communication, Public Relations and Publicity, Türkiye, benan.dondurucu@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2634-1001

Sürdürülebilir Şehirler Kapsamında Antalya'nın Kültürel Mirası ve Türk Dünyası

Adem Bağış Alçıçek ¹

Öz

Birleşmiş Milletler tarafından Sürdürülebilir Kalkınma İçin Küresel Amaçlar çerçevesinde yer verilen Sürdürülebilir Şehirler ve Topluluklar başlığı; şehirleri ve insan yerleşimlerini kapsayıcı, güvenli, dayanıklı ve sürdürülebilir kılmak şeklinde açıklanmaktadır. Bu başlığın altında alt bir başlık olarak ise "Dünyanın kültürel ve doğal mirasının korunması ve gözetilmesi çabalarının artırılması" yer almaktadır. Türkiye'nin kültürel ve doğal miras bakımından en zengin şehirlerinden bir tanesi olan Antalya'ya ait zenginliklerin hem tespit hem tasnif edildiği ve Antalya Valiliği tarafından hazırlanan Antalya Kültür Envanteri bu bağlamda önemli çalışmalardandır. Öte yandan, Antalya Büyükşehir Belediyesi'nin Türk dünyasındaki kardeş kentleri arasında Gazimağusa ve Taldırkorgan bulunmaktadır. Kardeş kent prosedürü 5393 sayılı Belediye Kanunu'na dayanmaktadır ve mezkur Kanunda 74'üncü maddede yer alan kardeş kent ilişkisi kurma izni Bakanlık yetkisi gerektirmektedir. Anılan yetki 2018 yılına değin İçişleri Bakanlığı'nda iken o yıldan itibaren söz konusu izin Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı'na devredilmiştir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ile Kazakistan'da yer alan önemli kültürel mirasa sahip bulunan sayılan iki kent Antalya ile kardeş kent statüsünde olup Türk dünyası kültürel etkileşimi ve kapsayıcılığı açısından Antalya gibi küresel tanınırlığa sahip olan bir şehir odağında ilk etapta Azerbaycan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkmenistan'da yer alan kültürel mirası zengin örnek şehirlerle de kardeş kent ilişkileri kurmak önemli olacaktır. Türk dünyasındaki kültürel ilişkilerin geliştirilmesinde hem küresel tanınırlıkta turizmle önde yer alan bir kentin kültürel özellikleri ön plana çıkarılacak hem de coğrafi olarak farklı uzaklıklarda bulunan Türk dünyası şehirleriyle kültürel bir köprü kurulabilecektir. Bu süreç yerel politikaların ulusal düzlemde uluslararası düzeye etkisi biçiminde gerçekleşebilecektir. Bunun nedeni, kardeş kent prosedürünün yasal olarak belediye ve bakanlık kurumlarını kapsamasıdır. Bununla birlikte Türk dünyası kardeş kentleri vizyonu çizilmesi de konunun uluslararası boyutu olarak ortaya çıkmaktadır. Söz konusu araştırmanın yerelden küresel politik yönünün yanında aday kentlerin belirlenmesindeki faktörlerin ve kriterlerin bilimsel araştırmalardan elde edilecek verilerle desteklenmesi gerekmektedir. Bu çerçevede bu hususta yapılacak çalışmada literatür taraması yapılacaktır. Literatürden elde edilecek bulgular tarih, kültür ve kent özellikleri açısından kardeş kent modellerine emsal oluşturacak sonuçları belirleyecektir. Söz konusu çalışma neticesinde çeşitli yönleriyle aday kent profiline uygun olan şehirlerin öneri olarak sunulması mümkün bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler : Sürdürülebilir Şehirler, Antalya, Kültürel Miras, Kardeş Kent, Türk Dünyası

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Medipol Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Finans Bankacılık ve Sigortacılık Bölümü, Türkiye, abalcicek@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2238-2439

Antalya's Cultural Heritage and the Turkic World within the Scope of Sustainable Cities

Adem Bağış Alçıcek ¹

Abstract

The "Sustainable Cities and Communities" section, included within the framework of the United Nations' Global Goals for Sustainable Development, defines making cities and human settlements inclusive, safe, resilient, and sustainable. A sub-heading under this heading is "Enhancing efforts to protect and preserve the world's cultural and natural heritage." The Antalya Cultural Inventory, conducted by the Antalya Governorship and identifying and classifying the rich cultural and natural heritage of Antalya, one of Turkey's most culturally and naturally rich cities, is a significant undertaking in this context. Furthermore, Antalya Metropolitan Municipality has sister cities in the Turkic world, including Gazimağusa and Taldıkorgan. The sister city procedure is based on the Municipalities Law No. 5393, and Article 74 of the said law stipulates that permission to establish a sister city relationship requires ministerial authorization. While this authority was held by the Ministry of Interior until 2018, it has been transferred to the Ministry of Environment, Urbanization, and Climate Change since that year. Two cities in the Turkish Republic of Northern Cyprus and Kazakhstan, both possessing significant cultural heritage, are sister cities with Antalya. Given Antalya's global recognition, establishing sister city relationships with other cities in Azerbaijan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, and Turkmenistan, focusing on cultural interaction and inclusiveness within the Turkic world, would be important. This would highlight the cultural characteristics of a city renowned for its tourism and establish a cultural bridge with geographically distant cities in the Turkic world. This process can be realized through the influence of local policies at the national and international levels. This is because the sister city procedure legally involves municipalities and ministerial institutions. However, outlining a vision for sister cities in the Turkic world also emerges as an international dimension of the issue. Besides the political aspects of this research, ranging from local to global, the factors and criteria for selecting candidate cities need to be supported by data obtained from scientific research. In this context, a literature review will be conducted. The findings from the literature will determine results that will serve as precedents for sister city models in terms of history, culture, and urban characteristics. As a result of this study, it will be possible to propose cities that, in various aspects, meet the profile of a candidate city.

Keywords : Sustainable Cities, Antalya, Cultural Heritage, Sister City, Turkic World

¹ Asst. Prof., Istanbul Medipol University, Vocational School of Social Sciences, Department of Finance, Banking and Insurance, Türkiye, abalcecek@medipol.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2238-2439

Sürdürülebilir Kalkınma Amaçlarının Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projelerine Yansıması: Coca Cola Üzerinden Bir İnceleme

Merve Yaman ¹ - Yeliz Kuşay ²

Öz

Kurumlar kabul görmenin, kaliteli ürün ve hizmet anlayışının ötesinde olduğu bilincindedirler. Bu yüzden kurumsal yönetim anlayışları çevresel, sosyal ve ekonomik sorumluluk bilinci ile hareket etmektedir. Kurumsal sosyal sorumluluk anlayışlarını farklı alanlarda planlı ve stratejik iletişim süreçlerine entegre etmektedirler. Bugünün ihtiyaçlarını karşılamaya çalışan kurumlar, geleceğin kaynaklarını tüketmeden verimli kullanma, koruma, gözetme ihtiyacı gütmektedir. Bu bağlamda kurumlar, toplumsal duyarlılığa sahip daha şeffaf, hesap verilebilir ve sürdürülebilir çalışmalara yönelmektedirler. Kurumlar topluma hizmet sunmak, toplumsal yaşam kalitesini artırmak ve bugünün kaynaklarını gelecek nesillere aktarabilmek adına sürdürülebilir kalkınma amacına hizmet eden kurumsal sosyal sorumluluk projeleriyle farkındalık ve bilinç oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bu çalışmada toplumsal değer oluşturma ve topluma katkı sağlama anlayışıyla geliştirilen kurumsal sosyal sorumluluk (KSS) projeleri, sürdürülebilirlik perspektifinden ele alınmaktadır. Sürdürülebilir kalkınma amaçları ile KSS arasındaki ilişki betimsel analiz yöntemiyle incelenmektedir. Çalışma kapsamında sürdürülebilirliğin çevresel, ekonomik ve sosyal boyutları ele alınmaktadır. Küresel ölçekte uluslararası bir kurum olması nedeniyle Coca Cola amaca yönelik örneklem olarak belirlenmiş ve sürdürülebilirlik raporu üzerinden niteliksel bir analiz yürütülmüştür. Araştırma gazlı içecek sektörü ile sınırlandırılmıştır. Elde edilen bulgular sürdürülebilirlik boyutları açısından kategorize edildiğinde sosyal sürdürülebilirliğe karşılık gelen çalışmaların öne çıktığı görülmektedir. Çalışma uluslararası menşei sahip bir kurumun sürdürülebilir kalkınma amaçları konusunda ağırlık verdiği çalışma alanlarını ortaya koymak noktasında alana katkı sağlar niteliktedir.

Anahtar Kelimeler : Sürdürülebilirlik İletişimi, Sürdürülebilir Kalkınma, Kurumsal Sosyal Sorumluluk Projeleri, Sürdürülebilirlik Boyutları, Coca Cola

¹ Öğr. Gör., Okan Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Ulaştırma Bölümü, Türkiye, merve.yaman@okan.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005-3249-5479

² Doç. Dr., Marmara Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, ykusay@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-8293-5875

The Reflection of Sustainable Development Goals on Corporate Social Responsibility Projects: An Examination through Coca-Cola

Merve Yaman ¹ - Yeliz Kuşay ²

Abstract

Organizations recognize that acceptance extends beyond merely providing quality products and services. Therefore, their corporate governance approaches are guided by an awareness of environmental, social, and economic responsibility. They integrate their corporate social responsibility understanding into planned and strategic communication processes in various areas. Organizations striving to meet today's needs also have a need to efficiently use, protect, and safeguard the resources of the future without depleting them. In this context, organizations are turning towards more transparent, accountable, and sustainable practices that demonstrate social sensitivity. Organizations are working to create awareness and consciousness through corporate social responsibility projects that serve the sustainable development goal, aiming to serve society, improve the quality of social life, and transfer today's resources to future generations. This study examines corporate social responsibility (CSR) projects developed with the understanding of creating social value and contributing to society from a sustainability perspective. The relationship between the Sustainable Development Goals and CSR is examined using descriptive analysis methods. The study addresses the environmental, economic, and social dimensions of sustainability. Due to its global scale and international nature, Coca-Cola was selected as a purpose-oriented sample, and a qualitative analysis was conducted based on its sustainability report. The research was limited to the carbonated beverage sector. When the findings were categorized in terms of sustainability dimensions, it was observed that studies corresponding to social sustainability stood out. The study contributes to the field by revealing the areas of focus of an internationally established institution regarding sustainable development goals.

Keywords : Sustainability Communication, Sustainable Development, Corporate Social Responsibility Projects, Sustainability Dimensions, Coca-Cola

¹ Lecturer, Okan University, Vocational School, Department of Transportation, Türkiye, merve.yaman@okan.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005-3249-5479

² Assoc. Prof., Marmara University, Faculty of Communication, Public Relations and Publicity, Türkiye, ykusay@marmara.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-8293-5875

Pandemi Sonrası Dönemde Türkiye Ekonomisinde Makroekonomik Performansın Seyri

Nida Günsan ¹

Öz

Makroekonomik performans bir ekonominin genel yapısı ve işleyişi hakkında bilgi verir. Literatürde ilk olarak Arthur Okun (1970) tarafından işsizlik ve enflasyonun bir arada değerlendirildiği makroekonomik performansı ölçmek amacıyla endeks geliştirilmiştir. Okun (1970) endeksini zamanla Barro (1999), Calmfors ve Driffill (1988), Hanke (2018) tarafından diğer göstergelerin kullanılmasıyla genişletilmiştir. Makroekonomik performans endeksleri arasında yaygın olarak kullanılan diğer endeks ise OECD (1987) tarafından geliştirilen makroekonomik performans endeksidir. Endeks ekonomik büyüme, enflasyon, işsizlik, bütçe açığı/GSYH ve Cari açık/GSYH olmak üzere beş makroekonomik gösterge kullanılmıştır. Bu çalışmada, OECD (1987) tarafından geliştirilen makroekonomik performans endeksi ile Türkiye'nin pandemi dönemi ve sonrası (2019-2024) verilerini kullanarak makroekonomik performansı analiz edilmektedir. Çalışmada kullanılan veriler Dünya Bankası ve TÜİK'ten alınmıştır. Pandemi sonrasında küresel ekonomik sistemdeki bozulmalar ardından birbirini besleyen olaylar silsilesi nedeniyle hem dünya ekonomisi hem Türkiye ekonomisi olumsuz etkilendiğinden ülkelerin makroekonomik performanslarının incelenmesi önem arz etmektedir. Türkiye ekonomisi iç ve dış şoklar nedeniyle kırılgan bir yapıya sahip olduğundan makroekonomik performansın değerlendirilmesi uygulanacak politikalar nedeniyle önemlidir. Çalışmanın bulgularına göre, Türkiye'de makroekonomik performans endeksi 2019 yılında 95,56, 2020 yılında 94,11, 2021 yılında 97,06, 2022 yılında 85,82, 2023 yılında 89,04 ve 2024 yılında 87,99 olarak gerçekleşmiştir. Türkiye'de makroekonomik performansın en yüksek olduğu yılın 2021, en düşük olduğu yılın ise 2022 olduğu görülmektedir. 2019 yılından itibaren makroekonomik performansın genel olarak düşüş eğiliminde olduğu, yalnızca 2021 yılında geçici bir artış yaşandığı dikkat çekmektedir. 2021 yılında makroekonomik performansın yükselmesinin temel nedeni, ekonomik büyümenin 2021 yılında %11,8 olarak gerçekleşmesidir. Bu durum, makroekonomik performans endeksinin hesaplanmasında önemli bir gösterge olan ekonomik büyümenin endeks üzerinde yarattığı pozitif etkiden kaynaklanmaktadır. Ekonomik büyümedeki artış, makroekonomik performansı artırmıştır. Sonuç itibarıyla, Türkiye'de makroekonomik performansın seyri hem iç hem de dış şoklardan etkilenmektedir. COVID-19 sonrası küresel ekonomik gelişmeler, Rusya-Ukrayna Savaşı, artan ekonomik belirsizlikler, jeopolitik gerilimler ve ticaret savaşları gibi pek çok faktör Türkiye'nin makroekonomik performansı üzerinde belirleyici olmaktadır. Küresel ekonomide meydana gelecek yapısal değişimlerin Türkiye ekonomisini de etkileyeceği açıktır. Risk ve belirsizliklerin yaşandığı dünyada, Türkiye açısından hem tehditler hem de fırsatlar bulunmaktadır. Bu nedenle Türkiye'nin güçlü ve bütüncül makroekonomik tedbirler alması, uygulayacağı politikaları maliye ve para politikaları arasında uyum sağlayacak şekilde yürütmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler : Türkiye Ekonomisi, Makroekonomik Performans, Ekonomik Büyüme, Enflasyon, Cari Denge

¹ Dr., Bağımsız Araştırmacı, Türkiye, nidagnsn93@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7014-3099

The Course of Macroeconomic Performance in the Turkish Economy in the Post-Pandemic Period

Nida Günsan ¹

Abstract

Macroeconomic performance provides information about the overall structure and functioning of an economy. The index was first developed by Arthur Okun (1970) to measure macroeconomic performance, where unemployment and inflation were evaluated together. The Okun (1970) index was expanded over time by the use of other indicators by Barro (1999), Calmfors and Driffill (1988), Hanke (2018). The other index commonly used among macroeconomic performance indexes is the macroeconomic performance index developed by the OECD (1987). Five macroeconomic indicators were used, including index economic growth, inflation, unemployment, budget deficit/GDP and Current deficit/GDP. In this study, the macroeconomic performance index developed by the OECD (1987) and the macroeconomic performance of Turkey are analyzed using data from the pandemic period and after (2019-2024). The data used in the study were taken from the World Bank and TUIK. Following the pandemic, it is important to examine the macroeconomic performance of the countries as both the world economy and the Turkish economy are adversely affected due to the number of events that feed each other following the disruptions in the global economic system. Since the Turkish economy has a fragile structure due to internal and external shocks, the evaluation of macroeconomic performance is important due to the policies to be implemented. According to the findings of the study, the macroeconomic performance index in Turkey was 2019 at 95,56, in 2020 at 94,11, in 2021 at 97,06, in 2022 at 85,82, in 2023 The year in which macroeconomic performance is highest in Turkey is 2021, the year in which it is lowest is 2022. Starting in 2019, macroeconomic performance tends to decline overall, with only a temporary reason in 2021 This is due to the positive impact of economic growth on the index, which is an important indicator in the calculation of the macroeconomic performance index. The increase in economic growth has increased macroeconomic performance. As a result, the course of macroeconomic performance in Turkey is affected by both internal and external shocks. Many factors such as post-COVID-19 global economic developments, the Russian-Ukrainian War, growing economic uncertainties, geopolitical tensions and trade wars are decisive for Turkey's macroeconomic performance. It is clear that structural changes in the global economy will affect the Turkish economy. In the world of risks and uncertainties, there are both threats and opportunities for Turkey. For this reason, it is very important for Turkey to take strong and holistic macroeconomic measures and to carry out the policies that it will implement in a way that they will adapt between fiscal and monetary policies.

Keywords : Turkish Economy, Macroeconomic Performance, Economic Growth, Inflation, Current Balance

¹ Ph.D., Independent Researcher, Türkiye, nidagnsn93@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7014-3099

21. Asrın Türkiye Yüzyılı Olmasında Gastro Diplomasinin Yeri

Gülşah Fikriye Cingöz ¹ - Emrah Başer ²

Öz

Bu çalışma, Türkiye Cumhuriyeti tarafından yürütölen gastro-diplomasi faaliyetlerinin "Türkiye Yüzyılı" perspektifi bağlamında irdelenmesini amaçlamaktadır. Dijitalleşmenin beraberinde getirdiği küreselleşmeyle birlikte devletlerin sadece askeri ve ekonomik güc ögeleriyle değil, kültürel değerleri kullanarak da uluslararası kamuoyunda verimli ve başarılı olmaya çalıştıkları görölmektedir. Bu doğrultuda gastronomi, kamu diplomasine bağlı, yumuşak güc ve kültürel diplomasi ögesi olması sebebiyle ölkelerin olumlu imaj oluşturma ve kendilerini tanıtma süreçlerinde önemli bir unsur haline gelmiştir. Yapılan araştırmada, Türkiye'nin gastronomiye dayalı tanıtım uygulamalarının ulus markalama aşamasına sağladığı yarar ve bu uygulamaların Türkiye Yüzyılı vizyonu ile uyumu ele alınmaktadır. Bu araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi tekniği kullanılmış olup veriler betimsel analiz yoluyla incelenmiştir. Bu doğrultuda Türk Mutfağı Haftası etkinlikleri, Türkiye'nin gastro-diplomasi uygulamalarını temsil eden örnek olaylar; kurumsal internet siteleri, resmi etkinlik belgeleri, dijital medya platformlarında yayınlanan materyaller ve haber ajansları tarafından yayımlanan içerikler araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Elde edilen veriler betimsel analiz yöntemiyle analiz edilmiş ve ulus markalama, kültürel diplomasi, yumuşak güc ve gastro-diplomasi yaklaşımları kapsamında değerlendirilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgular, Türkiye'nin gastronomi kanalıyla uluslararası arenada kültürel bir çekicilik oluşturmayı amaçladığını, başka ölkelerde gerçekleştirilen etkinlikler aracılığıyla kültürel etkileşim oranını artırdığını ve Türk mutfağının inceliklerini stratejik bir iletişim aracı olarak kullandığını ortaya koymaktadır. Bunun yanı sıra Türk Mutfağı Haftası gibi yürütölen etkinliklerin Türkiye'nin uluslararası alandaki imajını olumlu yönde etkilediğini ve yine ölkenin marka değerine olumlu bir katkı sağladığı bulgusuna ulaşılmıştır. Araştırmadan elde edilen bir diğer bulgu ise gastronomi uygulamalarının Türkiye Yüzyılı perspektifi ile uyumlu bir zeminde bulunduğunu ve Türkiye'nin dünya çapında daha görünür bir aktör haline gelme hedefini desteklediğidir. Sonuç olarak, gastro-diplomasinin Türkiye'nin yumuşak güc kullanma potansiyelini artıran ve uluslararası arenada olumlu bir algı oluşturan stratejik araç olduğu söylenebilir. Bu bağlamda, gastronomi temelli diplomasi faaliyetlerinin daha sistematik ve sürdürülebilir biçimde geliştirilmesi, farklı coğrafyalarda etkinlik çeşitliliğinin artırılması ve dijital medya kullanımının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Gastro-Diplomasi, Yumuşak Güc, Kültürel Diplomasi, Ulus Markalama, Türkiye Yüzyılı

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, gulsah.cingoz33@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-7190-259X

² Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakóltesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık, Türkiye, emrahbaser1@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4703-1125

The Place of Gastro-Diplomacy in Making the 21st Century the Century of Turkey

Gülşah Fikriye Cingöz ¹ - Emrah Başer ²

Abstract

This study aims to examine the gastro-diplomacy activities conducted by the Republic of Turkey within the context of the "Century of Turkey" perspective. With the globalization brought about by digitalization, it is observed that states endeavor to be effective and successful in the international public sphere not only through military and economic power elements but also by utilizing cultural values. In this regard, gastronomy has become a significant element in the processes through which countries build a positive image and promote themselves, as it constitutes a component of public diplomacy, soft power, and cultural diplomacy. The research addresses the contribution of Turkey's gastronomy-based promotional practices to the nation branding process and the alignment of these practices with the vision of the Century of Turkey. This study employs document analysis, one of the qualitative research methods, and the data were examined through descriptive analysis. In this context, Turkish Cuisine Week events as case studies representing Turkey's gastro-diplomacy practices, along with institutional websites, official event documents, materials published on digital media platforms, and content disseminated by news agencies, were included within the scope of the research. The data obtained were analyzed using the descriptive analysis method and evaluated within the frameworks of nation branding, cultural diplomacy, soft power, and gastro-diplomacy approaches. The findings of the research reveal that Turkey aims to create cultural appeal in the international arena through gastronomy, increases the rate of cultural interaction by means of events held in other countries, and employs the nuances of Turkish cuisine as a strategic communication tool. Furthermore, it was found that events such as Turkish Cuisine Week positively influence Turkey's image in the international sphere and make a positive contribution to the country's brand value. Another finding of the research is that gastronomy practices converge on a ground aligned with the Century of Turkey perspective and support Turkey's goal of becoming a more visible actor on the world stage. In conclusion, gastro-diplomacy can be described as a strategic tool that enhances Turkey's potential for exercising soft power and fosters a positive perception in the international arena. In this context, it is recommended that gastronomy-based diplomacy activities be developed in a more systematic and sustainable manner, that the diversity of events be increased across different geographies, and that the use of digital media be strengthened.

Keywords : Gastro-Diplomacy, Soft Power, Cultural Diplomacy, Nation Branding, Century of Turkey

¹ Master's Student, Aydın Adnan Menderes University, Institute of Social Sciences, Public Relations and Publicity, Türkiye, gulsah.cingoz33@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-7190-259X

² Assoc. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Public Relations and Advertising, Türkiye, emrahbaser1@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4703-1125

Son Yüzyılda Türkiye'nin Küresel ve Bölgesel Rolüne Genel Bakış

Uçan Karakılıncı ¹

Öz

21. yüzyılda Türkiye'nin dünyadaki küresel güçler ve bölge ülkeleri arasındaki dengeleyici rolü "sert güç" ve "yumuşak güç" unsurlarını harmanlayarak "akıllı güç modeli"ni geliştirip proaktif bir dış siyaset oluşumu izlemesi etkili rol oynamaktadır. Bu doğrultuda Türkiye, hem Batı ülkeleri ile geleneksel ilişkilerini sürdürmekte hem de önceden beri tarihsel, kültürel, ekonomik, siyasi ilişkileri olan Orta Doğu, Kafkasya, Balkanlar ve Orta Asya gibi coğrafyalarda daha aktif bir rol üstlenmeye yönelmiştir. Küresel ve bölgesel güç olarak, savunmada Türk ordusu 2026 yılında dünyada en güçlü ordular sıralamasında 9. sırada yer alırken, yurt dışında askeri üssü bulunan ülkeler arasında ilk 5'te ve NATO içindeki en büyük 2. askeri gücü oluşurmaktadır. Teknolojide ise Kızılelma- Hürkuş uçaklarının üretimi, özellikle İHA/SİHA'daki öncü rolü ile hava savunma sistemlerini % 100'e yakın bir oranda millileştirilmesi gösterilmektedir. Dünya enerji ihtiyacına paralel olarak, doğalgaz/petrol boru hatlarının kavşak noktası ve Zengezur koridoru oluşturularak Orta Asya Türk Cumhuriyetlerindeki doğalgazın Avrupa'ya taşınması çalışmaları ile enerji köprüsünü oluşturması diğer bir güçlü yönünü göstermektedir. Medya ve dizi sektöründe de dünya genelinde izlenme oranları ile kültürel alanda tanınırlık söz konusu olmaktadır. Sonuç olarak Türkiye; Balkanlar, Kafkaslar, Ortadoğu, Doğu Akdeniz, Kuzey ve Orta Afrika'daki bölgelerde dahil olmak üzere krizlerin çözümünde arabulucu olarak söz sahibi olmadan kalıcı bir barışın tesis edilemeyeceği bir konuma ulaşmıştır. 21. yüzyılda Türkiye'nin başarısı; siyasi ve ekonomik sürdürülebilirliğini korumasına, demokratik ve hukuk standartlarının güçlendirmesine ve dünyada değişmekte olan küresel güç dengeleri arasında esnek fakat ilkeli, tutarlı bir diplomasi yürütmesine bağlı olacaktır.

Anahtar Kelimeler : Türkiye'nin Küresel Rolü, Savunma Sanayii, İHA/SİHA Teknolojileri, Akıllı Güç Modeli, Orta Asya Türk Cumhuriyetleri

¹ Öğr. Gör. Dr., Isparta Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Bilgisayar Programlama, Türkiye, ucankarakilinc@isparta.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7782-3580

An Overview of Turkey's Global and Regional Role in the Last Century

Uçan Karakılınç ¹

Abstract

In the 21st century, Türkiye's balancing role among global powers and regional countries is effectively achieved by developing a "smart power model" that blends "hard power" and "soft power" elements, and by pursuing a proactive foreign policy. In this regard, Turkey maintains its traditional relations with Western countries while simultaneously aiming to take a more active role in regions such as the Middle East, the Caucasus, the Balkans, and Central Asia, with which it has long-standing historical, cultural, economic, and political ties. As a global and regional power, the Turkish army is projected to rank 9th among the world's strongest armies in 2026, be among the top 5 countries with military bases abroad, and constitute the second largest military force within NATO. In technology, its production of the Kızılelma- Hürkuş aircraft, its pioneering role in UAVs/UASs, and the near 100% nationalization of air defense systems are significant achievements. In line with global energy needs, Turkey's role as a hub for natural gas/oil pipelines and the creation of the Zangezur corridor to transport natural gas from the Central Asian Turkic Republics to Europe demonstrates another of its strengths. Its presence in the media and television series sectors, with global viewership ratings, also contributes to its cultural recognition. Consequently, Turkey has reached a position where lasting peace cannot be established without its role as a mediator in resolving crises in regions including the Balkans, the Caucasus, the Middle East, the Eastern Mediterranean, and North and Central Africa. In the 21st century, Turkey's success will depend on maintaining its political and economic sustainability, strengthening its democratic and legal standards, and conducting flexible yet principled and consistent diplomacy amidst the shifting global power balances.

Keywords : Türkiye's Global Role, Defense Industry, UAV/UAS Technologies, Smart Power Model, Central Asian Turkic Republics

---

¹ Lecturer (Ph.D.), Isparta University of Applied Sciences, Vocational School of Technical Sciences, Computer Programming, Türkiye, ucankarakilinc@isparta.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-7782-3580

Kırım Türklerinin Rusya-Ukrayna Savaşındaki Rolü: Diaspora ve Zorunlu Göçmenlerin Etkisi

Atahan Birol Kartal ¹

Öz

Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından Ukrayna hem NATO ve AB hem de Rusya için jeopolitik ve jeostratejik operasyon sahası haline gelmiştir. Rusya açısından algılanan kuşatılma hissi ve bununla ilgili uyguladığı politikalar Kırım'ın bir operasyon sahası haline gelmesine neden olmuştur. Sovyetler Birliği'nin içerisinde büyük yüz ölçüme sahip ülkelerden biri olan ve Rusya tarafından Batı'dan gelebilecek tehditlere karşı tampon bölge olarak düşünölen Ukrayna'nın Batı dünyası ile politikaları ve artan güvenlik ilişkileri Rusya'nın güvenlik algılamalarını etkilemiş ve sonunda Rusya Ukrayna savaşı başlamıştır. Ukrayna'da Rus yanlısı Viktor Yanukoviç'in Cumhurbaşkanlığı esnasında 24-28 Kasım 2013 tarihlerinde meydana gelen gösteriler ardından yaşanan çatışmalar ve sonrasında Rus yanlısı olan Kırım Parlamentosu'nun Ukrayna'da Batı yanlılarının iktidara gelmesi ile Kırımın bir daha Ukrayna'ya geri verilmeyeceğinin bildirilmesi Rus Ukrayna sorununu Kırıma taşımıştır. Daha sonra ise Rusya tarafından işgal gerçekleşmiştir. Bu işgal Kırım'da ve Kırım dışında yaşayan Kırım Türklerini derinden etkilemiştir. Rusya'nın Kırım işgali ve ardından ilhakı sonrasında bazı Kırım Türklerinin Kırım'da kalarak Rus pasaportlarını kabul ettiği görölmüştür, ancak bunun uyum yerine Slav nüfusunun artırılması politikalarına karşı bir duruş olarak yorumlanması daha yerinde olacaktır. Kırım Türkleri Sovyetler Birliği sonrası Ukrayna'da ve Kırım'da işgalin sona ermesini talep etmektedir. Ukrayna'nın toprak bütünlüğünü savunmaktadır. Ukrayna'nın, Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından egemenliğini sağlamak için nükleer silahlarını ve türevlerini teslim etmesi, ordusunu modernize etmemesi ve daha küçük hale getirmesi, egemenliğini koruyamaması ve topraklarını kaybetmesi Kırım halkını da etkilemiştir. Bu çalışmada Rusya'nın Ukrayna gibi egemen bir ülkenin toprağını uluslararası anlaşmalara aykırı olarak işgalinin ve ilhakının Kırım Türklerini nasıl etkilediği, işgal ve ilhak karşısında mücadele eden Rus ordusuna katılmayı reddeden Kırım Türkleri, Rusya-Ukrayna savaşında Kırım Türklerinin rolü ve Kırım Türklerinin Ukrayna'nın savunulmasında ne gibi faaliyetler içerisinde oldukları, aynı zamanda Rus işgali altındaki Kırım'da yaşayan Kırım Türklerinin durumları incelenecektir. Ayrıca eski ve yeni Kırım Türklerinin diasporasının bu savaşın sonlandırılması ile ilgili faaliyetleri üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler : Diaspora, Kırım Türkleri, Rusya, Sovyetler Birliği, Ukrayna

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Beykent Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, Türkiye, atahankartal@beykent.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3098-1981

The Role of Crimean Turks in the Russia-Ukraine War: The Impact of Diaspora and Forced Migrants

Atahan Birol Kartal ¹

Abstract

Following the collapse of the Soviet Union, Ukraine became a geopolitical and geostrategic operational area for both NATO and the EU, as well as for Russia. Russia's perceived feeling of being encirclement and the policies it implemented in response led to Crimea becoming an operational area. Ukraine, one of the largest countries within the Soviet Union and considered by Russia as a buffer zone against potential threats from the West, influenced Russia's security perceptions through its policies and increasing security relations with the Western world, ultimately leading to the Russia-Ukraine War. The demonstrations and subsequent clashes between November 24 and 28, 2013, and the declaration by the pro-Russian Crimean parliament that Crimea would never be returned to Ukraine once pro-Western forces came to power brought the Russian-Ukrainian conflict to Crimea. Subsequently, the occupation by Russia took place. This occupation has profoundly affected Crimean Turks living both in and outside of Crimea. Following Russia's occupation and subsequent annexation of Crimea, some Crimean Turks remained in Crimea and accepted Russian passports; however, it would be more accurate to interpret this as a stance against policies aimed at increasing the Slavic population rather than assimilation. Crimean Turks in post-Soviet Ukraine and Crimea demand an end to the occupation and defend Ukraine's territorial integrity. Ukraine's surrender of its nuclear weapons and derivatives, its failure to modernize and instead a smaller army, its inability to protect its sovereignty, and its loss of territory following the collapse of the Soviet Union have also affected the people of Crimea. This study will examine how Russia's occupation and annexation of the territory of a sovereign country like Ukraine, in violation of international agreements, affected the Crimean Turks; the Crimean Turks who refused to join the Russian army fighting against the occupation and annexation; the role of the Crimean Turks in the Russia-Ukraine war and their activities in defending Ukraine; and the situation of the Crimean Turks living in Crimea under Russian occupation. Furthermore, the activities of the Crimean Turk diaspora, both old and new, regarding the ending of this war will be discussed.

Keywords : Diaspora, Crimean Turks, Russia, Soviet Union, Ukraine

¹ Asst. Prof., Beykent University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, Political Science and Public Administration, Türkiye, atahankartal@beykent.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3098-1981

Türkiye-Almanya Göç Eksenini (2005-2025): Sosyolojik Kırılmalar, Yeni Göçmen Profilleri ve Yapısal Süreklilikler

Muhammed Oğuzhan Güner ¹

Öz

Bu çalışmanın amacı, 2005-2025 döneminde Türkiye ve Almanya hattındaki göçmen hareketliliğinin (giden ve dönen sayıları) sosyolojik boyutunu, değişen dinamikler ve süreklilikler bağlamında incelemektir. Özellikle, Türk göçmen profilinin geçirdiğı sosyolojik dönüşümün analiz edilmesi hedeflenmektedir. Türkiye'den Almanya'ya misafir işçi göçünden nitelikli beyin göçü olgusuna kadar uzanan tarihsel ve toplumsal sürecin, "21. Asır Türkiye Yüzyılı Olacak mı?" sorusuyla ilişkisi özellikle göç sosyoloji bağlamında da önemli düzeyde bilimsel zenginliği içerisinde barındırmaktadır. Çalışmanın temel veri setini, Almanya Federal İstatistik Ofisi (Destatis) ve Federal Göç ve Mülteciler Dairesi (BAMF) tarafından yayımlanan 2005-2025 dönemi resmi nüfus verileri ile yıllık göç (Migrationsbericht) raporları oluşturmaktadır. Elde edilen veriler (Almanya'ya gidenler, Türkiye'ye dönenler ve net göç sayıları) istatistiksel olarak betimsel kapsamda derlenmiştir. Bu istatistiki veriler sosyoloji literatürü ışığında tematik bir değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Ayrıca Türklerin Almanya'ya göç etmesinde toplumsal bir trend mevcut olup olmadığı sorusuna bu yirmi yıllık süreç dahilinde yanıt aranmıştır. İncelenen 20 yıllık istatistikler, iki ülke arasındaki göç hareketliliğinin belirli kırılmalar barındırdığını göstermektedir. 2006-2014 yılları arasında Almanya'dan Türkiye'ye kesin dönüşlerin, gidişleri geçerek "eksi net göç" oluşturduğu; 2015 sonrasında ise ivmenin tekrar Almanya lehine döndüğü saptanmıştır. Özellikle 2023 yılı, Almanya'ya yönelik göçte tarihi bir zirve olarak kayıtlara geçmiştir. Bahsi geçen bu kırılma noktalarının hem Almanya hem de Türkiye iç ve dış politikasıyla doğrudan ilişkili olduğu tespit olunmuştur. 2025 yılı bulgularına göre ise kesin dönüşlerdeki artış, yeni göç dalgasındaki yavaşlama ve Almanya'daki çifte vatandaşlık yasasının etkileriyle, ülkede kayıtlı "Türk vatandaşı" nüfusunda belirgin bir azalma trendine girildiğı tespit edilmiştir. Bulgular, geçmişteki mavi yakalı göçmen profilinin yerini "eğitim/istihdam odaklı nitelikli göç" ile "emekli/beyaz yakalı kesin dönüşleri" gibi yeni profillere bıraktığına ve bu olgunun toplumsal ve paradoksal bir dönüm noktasında bulunduğuna işaret etmektedir. Türk diasporasının anavatanla olan aidiyet ve kültür bağının yapısal bir süreklilik arz ettiği ise iddia edilebilir bir önerme düzeyindedir. Sonuç olarak, Türkiye-Almanya göç koridoru tek yönlü bir hareketlilikten çıkarak döngüsel ve çok katmanlı bir ağ niteliğı kazanmıştır. Almanya'daki Türk diasporası, salt bir demografik kitle olmaktan öte, göçmen Türk varlığının Avrupa'daki en stratejik köprüsüdür. Bu bağlamda çalışmada, Türkiye'nin "Türkiye Yüzyılı" vizyonunu çerçevesinde, nitelikli insan kaynağını (beyin göçü) ülkeye geri kazandıracak tersine göç teşviklerinin ve yapısal reformların geliştirilmesi önerilmektedir. Bu kapsamda göçmen davranışının trend davranışı ve döngüsellikle ilişkisi daha derinlemesine araştırılmalıdır.

¹ Dr., Türk-Alman Üniversitesi, Kültür ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Kültür ve İletişim Bilimleri, Türkiye, guner@tau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4987-1512

Nihayetinde kesin dönüş yapan vatandaşların Türkiye'ye sosyo-ekonomik entegrasyonunu kolaylaştıracak yeni kamu politikalarının üretilmesi ve Almanya örneğinden hareketle Avrupa'da kalıcı olan Türk varlığının kurumsal hareket eden grup davranışı (lobi) gücünün desteklenmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler : Almanya, Türk Göçmenler, Nitelikli Gç, Süreklilik, Değişen Dinamikler

The Türkiye-Germany Migration Axis (2005-2025): Sociological Ruptures, New Migrant Profiles, and Structural Continuities

Muhammed Oğuzhan Güner ¹

Abstract

This study examines the sociological dimensions of migration flows - specifically, the volume of emigrants and returnees- between Turkey and Germany from 2005 to 2025, focusing on evolving dynamics and underlying continuities. A primary objective is to analyze the sociological transformation of the Turkish immigrant profile. The historical and social shift from the initial “guest worker” era to the modern “brain drain” offers rich sociological insights, particularly when contextualized against the discourse of whether the 21st century will truly be the “Century of Turkey.” The primary dataset comprises official population figures and annual migration reports (Migrationsbericht) published by the German Federal Statistical Office (Destatis) and the Federal Office for Migration and Refugees (BAMF) spanning the 2005-2025 period. The collected data -including outbound migration to Germany, return migration to Turkey, and net migration figures- were compiled using descriptive statistics and subsequently subjected to a thematic evaluation grounded in the sociology of migration. Additionally, the study investigates whether a distinct, overarching social trend has governed Turkish migration to Germany over these two decades. An analysis of the 20-year data reveals significant breaking points in the migration corridor between the two nations. Between 2006 and 2014, definitive returns to Turkey outpaced departures, resulting in “negative net migration.” However, post-2015, the momentum shifted back in favor of Germany, with 2023 marking a historical peak in outbound migration. These critical turning points are found to be directly linked to the shifting domestic and foreign policies of both countries. Interestingly, findings from 2025 highlight a clear downward trend in the registered “Turkish citizen” population in Germany. This decline is driven by a surge in definitive returns, a slowdown in the recent migration wave, and the impacts of Germany’s new dual citizenship law. The findings indicate that the traditional blue-collar immigrant profile has largely been replaced by new paradigms: “education- and employment-driven skilled migration” alongside the “definitive return of retirees and white-collar professionals.” This shift represents a paradoxical, yet profound, sociological milestone. Despite these demographic transformations, it can be argued that the Turkish diaspora’s cultural ties and sense of belonging to their homeland exhibit strong structural continuity. In conclusion, the Turkey-Germany migration corridor has evolved from a unidirectional route into a circular, multi-layered network. The Turkish diaspora in Germany is far more than a mere demographic group; it acts as the most strategic bridge for the Turkish presence in Europe. Consequently, in alignment with the “Century of Turkey” vision, this study advocates for structural reforms and incentives designed to reverse the brain drain and attract skilled human capital back to the homeland. To this end, the cyclical nature and

¹ Ph.D., Turkish-German University, Faculty of Culture and Social Sciences, Culture and Communication Sciences, Türkiye, guner@tau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-4987-1512

evolving trends of immigrant behavior warrant deeper academic scrutiny. Ultimately, it is imperative to develop new public policies that facilitate the socio-economic integration of returning citizens, while simultaneously empowering the institutional lobbying capacity of the permanent Turkish community across Europe.

Keywords : Germany, Turkish Migrants, Skilled Migration, Continuity, Shifting Dynamics

Türkosfer'in Kurumsal Mimarisinde Göç Yönetimi: İnsani Diploması ile Ekonomik Entegrasyon Arasında Türkiye'nin Bölgesel Liderlik Stratejisi

Melek Özlem Ayas Cin ¹

Öz

Bu makale, Türk dünyası bağlamında Türkiye'nin göç yönetimi stratejilerini ve göç politikalarını bir liderlik aracı olarak incelemektedir. Özellikle son on yılda Türkiye; Göç İdaresi Başkanlığı, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı (YTB) ve Türk İşbirliği ve Koordinasyon Ajansı (TİKA) gibi kurumları merkezine alan bir yönetim anlayışıyla göç politikaları bağlamında mevcut kurumsal kapasitesini geliştirmiştir. Çalışmada, Türkiye'nin başlangıçta insani krizlere müdahale için inşa edilen bu kurumsal altyapıyı, Türk Devletleri Teşkilatı genelinde işgücü göçünü ve ekonomik entegrasyonu düzenlemek için stratejik olarak yeniden konumlandığını savunulmaktadır. Bu dönüşüm sırasında insani diploması yoluyla kazanılan yumuşak gücün nihai olarak Türkiye içerisinde kurumsal işgücü piyasasını etkileyen bir unsur haline geldiği de görülmektedir. Bu bağlamda çalışmada, üç boyutlu bir analiz alanı inşa edilecektir. Siyasi kurumların reaktif yönetimden proaktif norm oluşturmaya doğru evrimi, uluslararası göç modellerinin insani yardımdan ekonomik merkez konumlandırmasına doğru kayması bağlamında değerlendirilecek ve bu değerlendirme üzerinden; Türkiye'nin "Türkosfer" içerisindeki değişen rolü ve liderlik hedefleri tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler : Uluslararası Göç, Siyasi Kurumlar, Türk Dünyası, Göç Politikaları, İşgücü Göçü

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Beykent Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler, Türkiye, melekozlemayas@outlook.com, ORCID ID: 0000-0002-4594-5011

Migration Governance in the Institutional Architecture of the Turkosphere: Turkey's Regional Leadership Strategy Between Humanitarian Diplomacy and Economic Integration

Melek Özlem Ayas Cin ¹

Abstract

This article examines Turkey's migration management strategies and migration policies as a leadership instrument within the context of the Turkic world. Particularly over the last decade, Turkey has developed its existing institutional capacity in the context of migration policies through a governance approach centered on institutions such as the Directorate General of Migration Management, the Presidency for Turks Abroad and Related Communities (YTB), and the Turkish Cooperation and Coordination Agency (TİKA). The study argues that Turkey has strategically repositioned this institutional infrastructure – originally constructed to respond to humanitarian crises – to regulate labor migration and economic integration across the Organization of Turkic States. It is also observed that the soft power gained through humanitarian diplomacy during this transformation has ultimately become a factor influencing the institutional labor market within Turkey. In this context, the study constructs a three-dimensional analytical framework. The evolution of political institutions from reactive governance toward proactive norm-setting will be assessed in relation to the shift in international migration patterns from humanitarian assistance toward economic hub positioning, and on this basis, Turkey's changing role and leadership objectives within the "Turkosphere" will be discussed.

Keywords : International Migration, Political Institutions, Turkic World, Labor Migration, Migration Policy

¹ Asst. Prof., Istanbul Beykent University, Faculty of Economics and Administrative Sciences, International Relations, Türkiye, melekozlemayas@outlook.com, ORCID ID: 0000-0002-4594-5011

Türk Dünyası Ülkelerinde Nüfusun Geleceğine Dair Projeksiyonlar ve Stratejik Hedefler Üzerine Bir Kritik

Necibe Nur Alaydın ¹

Öz

Bugünkü Orta Asya, Anadolu, Kafkasya, Rusya-Sibirya, Orta Doğu ve Balkanlar'da genel bir yayılım gösteren Türk halklarını ve Türk devletlerini ifade eden Türk Dünyası kavramı; tarih, kültür, dil ve ortak değerler etrafında şekillenen geniş bir coğrafyayı kapsamaktadır. Günümüzdeki küresel demografik dönüşümler, Türk Dünyası ülke ve bölgelerini de doğrudan etkilemektedir. Bilindiği üzere, doğurganlık oranlarındaki düşüşler ve özellikle yaşlanma eğilimleri, birtakım yeni fırsat alanları yaratsa da esasında çok sayıda sorunu beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda, Türk Dünyası ülkelerinde nüfusun geleceği hakkında yapılacak tespit ve hedefler, stratejik açıdan önem arz etmektedir. Bazı Türk devletleri nispeten yüksek bir genç nüfus oranına sahipken, diğerleri hızlanan bir nüfus yaşlanması süreci yaşamaktadır. Genç nüfus, Türk Dünyası coğrafyasının en büyük avantajlarından biridir. Türk Dünyasının geleceği, yalnızca ekonomik ve siyasi iş birlikleriyle değil, aynı zamanda sağlıklı ve sürdürülebilir bir nüfus yapısıyla güvence altına alınabilir. Bu çerçevede Türk Dünyası ülkeleri arasında demografik veri paylaşımı artırılmalı, ortak araştırma merkezleri kurulmalı ve uzun vadeli nüfus stratejileri birlikte oluşturulmalıdır. Demografik politikalar ise ulusal sınırların ötesinde ele alınmalı ve ortak bir vizyon doğrultusunda şekillendirilmelidir. Güçlü, dinamik ve dengeli bir nüfus yapısı, Türk Dünyasının küresel ölçekte daha etkin bir konuma ulaşmasının anahtarı olacaktır. Türk Dünyasının demografik geleceği, yalnızca nüfusun büyüklüğü ile değil, yapısı, niteliği ve sürdürülebilirliği ile var olacaktır. Dolayısıyla olası senaryoların dikkatle analiz edilmesi ve ortak stratejilerin geliştirilmesi, bölgenin uzun vadeli refahı ve küresel etkinliği açısından belirleyici olacaktır.

Anahtar Kelimeler : Türk Dünyası, Nüfus, Yaşlanma, Stratejik Hedefler.

¹ Ars. Gör. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Coğrafya, Türkiye, necibealaydin@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1375-9046

A Critique of Projections and Strategic Goals Regarding the Future of Population in Turkic World Countries

Necibe Nur Alaydın ¹

Abstract

The concept of the Turkic World, which refers to the Turkic peoples and Turkic states spread across present-day Central Asia, Anatolia, the Caucasus, Russia-Siberia, the Middle East, and the Balkans, encompasses a vast geographical area shaped by shared history, culture, language, and values. Current global demographic shifts are directly affecting the countries and regions of the Turkic world. As is known, declining fertility rates and, in particular, aging trends, while creating some new opportunities, also bring with them numerous challenges. In this context, assessments and goals regarding the future of the population in Turkic world countries are of strategic importance. While some Turkic states have a relatively high proportion of young people, others are experiencing an accelerating aging population. A young population is one of the greatest advantages of the Turkic world region. The future of the Turkic world can be secured not only through economic and political cooperation but also through a healthy and sustainable population structure. Within this framework, the sharing of demographic data among Turkic world countries should be increased, joint research centers should be established, and long-term population strategies should be developed together. Demographic policies should be addressed beyond national borders and shaped according to a shared vision. A strong, dynamic, and balanced population structure will be key to the Turkic world achieving a more effective position on a global scale. The demographic future of the Turkic world will be determined not only by the size of its population but also by its structure, quality, and sustainability. Therefore, careful analysis of possible scenarios and the development of joint strategies will be crucial for the long-term prosperity and global influence of the region.

Keywords : Turkic World, Population, Aging, Strategic Goals

---

¹ Research Assistant (Ph.D.), Süleyman Demirel University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Geography, Türkiye, necibealaydin@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1375-9046

Kültürel Diplomasi Bağlamında Türk Dünyasının Dijital Etkileşimi: Instagram'da Viral Olan "Kartal Dansı" Üzerinden Türkiye'de Kazakistan Algısı

Ali Parim ¹

Öz

Günümüzde sosyal medya ağları, yerel ve ulusal kimliklerin uluslararası alandaki görünürlüğünü artırmakta; farklı kültürlerin kesişmesine ve etkileşim içerisine girmesine olanak tanımaktadır. Bu yönüyle sosyal medya mecraları, kültürel diplomasi sürecinde önemli bir araçtır. Devletlerin resmi politika ve uygulamalarından bağımsız olarak, bireyler tarafından üretilen ve kültürel motifler içeren içerikler, kısa sürede küresel ölçekte viral hale gelebilmekte ve ait oldukları ülkenin temsiline katkı sağlayabilmektedir. Nitekim amatör bir sosyal medya kullanıcısı tarafından hazırlanan kısa süreli bir video içeriği, kimi zaman yüksek bütçeli prodüksiyonlardan daha fazla etkileşim elde edebilmekte; bu durum, geleneksel dansların, müziklerin ve gündelik yaşam pratiklerinin geniş kitlelere ulaşarak bir "yumuşak güç" (soft power) unsuru haline gelmesine imkân tanımaktadır. Bu bağlamda mevcut araştırma, sosyal medyanın kültürel diplomasi sürecindeki rolünü incelemeyi amaçlamaktadır. Türkiye'de viral hâle gelen ve Instagram platformunda paylaşılan Kazakistan'a ait "Kartal Dansı" içerikleri üzerinden, Türkiye toplumunun Kazakistan algısı tartışılmaktadır. Çalışma; Anadolu Ajansı'nın (AA) resmi Instagram hesabında paylaşılan "Kartal Dansı" içeriği ve bu içeriğe Türkiye'deki sosyal medya kullanıcıları tarafından yapılan yorumlarla sınırlıdır. Bu çerçevede, söz konusu paylaşım yapılan toplam 243 yorum, nicel ve nitel içerik analizi yöntemleri kullanılarak ele alınmıştır. Elde edilen veriler, yorumların "Kimliksel ve Kültürel Sahiplenme ve Beğeni", "Dinsel ve Ahlaki Sorgulama", "Eleştirel ve Karşıt Söylem", "Güncel Siyaset ve Jeopolitik Bağlam", "Komplo / Manipülasyon Algısı" ve "Net Tema İçermeyen Yorumlar" olmak üzere toplam altı kategoriye ayrılmasını sağlamıştır. Bu sınıflandırma üzerinden Türkiye'deki Kazakistan algısı sistematik olarak ortaya konmaya çalışılmıştır. Analiz sonuçları, yorumların büyük çoğunluğunun Türkiye ile Kazakistan arasındaki ortak kimlik unsurlarını vurgulayan ve Kartal Dansı'na yönelik hayranlık ve beğeni ifade eden olumlu içerikler içerdiğini göstermektedir. Bununla birlikte, bazı kullanıcıların dinsel ve ahlaki perspektiften Kartal Dansı ve Kazakistan'a yönelik mesafeli veya eleştirel bir yaklaşım sergilediği de tespit edilmiştir. Ayrıca, uluslararası politika ve jeopolitik gelişmelerin, Türkiye'deki kullanıcıların Kazakistan algısını şekillendiren önemli bir etken olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler : Kültürel Diplomasi, Sosyal Medya, Türkiye, Kazakistan, Kartal Dansı

¹ Öğr. Gör., Iğdır Üniversitesi, Tuzluca Meslek Yüksekokulu, Görsel İşitsel Teknikler ve Medya Yapımcılığı Bölümü, Türkiye, ali.parim@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4180-0122

Digital Engagement of the Turkic World in the Context of Cultural Diplomacy: Perceptions of Kazakhstan in Türkiye through the Viral “Eagle Dance” on Instagram

Ali Parim ¹

Abstract

Today, social media networks enhance the international visibility of local and national identities and facilitate interactions and intersections between different cultures. In this regard, social media platforms constitute a significant tool in the process of cultural diplomacy. Independent of official state policies and practices, content produced by individuals that incorporates cultural motifs can rapidly go viral on a global scale and contribute to the representation of their country. Indeed, short video content created by amateur social media users can sometimes achieve greater engagement than high-budget productions. This phenomenon allows traditional dances, music, and everyday life practices to reach wide audiences and function as an element of “soft power.” Within this framework, the present study aims to examine the role of social media in the cultural diplomacy process. It discusses the perceptions of Kazakhstan among the Turkish public through Kazakh “Eagle Dance” content that went viral in Turkey and was shared on the Instagram platform. The study is limited to the “Eagle Dance” content posted on the official Instagram account of Anadolu Agency (AA) and the comments made by Turkish social media users on this content. Accordingly, a total of 243 comments were analyzed using both quantitative and qualitative content analysis methods. The data obtained allowed for the classification of comments into six categories: “Identity and Cultural Appropriation and Appreciation,” “Religious and Moral Inquiry,” “Critical and Oppositional Discourse,” “Current Politics and Geopolitical Context,” “Conspiracy / Manipulation Perception,” and “Comments without a Clear Theme.” Through this classification, the study systematically examined the perception of Kazakhstan in Turkey. The analysis revealed that the majority of comments contained positive expressions emphasizing shared identity elements between Turkey and Kazakhstan and demonstrating admiration and appreciation for the Eagle Dance. However, some users expressed a cautious or critical stance toward the Eagle Dance and Kazakhstan from religious and moral perspectives. Additionally, international political developments and geopolitical events were found to be significant factors shaping Turkish users’ perceptions of Kazakhstan.

Keywords : Cultural Diplomacy, Social Media, Türkiye, Kazakhstan, Eagle Dance

¹ Lecturer, Iğdır University, Tuzluca Vocational School, Department of Audiovisual Techniques and Media Production, Türkiye, ali.parim@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4180-0122

Cultural Interaction and Common Identity in the Turkic World: Türkiye's Role from the Perspective of Cultural-Epistemic Hegemony and the Turkosphere

Atay Demirel ¹

Abstract

This study analyzes cultural interaction and the construction of a common identity in the Turkic world through a synthesis of Antonio Gramsci's concept of hegemony, Michel Foucault's power/knowledge nexus, and Robert W. Cox's neo-Gramscian perspective. In addition, the study incorporates the concept of the "Turkosphere" as a key component of the increasingly digitalized epistemic and cultural space of the Turkic world, examining its implications for processes of hegemony. The main objective of the study is to explore how the construction of a common identity in the Turkic world takes shape and to evaluate Türkiye's capacity to build and sustain this hegemonic process in terms of consent production, knowledge production, and structural power relations. In this context, Türkiye's strengths, limitations, and areas requiring further development are discussed through its cultural production, institutional structures, epistemic capacity, and digital interaction networks. The study argues that Türkiye's ability to establish an effective cultural-epistemic hegemony in the Turkic world depends not only on shared historical and cultural ties, but also on the strengthening of institutional, discursive, and digital mechanisms that continuously reproduce these ties.

Keywords : Turkic World, Hegemony, Turkosphere, Cultural Diplomacy, Epistemic Power

---

¹ Lecturer, Girne American University, Faculty of Political Sciences, Political Science and Public Administration, KKTC, ataydemirel@gau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2511-0228

Türk Dünyasında Kültürel Etkileşim ve Ortak Kimlik: Kültürel-Epistemik Hegemonya ve Türkosfer Perspektifinden Türkiye'nin Rolü

Atay Demirel ¹

Öz

Bu çalışma, Türk dünyasında kültürel etkileşim ve ortak kimlik inşasını, Antonio Gramsci'nin hegemonya kavramı, Michel Foucault'nun güç/bilgi ilişkisi (power/knowledge nexus) yaklaşımı ve Robert W. Cox'un neo-Gramsciyen perspektifi üzerinden analiz etmektedir. Çalışma ayrıca "Türkosfer" kavramını, Türk dünyasında dijitalleşen epistemik ve kültürel alanın önemli bir bileşeni olarak ele almakta ve bu alanın hegemonya süreçleri üzerindeki etkilerini değerlendirmektedir. Çalışmanın temel amacı, Türk dünyasında ortak kimlik inşasının nasıl şekillendiğini incelemek ve Türkiye'nin bu hegemonik inşayı kurma ve sürdürme kapasitesini rıza üretimi, bilgi üretimi ve yapısal güç ilişkileri bağlamında değerlendirmektir. Bu doğrultuda Türkiye'nin güçlü yönleri, sınırlılıkları ve güçlendirmesi gereken alanlar; kültürel üretim, kurumsal yapılanma, epistemik kapasite ve dijital etkileşim ağları üzerinden tartışılmaktadır. Çalışma, Türkiye'nin Türk dünyasında etkili bir kültürel-epistemik hegemonya kurabilmesinin, yalnızca tarihsel ve kültürel ortaklıklara değil, bu ortaklıkları sürekli yeniden üreten kurumsal, söylemsel ve dijital mekanizmaların güçlendirilmesine bağlı olduğunu ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler : Türk Dünyası, Hegemonya, Türkosfer, Kültürel Diplomasi, Epistemik Güç

¹ Öğr. Gör., Girne Amerikan Üniversitesi, Siyasal Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi, TRNC, ataydemirel@gau.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-2511-0228

The Micro Architecture of the Türkiye Century: Designing Competencies, Values and Literacies in Preschool

Ümit Ünsal Kaya ¹ - Erman Saygılı ²

Abstract

This study examines the policy curriculum alignment between the Türkiye Century discourse and the Türkiye Century Maarif Model Preschool Education Curriculum through qualitative document analysis. The purpose is to make visible how the curriculum constructs an intended learner profile via its design components and to interrogate implementation capacity by using the curriculum's own requirements for enactment, monitoring, and reporting. A directed content analysis approach was adopted. The curriculum text and appendices were coded at the level of paragraphs, principles, diagrams, tables, and assessment forms. The coding framework was organized around four analytic axes: the intended learner profile narrative, curriculum architecture, enactment mechanisms, and feasibility tensions. Findings suggest that the curriculum strategically positions early childhood education as the starting point of a long term human capital trajectory by explicitly linking preschool learning to 21st century demands such as adaptability to rapid change, engagement with scientific and technological developments, and coping with global challenges. Alignment is primarily produced through architecture rather than content alone. The curriculum operationalizes a competency based approach using a hierarchical structure that breaks competencies into learnable and observable components, integrating domain competencies with transversal components in a holistic design. Social emotional learning, learner dispositions, values, and multiple literacies function as the main pillars for building character and capacity. Notably, the Virtue Value Action approach enhances accountability by assigning teachers explicit responsibilities to implement, monitor, and report values based practices. In terms of enactment, the curriculum provides a stepwise planning algorithm, frames play as the central pedagogical method, ties learning centers and out of school learning to competency development, and justifies family community involvement as a mechanism for continuity and equity. The assessment system emphasizes process oriented evaluation supported by a multi tool evidence set designed to make both child development and program implementation visible. At the same time, the document reveals four key feasibility tensions. First, the density of documentation and monitoring tools may increase teacher workload and risk shifting attention from meaningful observation to form completion. Second, positioning literacies largely at the awareness level in preschool makes the 21st century capacity claim highly dependent on concrete classroom operationalization and teacher guidance. Third, references to facilities and material conditions may interact with school level resource disparities, potentially challenging the equity narrative.

¹ Lecturer (Ph.D.), Afyon Kocatepe University, School of Foreign Languages, Department of Foreign Languages, Türkiye, umitunsalkaya@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7662-8089

² Lecturer (Ph.D.), Afyon Kocatepe University, School of Foreign Languages, Department of Foreign Languages, Türkiye, ermsay@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-3958-4774

Fourth, while accountability mechanisms strengthen values education, they also create a delicate line between credible evidence and reductionist checklist practices. Implications point to the need for teacher professional development, practical activity and indicator banks, streamlined assessment tools, and equity oriented resource supports to sustain implementation quality beyond the curriculum's design intentions.

Keywords : Türkiye Century, Preschool Curriculum, Document Analysis, Curriculum Alignment, Literacies

Türkiye Yüzyılı'nın Mikro Mimarisi: Okul Öncesinde Beceri, Değer ve Okuryazarlıkların Tasarımı

Ümit Ünsal Kaya ¹ - Erman Saygılı ²

Öz

Bu çalışma, Türkiye Yüzyılı söylemi ile Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Okul Öncesi Eğitim Programı arasındaki politika program uyumunu, nitel belge analizi yoluyla incelemektedir. Çalışmanın amacı, program metninde hedeflenen insan profilinin hangi tasarım bileşenleri üzerinden kurulduğunu görünür kılmak ve bu kurgunun, metnin kendi içinde tanımladığı uygulama ve izleme yükümlülükleri üzerinden uygulanabilirlik kapasitesini tartışmaktır. Yöntem olarak yönlendirilmiş içerik analizi benimsenmiş; program metni ve ekleri paragraf, ilke maddeleri, şema, tablo ve formlar düzeyinde kodlanmıştır. Kodlama çerçevesi dört ana eksenle yapılandırılmıştır: hedef profil söylemi, program mimarisi, sahaya indirme mekanizmaları ve uygulanabilirlik gerilimleri. Bulgular, programın okul öncesini hızlı değişime uyum, bilimsel ve teknolojik gelişmelere katkı ve küresel problemlerle başa çıkma gibi 21. yüzyıl ölçekli hedeflerle ilişkilendirerek stratejik biçimde konumlandığını göstermektedir. Program, beceri temelli yaklaşımı hiyerarşik bir yapı ile operasyonelleştirmekte; alan becerileri, kavramsal beceriler, eğilimler ve programlar arası bileşenleri bütüncül bir mimaride birleştirmektedir. Sosyal duygusal öğrenme, eğilimler, değerler ve okuryazarlıklar, karakter ve kapasite boyutunu taşıyan temel kolonlar olarak çerçevenmekte; özellikle Erdem Değer Eylem yaklaşımı öğretmene uygulama, izleme ve raporlama sorumluluğu yükleyerek değer boyutunu hesap verebilir hale getirmektedir. Sahaya indirme açısından planlama algoritmasının adım adım tarif edilmesi, oyunun merkezi yöntem olarak gerekçelendirilmesi, öğrenme merkezleri ve okul dışı öğrenmenin pedagojik tasarımı ilişkilendirilmesi ve aile toplum katılımının süreklilik ile eşitlik gerekçeleri üzerinden kurulması dikkat çekmektedir. Ölçme değerlendirme sistemi ise süreç değerlendirme ilkesini çoklu araç setiyle destekleyerek program bileşenlerini görünür kılmayı amaçlamaktadır. Bununla birlikte bulgular, dört temel gerilim alanına işaret etmektedir: form ve izleme yoğunluğunun öğretmen iş yükü üzerinden kaliteyi zedeleme riski; okuryazarlıkların okul öncesinde farkındalık düzeyinde kalmasının 21. yüzyıl kapasitesi iddiasını sınıf içi somutlaştırma gereksinimine bağımlı hale getirmesi; ortam ve materyal vurgusunun okul kaynak farklılıklarıyla birleştğinde eşitlik hedefiyle çatışabilmesi; değerlerin ölçülmesinde hesap verebilirlik ile indirgemeci işaretleme pratiği arasında hassas bir çizginin oluşması. Bu bulgular, programın güçlü bir uyum kurgusu sunduğunu, ancak sahada sürdürülebilir kalite için öğretmen destekleri, sadeleştirilmiş ve uygulanabilir değerlendirme araçları, örnek etkinlik ve gösterge setleri ve eşitlik odaklı kaynak düzenlemelerinin kritik olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Türkiye Yüzyılı, Okul Öncesi Eğitim Programı, Belge Analizi, Program Uyumu, Okuryazarlıklar

¹ Öğr. Gör. Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Yabancı Diller Bölümü, Türkiye, umitunsalkaya@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-7662-8089

² Öğr. Gör. Dr., Afyon Kocatepe Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Yabancı Diller Bölümü, Türkiye, ermsay@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-3958-4774

Aerial Propaganda: The Case of the US-Israel and Iran War

Hüseyin Çelik ¹

Abstract

With the Industrial Revolution, distribution conflicts between states increased, and rulers in various countries began to take interest in the wealth of other nations. In the early 20th century, countries came together under pacts, grew stronger, and engaged in struggle against opposing pacts. With the rise of technological developments in the 21st century, propaganda techniques are observed to have taken new forms. Particularly during wartime, leaflets dropped from aircraft have been used to intimidate and manipulate the enemy. These leaflets were first dropped from aircraft in 1912 during the war between the Ottoman Empire and Italy. It is observed that these leaflets employed texts, shapes, and images aimed at influencing both military personnel and the civilian population. In this way, soldiers and civilians were exposed to propaganda in an effort to deter and influence them. These leaflets were dropped to influence and deter enemy soldiers, to induce their surrender, and to discredit disinformation through psychological disruption. By employing this propaganda technique, the goals were to demoralize and deter the population and soldiers and to encourage soldiers to surrender. In this paper, propaganda leaflets dropped from the air during the war that began on Saturday, February 28, 2026, waged by the United States and Israel against Iran, were examined using the qualitative content analysis method. According to the findings, these leaflets contain messages such as survival appeals, calls for troop surrender, warnings for civilians to stay away from military targets, encouragement to stand against the Iranian regime, and the denigration of religious leaders, all intended to achieve persuasion. Some of these leaflets, dropped as part of psychological warfare, contain the following messages: Iranian soldiers, this is not your war; your command sends you into danger; the smart soldier survives; this conflict is not against the Iranian people. It was thus concluded that these leaflets are propagandistic in nature, designed to undermine soldiers' morale, sow distrust between the public and the government, and encourage surrender.

Keywords : Propaganda, Aerial Propaganda, Brochure, Public Opinion Formation, Iran War

---

¹ Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Journalism, Türkiye, huseyin.celik@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9375-9320

Havadan Propaganda: ABD İsrail ve İran Savaşı Örneği

Hüseyin Çelik ¹

Öz

Sanayi devrimi ile birlikte devletler arasındaki paylaşım sorunları artmış ve ülkelerdeki idareciler başka ülkelerin zenginlikleriyle ilgilenmeye başlamışlardır. 20. yüzyılın başlarında ülkeler paktlar kapsamında bir araya gelmişler ve daha da güçlenerek karşı paktlar ile mücadeleye girişmişlerdir. 21. yüzyılda teknolojik gelişmelerin artmasıyla birlikte propaganda tekniklerinin şekillendiği görülmektedir. Özellikle savaş dönemlerinde rakibi yıldırmak ve manipüle etmek için uçaklardan atılan broşürler kullanılmıştır. İlk kez 1912 yılında Osmanlı ile İtalya arasındaki yaşanan savaşta bu broşürler uçaklardan atılmıştır. Bu broşürlerde hem askeri hem de halkı etkilemeye yönelik yazı, şekil ve resimlerin kullanıldığı görülmektedir. Böylece askerler ve sivillerin propagandaya maruz bırakılıp caydırmaya ve etki bırakılmaya çalışılmıştır. Karşı cephedeki askerleri etkileyip onları caydırmak, teslim olmalarını sağlamak, dalgalanma yoluyla yanlış bilgiyi yermek için bu broşürler atılmıştır. Bu propaganda tekniği kullanılarak halkın ve askerlerin moralinin bozulması ve caydırılması, askerlerin teslim olmalarının sağlanması amaçlanmaktadır. Bu bildiride ABD ile İsrail'in İran'a karşı 28 Şubat 2026 Cumartesi gününde başlayan savaşta havadan atılan propaganda amaçlı broşürleri nitel içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. Bulgulara göre bu broşürlerde iknânın gerçekleştirilmesi için hayatta kalma mesajları, birliklerin teslim olmasına dair mesajlar, sivillere askeri hedeflerden uzak durma, İran rejimine karşı durma, dini liderleri aşağılama gibi iletilerin yer aldığı görülmektedir. Psikolojik harp kapsamında havadan atılan bu broşürlerin bazıları şu bilgileri içermektedir: İran askerleri, bu savaş sizin savaşınız değil, komutanlığınız sizi tehlikeye gönderir, akıllı asker hayatta kalır, bu çatışma İran Halkı'na karşı değildir. Böylece bu broşürlerin askerlerin moralini düşürmek, halk ile yönetim arasına güvensizlik oluşturmak ve teslim olmayı teşvik etmek için propaganda içerikli olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler : Propaganda, Havadan Propaganda, Broşür, Kamuoyu Oluşumu, İran savaşı

¹ Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik, Türkiye, huseyin.celik@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9375-9320

Transnational Media and Audience Reception: The Impact of Turkish Television Series in Pakistan

Mahnoor Anwar ¹

Abstract

The recent years have witnessed the rise of Turkish TV dramas as an effective means of transcultural media that have gained substantial popularity in Pakistan and have had a considerable impact on people's tastes and culture. The widespread distribution of Turkish dramas through satellite TV and internet media has enabled them to become an important center of transcultural engagement and media consumption. Turkish TV serials have moved beyond the screen and into the heart of Pakistani culture, acting as a powerful tool of "soft power." The Cross-cultural representation of modernity and tradition depicted in Turkish TV dramas contributes significantly towards making links between Pakistani culture and the Turkish TV dramas and consequently developing cultural affinity and identity among the Pakistani audience. However, the immense aesthetic worth and social themes portrayed through Turkish television dramas lead to their high level of popularity amongst the Pakistani population. Despite this, there is still an evident research gap regarding the effects of long-term exposure to such media content on the attitudes and behaviors of viewers. This research moves beyond the hype to critically examine how global television is quietly rewriting local cultural norms and what that means for the future of Pakistani identity. The main objective of this research is to critically analyze the socio-cultural influence of Turkish TV dramas on Pakistani audiences. In addition, the way Turkish TV dramas create and shape the perceptions of the audience concerning their identity, lifestyle, gender, and cultural values will be considered. Additionally, this research will also explore the critical connection between watching Turkish TV serials and the socio-cultural dimensions surrounding in the case of Pakistan. It tries to argue that Turkish TV serials function in a way beyond entertainment as a soft power tool. This work attempts to fill an existing gap by emphasizing the need for a critical analysis of the effects of global television on local culture.

Keywords : Turkish Television Series, Transnational Media, Cultural Influence, Audience Reception, Soft Power

---

¹ Master's Student, Aydın Adnan Menderes University, Institute of Social Sciences, Master's Program in Media and Communication Studies, Türkiye, mahnooranwar932@gmail.com, ORCID ID: 0009-0008-9589-8285

Ulusötesi Medya ve İzleyici Alımlaması: Türk Televizyon Dizilerinin Pakistan'daki Etkisi

Mahnoor Anwar ¹

Öz

Son yıllarda, Türk televizyon dizileri, Pakistan'da önemli bir popülerlik kazanmış ve insanların zevkleri ile kültürü üzerinde kayda değer bir etki meydana getirmiş, kültürlerarası bir medya aracı olarak yükselişe geçmiştir. Türk dizilerinin uydu televizyonu ve internet medyası aracılığıyla geniş çapta yayılması, onların kültürlerarası etkileşim ve medya tüketimi açısından önemli bir merkez haline gelmesini sağlamıştır. Türk dizileri ekranın ötesine geçerek Pakistan kültürünün kalbine yerleşmiş ve güçlü bir "yumuşak güç" aracı olarak işlev görmüştür. Türk televizyon dizilerinde tasvir edilen modernite ve gelenek arasındaki kültürlerarası temsil, Pakistan kültürü ile Türk dizileri arasında bağlar kurulmasına önemli ölçüde katkı sağlamakta ve bunun sonucunda Pakistanlı izleyiciler arasında kültürel yakınlık ve kimlik gelişimini desteklemektedir. Bununla birlikte, Türk dizilerinde sunulan yüksek estetik değer ve işlenen toplumsal temalar, bu yapımların Pakistan halkı arasında büyük bir popülerlik kazanmasına yol açmaktadır. Buna rağmen, bu tür medya içeriklerine uzun süre maruz kalmanın izleyicilerin tutum ve davranışları üzerindeki etkilerine dair belirgin bir araştırma boşluğu hâlâ mevcuttur. Bu çalışma, popüler söylemlerin ötesine geçerek küresel televizyonun yerel kültürel normları nasıl sessizce yeniden şekillendirdiğini ve bunun Pakistan kimliğinin geleceği açısından ne anlama geldiğini eleştirel bir biçimde incelemektedir. Bu araştırmanın temel amacı, Türk televizyon dizilerinin Pakistanlı izleyiciler üzerindeki sosyo-kültürel etkisini eleştirel bir şekilde analiz etmektir. Ayrıca, Türk dizilerinin izleyicilerin kimlik, yaşam tarzı, toplumsal cinsiyet ve kültürel değerler hakkındaki algılarını nasıl oluşturduğu ve şekillendirdiği incelenecektir. Bunun yanında, bu çalışma Pakistan örneğinde Türk dizilerinin izlenmesi ile çevresindeki sosyo-kültürel boyutlar arasındaki kritik ilişkiyi de araştıracaktır. Çalışma, Türk dizilerinin yalnızca eğlence aracı olmanın ötesinde bir "yumuşak güç" aracı olarak işlev gördüğünü savunmaktadır. Bu çalışma, küresel televizyonun yerel kültür üzerindeki etkilerinin eleştirel analizine duyulan ihtiyacı vurgulayarak mevcut bir boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türk Televizyon Dizileri, Ulusötesi Medya, Kültürel Etki, İzleyici Alımlaması, Yumuşak Güç

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Medya ve İletişim Çalışmaları Yüksek Lisans Programı, Türkiye, mahnooranwar932@gmail.com, ORCID ID: 0009-0008-9589-8285

The Alliance of Sahel States (AES): Between Media Image, Preservation of Sovereignty and Disinformation

Djeneba Siby ¹ - İhsan Karlı ²

Abstract

On September 16, 2023, three Sahelian countries, Mali, Niger, and Burkina Faso, signed a decisive agreement for their states. This bold and symbolic act was motivated by the pursuit of sovereignty and liberation from French neo-colonial power through the Economic Community of West African States (ECOWAS) and the international community. This date thus marks the establishment of the Alliance of Sahel States (AES) among these member countries under the Liptako-Gourma Charter. Like other heads of state, the three presidents Assimi Goïta (Mali), Ibrahim Traoré (Burkina Faso), and Abdourahamane Tiani (Niger) frequently use social networks as a broadcasting channel to publicize their joint and future projects, with the aim of garnering support and reassuring their populations regarding these new directives. However, despite communication efforts, the AES has fallen victim to its own success and ideology, being exposed to disinformation and fake news aimed at destabilizing its regime among its population. Independently of this disinformation, various local press figures and ordinary citizens have denounced incidents in which freedom of expression has been suppressed in favor of the dissemination of "positive propaganda" intended to reinforce the image of power in these regions through allegedly "flattering and unattainable" discourses. This circulation of disinformation within the AES is fueled by traditional Western media that primarily disseminate neo-colonial narratives, as well as by terrorist groups and various external actors who instrumentalize this information war in response to these states' desire for sovereignty. In the era of digital technology and political polarization, fundamental questions arise: does the pursuit of state sovereignty justify or inevitably lead to the restriction of freedom of expression? Does sovereignty suppress or strengthen freedom of expression? This study aims to analyze this paradoxical tension between the AES's desire for independence, information warfare, and the control of public opinion.

Keywords : Alliance of Sahel States (AES), Disinformation, Freedom of Expression, Information Warfare, Public Opinion

¹ Master's Student, Kocaeli University, Social Sciences, Communication Sciences, Türkiye, djennesiby@gmail.com, ORCID ID: 0009-0004-2569-427X

² Assoc. Prof., Kocaeli University, Faculty of Communication, Department of Journalism, Türkiye, ihsankarli@yahoo.com, ORCID ID: 0000-0002-3099-4865

Sahel Devletleri İttifakı (AES): Medya İmajı, Egemenliğin Korunması ve Dezenformasyon Arasında

Djeneba Siby ¹ - İhsan Karlı ²

Öz

16 Eylül 2023'te üç Sahel ülkesi olan Mali, Nijer ve Burkina Faso, devletleri için belirleyici bir anlaşma imzaladı. Bu cesur ve sembolik eylem, Batı Afrika Devletleri Ekonomik Topluluğu (ECOWAS) ve uluslararası toplum aracılığıyla Fransız neo-sömürgeci gücünden egemenlik ve kurtuluş arayışı tarafından motive edilmiştir. Bu tarih, böylece bu üye ülkeler arasında Liptako-Gourma Şartı kapsamında Sahel Devletleri İttifakı'nın (AES) kurulmasına işaret etmektedir. Diğer devlet başkanları gibi, üç Cumhurbaşkanı Assimi Goïta (Mali), İbrahim Traoré (Burkina Faso) ve Abdourahamane Tiani (Nijer), destek toplamak ve halklarını bu yeni direktifler konusunda rahatlatmak amacıyla ortak ve gelecekteki projelerini yayınlamak için sosyal ağları sıklıkla yayın kanalı olarak kullanmaktadır. Ancak, iletişim çabalarına rağmen, AES kendi başarısı ve ideolojisinin kurbanı olmuş, halkı arasında rejimini istikrarsızlaştırmaya yönelik dezenformasyon ve sahte haberlere maruz kalmıştır. Bu dezenformasyondan bağımsız olarak, çeşitli yerel basın figürleri ve sıradan vatandaşlar, bu bölgelerdeki iktidarın imajını sözde "pohpohlayıcı ve ulaşılamaz" söylemlerle güçlendirmeyi amaçlayan "olumlu propaganda" yayınının lehine ifade özgürlüğünün bastırıldığı olayları kınamıştır. AES içinde dezenformasyonun yayılımı, başlıca neo-sömürgeci anlatıları yayan geleneksel Batı medyası tarafından, ayrıca bu devletlerin egemenlik arzusuna karşılık olarak bu bilgi savaşını araçsallaştıran terörist gruplar ve çeşitli dış aktörler tarafından beslenmektedir. Dijital teknoloji ve siyasi kutuplaşma çağında, temel sorular ortaya çıkmaktadır: devlet egemenliği arayışı, ifade özgürlüğünün kısıtlanmasını haklı çıkarır mı veya kaçınılmaz olarak buna yol açar mı? Egemenlik, ifade özgürlüğünü bastırır mı yoksa güçlendirir mi? Bu çalışma, AES'in bağımsızlık arzusu, bilgi savaşı ve kamuoyunun kontrolü arasındaki bu paradoksal gerilimi analiz etmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Sahel Devletleri İttifakı (AES), Dezenformasyon, İfade Özgürlüğü, Bilgi Savaşı, Kamuoyu

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler, İletişim Bilimleri, Türkiye, djennesiby@gmail.com, ORCID ID: 0009-0004-2569-427X

² Doç. Dr., Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü, Türkiye, ihsankarli@yahoo.com, ORCID ID: 0000-0002-3099-4865

Eğitimde Ekolojik Yoksunluk: İtalya ve Türkiye Sosyal Bilgiler Müfredatlarının Karşılaştırma Analizi

Ramazan Kudretoğlu ¹

Öz

Bu çalışma, İtalya ve Türkiye'nin Sosyal Bilgiler müfredatlarının ekolojik yurttaşlık temelinde karşılaştırma olarak incelenmesini amaçlamaktadır. Ekolojik yurttaşlığın küresel yurttaşlık tanımıyla felsefi olarak uyuşması mümkündür. Her iki ülkenin de ekolojik yurttaşlık kavramına dahi yer vermeyip küresel vatandaşlığa öncelik vermesi, insan temelli yaşam standartlarını yükseltme telaşının göstergesidir. Oysa ki ekolojik yurttaşlık, doğa temelli bir anlayışın kaçınılmaz olarak irdelenmesini temsil eder. Ekolojik yurttaşlık, doğa ve insan uyumunu esas alırken tabiatın kanunlarına öncelik vermektedir. Ekolojide özne tabiat iken küresellikte özne insandır. Ekolojinin, insan elinde bir veriye dönüşmesi ve göstergelerle ifade edilmesi müfredatları da tartışmalı hale getirmektedir. İtalya'nın küresel vatandaşlığı zorunlu ders haline getirmesi (Educazione Civica, 2019) ve Türkiye'nin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeline (TYMM, 2024) geçişi müfredatların güncelliği açısından incelenmesini gerektirmektedir. 2019 yılında İtalya Milli Eğitim Bakanlığı, küresel vatandaşlığın tüm derslerde işlenmesini zorunlu hale getirmiştir. İtalya Anayasası, Sürdürülebilir Kalkınma ve Dijital Vatandaşlık temelinde 3 ana başlıkta ele alınan bu müfredata, ekolojik yurttaşlığı sığdıranın mümkün olup olmadığını irdelemek hasıl olmuştur. TYMM ise Türkiye'nin ekolojiye bakış açısını göstermesi açısından önemli bir kaynak niteliğindedir. Türkiye'deki Sosyal Bilgiler müfredatı, beceri ve değer temelli bir öğretimi esas alarak öğrencinin doğaya saygı duymasını ve onu korumasını telkin etmekle sınırlı kalmıştır. Örneğin, Maarif Modelinin ortak metninde erdem-değer-eylem çerçevesi; duyarlılık değerinin içerisinde çevreye ve canlılara önem vermeyi telkin ederken temizlik değerinin içerisinde çevresel temizliğe ve sürdürülebilirliğe önem vermeyi telkin etmektedir. Ekolojik yurttaşlık ise başlı başına anlamsal komplekse sahiptir. Sağlıklı bir çevrede yaşama hakkından küresel vatandaşlığa; ekosistem duyarlılığından karbon ayak izine; etik sorumluluktan özel alanın kamulaşmasına; sürdürülebilir çevre bilincinden kaynakların adil bölüşümüne değin insanın tabiat içindeki konumunu kapsar. Ekolojik yurttaşlık, belirli bir ülkenin kimliğini taşımaktan çok, doğal yaşamın bilincine sahip olmayı önerir. İtalya ve Türkiye müfredatlarının ekolojiye veya ekolojik yurttaşlığa yer vermemesi, ulusal vatandaşlık kimliğinin küresel sürdürülebilirlik çerçevesinde ele alınmasından kaynaklıdır. İnsanın doğa üzerindeki tahakkümü sürdüğçe ve ekonomik kaygılar devam ettikçe müfredatlar palyatif çözümler üretmekten öteye geçemeyecektir. Nitekim ekoloji doğal kaynak deposu değil ekonominin sınırlı bir tamamlayıcısıdır. Sonuç olarak devletlerin doğaya ve insana bakış açısı müfredatların şekillenmesini etkilemektedir. Amacı sürdürülebilir vatandaşlık kimliği inşa etmek olan müfredatların, sürdürülebilirlik adı altında neokoloniyal sömürüye yol açan ve ekolojik yıkıma sebep olan uygulamaları tartışmalı hale getirememesi meşruyetini sorgulatacaktır.

Anahtar Kelimeler : Ekolojik Yurttaşlık, Küresel Vatandaşlık, Karşılaştırma Eğitim, İtalya ve Türkiye, Müfredat Analizi

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Enstitüsü, Sosyal Bilgiler, Türkiye, rmzn.01107@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-3052-5519

Ecological Deprivation in Education: A Comparative Analysis of Italian and Turkish Social Studies Curricula

Ramazan Kudretoğlu ¹

Abstract

This study aims to comparatively examine the Social Studies curricula of Italy and Turkey based on ecological citizenship. Ecological citizenship is philosophically incompatible with the definition of global citizenship. The fact that both countries prioritize global citizenship over even mentioning the concept of ecological citizenship is indicative of their eagerness to improve human-based living standards. However, ecological citizenship inevitably represents an examination of a nature-based understanding. Ecological citizenship prioritizes the laws of nature while emphasizing harmony between nature and humanity. In ecology, the subject is nature, while in global citizenship, the subject is humanity. The transformation of ecology into a data point in human hands and its expression through indicators makes the curricula controversial. Italy's making global citizenship a compulsory subject (Educazione Civica, 2019) and Turkey's transition to the Turkish Century Education Model (TYMM, 2024) necessitate an examination of the curricula in terms of their relevance. In 2019, the Italian Ministry of National Education made it mandatory to include global citizenship in all subjects. This curriculum, which addresses three main themes: the Italian Constitution, Sustainable Development, and Digital Citizenship, raised the question of whether ecological citizenship could be incorporated into it. The Turkish National Education Model (TYMM) is an important resource in demonstrating Turkey's perspective on ecology. Turkey's Social Studies curriculum, based on skills and values, has been limited to instilling respect for and protection of nature in students. For example, the common text of the National Education Model, within its framework of virtue, value, and action, emphasizes respect for the environment and living beings under the value of sensitivity, while emphasizing environmental cleanliness and sustainability under the value of cleanliness. Ecological citizenship, in itself, possesses a complex semantic structure. It encompasses humanity's place within nature, ranging from the right to live in a healthy environment to global citizenship; from ecosystem sensitivity to carbon footprint; from ethical responsibility to the expropriation of private space; from sustainable environmental awareness to the fair distribution of resources. Ecological citizenship proposes having an awareness of natural life rather than simply carrying the identity of a particular country. The absence of ecology or ecological citizenship in the curricula of Italy and Turkey stems from the fact that national citizenship identity is addressed within the framework of global sustainability. As long as human dominance over nature continues and economic concerns persist, curricula will only offer palliative solutions. Indeed, ecology is not a repository of natural resources, but a limited complement to the economy. Consequently, states' perspectives on nature and humanity influence the shaping of curricula. Curricula whose aim is to build a sustainable citizenship identity will have their legitimacy called into question if they fail to challenge practices that lead to neocolonial exploitation and ecological destruction under the guise of sustainability.

Keywords : Ecological Citizenship, Global Citizenship, Comparative Education, Italy and Türkiye, Curriculum Analysis

¹ Master's Student, Gaziantep University, Institute of Education, Social Studies, Türkiye, rmzn.01107@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-3052-5519

Pedagojik Bir Paradoks: Tartışmalı Konularda Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Sınırları

Ramazan Kudretoğlu ¹

Öz

Bu çalışma, tartışmalı konuların sınıfa taşınması sürecinde öğretmenlerin tarafsızlık rollerini etik, politik, pedagojik ve özgürlük boyutlarıyla incelemektedir. Thomas Kelly, Robert Dearden ve Michael Hand gibi kuramcıların yaklaşımları üzerinden şekillenen çalışma, tarafsızlığın profesyonellik ve sessizlik arasındaki ikilemini irdelemektedir. Tartışmalı konuların ne olduğu, neleri kapsadığı ve sınıfa getirilme kriterleri, ismi geçen kuramcılar aracılığıyla açıklığa kavuşturulmaya çalışılacaktır. Araştırma kapsamında, öğretmenlerin uygulama sırasında karşılaştıkları ikilemler Türkiye ve dünya literatürü esas alınarak analiz edilmektedir. Sınıftaki tarafsızlık siyasi güç, toplumsal dinamikler ve pedagojik kaygılar nedeniyle öğretmenleri de tartışmalı hale getirebilmektedir. Öğretmen terazinin kendisi olamayacağına göre öğrenci karşısında bir kefedede durmak zorunda kalacaktır. Öğretmen istenen adaletin taşlarını kıpırdatmadan tarafsız kalabilmesidir. Öğretmen bu beceriyi sergilerken tüm paydaşları memnun edemeyeceği için tarafsızlık konusu tartışmalı olarak kalacaktır. Konunun tartışmalı olup olmadığına karar verecek öğretmenin, mesleki yeterliliğinin yanında baskı gruplarına karşı gelebilecek bilgiye de sahip olması gerekmektedir. Çünkü tartışmalı konuların sınıfta açılması, eğitimin yaşamla doğal bir köprü işlevi görmesinin bir sonucudur. Sınıftaki dinamiklerin tam olarak kontrol edilemez olması öğretmenlerin tartışmalı konulara hakimiyetini önemli hale getirmektedir. Öğrencilerin kendi yaşam deneyimlerini, toplumsal bir prototip olan sınıfta tartışmaya açması doğal bir ihtiyaçtır. Eğitimci, bu yaşam deneyimlerinden doğacak olan sorulara cevap ararken aynı zamanda yeni soru sorma merakını da bir arada yürütebilmelidir. Demokratik ortamlarda fikirler çelişkili sonuçlar doğurabilir; öğretmen çelişkili/tartışmalı konuları yönetme becerisine sahip olmadığı takdirde ifade özgürlüğünü sınırlama ve toplumsal çeşitliliği azaltma riskini ortaya çıkarabilir. Tartışmalı konuların ne olduğunun belirlenmesi bakanlığın, akademisyenlerin ve öğretmenlerin ortak çalışmalarıyla mümkün olabilir. Tartışmalı konuların ne olduğunun bilinmesi öğretmenlerin lisans programlarına eklenerek yeni bir dersin ortaya çıkmasına da katkı sunabilir. Tartışmalı konular güncel olaylardan doğrudan etkilenir; siyasi aktörlerin de ortaya çıkacak bu derse bakanlık düzeyinde maksimum katkı sunması gerekmektedir. Sonuç olarak tartışmalı konunun içeriği öğretmenlerin sınıftaki tarafsızlığını etkiler. Öğretmenin tarafsızlık becerisi ise tartışmalı konuların yönetilmesini kolaylaştırır. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu ilişkinin güçlendirilmesi ihtiyacı, bu çalışmanın ortaya çıkmasının gereğidir.

Anahtar Kelimeler : Öğretmen Tarafsızlığı, Tartışmalı Konular, Pedagojik Yeterlilik, Etik İkilem, Politik Duruş

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Enstitüsü, Sosyal Bilgiler, Türkiye, rmzn.01107@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-3052-5519

A Pedagogical Paradox: The Limits of Social Studies Teachers on Controversial Issues

Ramazan Kudretoğlu ¹

Abstract

This study examines the role of teachers in maintaining neutrality in the process of bringing controversial topics into the classroom, considering ethical, political, pedagogical, and freedom-related dimensions. Shaped by the approaches of theorists such as Thomas Kelly, Robert Dearden, and Michael Hand, the study explores the dilemma of neutrality between professionalism and silence. The study attempts to clarify what constitutes controversial topics, what they encompass, and the criteria for bringing them into the classroom through the lens of these theorists. Within the scope of the research, the dilemmas teachers face during their practice are analyzed based on Turkish and international literature. Neutrality in the classroom can become controversial for teachers due to political power, social dynamics, and pedagogical concerns. Since a teacher cannot be the scale itself, they will have to stand on one side of the scale in front of the student. What is expected of the teacher is to remain neutral without altering the foundations of justice. Because the teacher cannot satisfy all stakeholders while demonstrating this skill, the issue of neutrality remains controversial. The teacher who decides whether a topic is controversial needs not only professional competence but also the wisdom to stand up to pressure groups. Because the opening of controversial topics in the classroom is a result of education serving as a natural bridge between life and the classroom. The uncontrollable nature of classroom dynamics makes teachers' mastery of controversial topics crucial. It is a natural need for students to discuss their own life experiences in the classroom, which serves as a social prototype. While seeking answers to questions arising from these life experiences, educators must also cultivate a curiosity for asking new questions. In democratic environments, ideas can lead to contradictory conclusions; if teachers lack the ability to manage contradictory/controversial topics, they risk limiting freedom of expression and reducing social diversity. Identifying what constitutes controversial topics can be achieved through collaborative efforts between the ministry, academics, and teachers. Knowing what constitutes controversial topics could also contribute to the creation of a new course in teachers' undergraduate programs. Controversial topics are directly influenced by current events; political actors should also contribute maximally to this course at the ministry level. Ultimately, the content of controversial topics affects teachers' impartiality in the classroom. Teachers' ability to maintain impartiality, in turn, facilitates the management of controversial topics. The need to strengthen this closely interconnected relationship is the rationale behind this study.

Keywords : Teacher Neutrality, Controversial Issues, Pedagogical Competence, Ethical Dilemma, Political Stance

¹ Master's Student, Gaziantep University, Institute of Education, Social Studies, Türkiye, rmzn.01107@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-3052-5519

Bağımlılık ve Başı Çıkma Süreçlerinde Toplumsal Kurumların İşlevi: Türkiye Örneğinde Sosyolojik Bir Değerlendirme

Selameddin Baysal ¹

Öz

Bu çalışmanın amacı, bağımlılıkla mücadele ve başa çıkma süreçlerinde toplumsal kurumların rolünü sosyolojik bir perspektiften değerlendirmektir. Bağımlılık, yalnızca bireysel bir irade sorunu olarak ele alınamayacak kadar karmaşık bir olgudur. Bireyin içinde bulunduğu aile yapısı, eğitim süreci, ekonomik koşullar, sosyal çevre ve kültürel değerler bağımlılık sürecini doğrudan etkilemektedir. Bu nedenle bağımlılıkla mücadelede birey odaklı yaklaşımlar kadar toplumsal kurumların işlevlerinin anlaşılması da önem taşımaktadır. Çalışma nitel bir yaklaşıma dayanmaktadır ve literatür taraması yöntemi kullanılmıştır. Sosyoloji, sosyal hizmet ve bağımlılık alanındaki akademik çalışmalar incelenmiştir. Toplumsal kurumların bağımlılık üzerindeki etkileri kuramsal ve kavramsal çerçevede ele alınmış ve elde edilen veriler bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, bağımlılıkla mücadelede toplumsal kurumların belirleyici bir rol üstlendiğini göstermektedir. Aile, bireyin ilk sosyal çevresi olarak koruyucu ya da risk artırıcı bir etki oluşturabilmektedir. Güçlü aile bağları bireyin bağımlılıktan uzak durmasına katkı sağlarken, aile içi çatışma ve ihmal bağımlılık riskini artırmaktadır. Eğitim kurumu, bireyin sosyal beceriler kazanmasını desteklemekte ve sağlıklı ilişkiler geliştirmesine katkı sunmaktadır. Eğitim sürecinden kopuş ise bağımlılığa yönelimi artıran önemli bir risk faktörü olarak öne çıkmaktadır. Din kurumu, bireyin anlam arayışına yön vererek manevi başa çıkma mekanizmaları sunmaktadır. Bu durum, özellikle zor yaşam koşullarında bireyin bağımlılıkla baş etmesini kolaylaştırmaktadır. Ekonomik koşullar da bağımlılık üzerinde doğrudan etkilidir. İşsizlik ve yoksulluk bireyin yaşam kontrolünü zayıflatmakta ve riskli davranışlara yönelimi artırmaktadır. Medya, davranış ve tutumların şekillenmesinde önemli bir etkiye sahiptir. Bilinçlendirici içerikler bağımlılıkla mücadelede farkındalık oluştururken, olumsuz içerikler bağımlılığı normalleştirebilmektedir. Devlet ve hukuk sistemi ise düzenleyici ve destekleyici bir rol üstlenmektedir. Denetimli serbestlik, tedavi ve rehabilitasyon uygulamaları bireyin topluma yeniden kazandırılmasına katkı sağlamaktadır. Bağımlılıkla başa çıkma sürecinde sosyal destek mekanizmalarının önemi dikkat çekmektedir. Aile desteği, akrana ilişkileri ve kurumsal destek yapıları bireyin yalnızlık duygusunu azaltmakta ve iyileşme sürecini güçlendirmektedir. Bireyin kendini topluma ait hissetmesi ve değerli bir birey olarak algılaması bağımlılıkla mücadelede önemli bir avantaj sağlamaktadır. Sonuç olarak bağımlılık çok boyutlu bir toplumsal sorundur ve bu nedenle mücadele süreci de çok yönlü bir yaklaşım gerektirmektedir. Toplumsal kurumlar arasında uyum ve iş birliği sağlanması bağımlılıkla mücadelede etkinliği artırmaktadır. Önleyici çalışmaların erken yaşta başlatılması, rehabilitasyon süreçlerinin güçlendirilmesi ve sosyal destek mekanizmalarının yaygınlaştırılması önem taşımaktadır. Bağımlılıkla mücadele yalnızca bireyin değil, toplumun tüm kesimlerinin ortak sorumluluğudur.

Anahtar Kelimeler : Bağımlılık, Toplumsal Kurumlar, Sosyolojik Yaklaşım, Sosyal Destek, Başa Çıkma Süreçleri

¹ Dr., Bağımsız Araştırmacı Türkiye, bysldsdu@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-9691-5747

The Function of Social Institutions in Addiction and Coping Processes: A Sociological Evaluation in the Case of Türkiye

Selameddin Baysal ¹

Abstract

The aim of this study is to evaluate the role of social institutions in addiction treatment and coping processes from a sociological perspective. Addiction is a complex phenomenon that cannot be addressed solely as an individual problem of willpower. Family structure, education process, economic conditions, social environment, and cultural values directly affect the development of addiction. Therefore, understanding the functions of social institutions is as important as individual-centered approaches in addiction treatment. The study is based on a qualitative approach and uses the literature review method. Academic studies in sociology, social work, and addiction fields were examined. The effects of social institutions on addiction were analyzed within a theoretical and conceptual framework, and the obtained data were evaluated from a holistic perspective. The findings show that social institutions play a decisive role in addiction treatment. The family, as the individual's first social environment, can have either a protective or risk-enhancing effect. Strong family bonds help individuals stay away from addiction, while family conflict and neglect increase the risk of addiction. The education institution supports individuals in developing social skills and contributes to building healthy relationships. Dropping out of education is identified as an important risk factor that increases the tendency toward addiction. The religious institution guides the individual's search for meaning and provides spiritual coping mechanisms. This particularly helps individuals cope with addiction in difficult life conditions. Economic conditions also have a direct impact on addiction. Unemployment and poverty weaken an individual's sense of life control and increase risky behaviors. Media has a significant influence on shaping attitudes and behaviors. While informative content raises awareness in addiction prevention, negative content may normalize addiction. The state and legal system play a regulatory and supportive role. Probation, treatment, and rehabilitation programs contribute to the reintegration of individuals into society. Social support mechanisms are especially important in the coping process of addiction. Family support, peer relationships, and institutional support structures reduce feelings of loneliness and strengthen the recovery process. An individual's sense of belonging to society and perception of self-worth provide an important advantage in addiction treatment. In conclusion, addiction is a multidimensional social problem and therefore requires a multifaceted approach. Ensuring harmony and cooperation among social institutions increases the effectiveness of addiction treatment. Early preventive interventions, strengthened rehabilitation processes, and expanded social support mechanisms are essential. Addiction treatment is not only the responsibility of the individual but a shared responsibility of all segments of society.

Keywords : Addiction, Social Institutions, Sociological Approach, Social Support, Coping Processes

¹ Ph.D., Independent Researcher, Türkiye, bysldsdu@gmail.com, ORCID ID: 0009-0000-9691-5747

Türkiye’de Kadınların Siyasal Temsili: Tarihsel Gelişimden Millî Görüş Geleneğine Bir Değerlendirme

Ece Oruçhan ¹

Öz

Bu çalışma, kadınların siyasal alanda elde ettikleri hakları tarihsel bir çerçevede ele alarak Türkiye’deki siyasal temsil süreçlerinin gelişimini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, kadınların siyasal haklara erişim süreci Osmanlı’dan Cumhuriyet’e uzanan dönem dikkate alınarak incelenmektedir. Bu doğrultuda, özellikle seçme ve seçilme hakkı üzerinden kadınların siyasal katılımındaki değişim ele alınmaktadır. Çalışmanın ilerleyen kısmında, Türkiye’de çok partili siyasal hayata geçişle birlikte kadınların siyasal partiler içerisindeki konumu karşılaştırmalı bir yaklaşımla değerlendirilmektedir. Araştırma, nitel yöntem temelinde kurgulanmış olup tarihsel analiz ve karşılaştırmalı inceleme deseni çerçevesinde yürütülmektedir. Çalışmanın örneklem grubunu, Millî Görüş geleneğinde yer alan siyasal aktörler ile farklı siyasal partilerde görev üstlenmiş temsilciler oluşturmaktadır. Veri toplama sürecinde literatür incelemesi, arşiv kaynakları ve yarı yapılandırılmış görüşmelerden yararlanılmıştır. Toplanan veriler, içerik analizi ve karşılaştırmalı analiz teknikleri kullanılarak çözümlenmiştir. Çalışmanın son aşamasında, Millî Görüş geleneği içerisinde kadın temsili ve kadın kollarının örgütlenme yapısı ayrıntılı biçimde ele alınmaktadır. Elde edilen bulgular, kadınların siyasal temsiline yönelik yaklaşımların zaman içerisinde dönüşüme uğradığını ve farklı siyasal gelenekler içerisinde çeşitlilik kazandığını göstermektedir. Bu çalışma, kadınların siyasal katılımını tarihsel, kurumsal ve ideolojik boyutlarıyla birlikte değerlendirerek literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Kadın Temsili, Siyasal Katılım, Millî Görüş, Kadın Kolları, Toplumsal Cinsiyet

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tarih, Türkiye, eceoruchan@icloud.com, ORCID ID: 0009-0002-3837-8247

Political Representation of Women in Türkiye: An Evaluation from Historical Development to the National View Tradition

Ece Oruçan ¹

Abstract

This study aims to analyze the development of political representation processes in Türkiye by examining the rights women have gained in the political sphere within a historical framework. The research investigates the process of women's access to political rights, taking into consideration the period extending from the Ottoman Empire to the Republic. In this context, the change in women's political participation is addressed particularly through the right to vote and to be elected. In the subsequent part of the study, the position of women within political parties following the transition to multi-party political life in Türkiye is evaluated through a comparative approach. The research is structured on a qualitative method basis and is conducted within the framework of historical analysis and comparative examination design. The sample group of the study consists of political actors within the National View tradition and representatives who have served in different political parties. In the data collection process, literature review, archival sources, and semi-structured interviews were utilized. The collected data were analyzed using content analysis and comparative analysis techniques. In the final stage of the study, women's representation within the National View tradition and the organizational structure of women's branches are addressed in detail. The findings obtained indicate that approaches to women's political representation have undergone transformation over time and have gained diversity within different political traditions. This study aims to contribute to the literature by evaluating women's political participation together with its historical, institutional, and ideological dimensions.

Keywords : Women's Representation, Political Participation, National View (Millî Görüş), Women's Branches, Gender

---

¹ Master's Student, Aydın Adnan Menderes University, Institute of Social Sciences, History, Türkiye, eceoruchan@icloud.com, ORCID ID: 0009-0002-3837-8247

21. Yüzyıl Türkiye'sinde Kadın Olmak

Samet Usta ¹

Öz

21. yüzyılda Türkiye'de kadın olmak, toplumsal cinsiyet normları, aile yapısı ve kurumsal işleyişlerin etkisiyle şekillenen çok boyutlu bir deneyim olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadınlar, doğdukları aileden başlayarak eğitim olanaklarına erişimde çeşitli engellerle karşılaşabilmekte; bu durum onların bireysel ve mesleki gelişimlerini sınırlayabilmektedir. Evlilik sonrası eş tutumları da kadınların kariyer süreçlerinde belirleyici bir rol oynayabilmektedir. Bunun yanı sıra, çalışma hayatında kadın bakış açısının yeterince temsil edilmemesi ve toplumsal önyargılar, kadınların ilerlemesini zorlaştıran başlıca unsurlar arasında yer almaktadır. Kadınların karşılaştığı bu çok katmanlı engellerin aşılabilmesi için eğitim ve farkındalık çalışmaları büyük önem taşımaktadır. Aile içinde ve toplum genelinde toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik bilinçlendirme faaliyetlerinin artırılması gerekmektedir. Ayrıca kadınların mesleki eğitimlere erişiminin kolaylaştırılması ve iş hayatında yükselmelerini destekleyecek mekanizmaların geliştirilmesi gerekmektedir. Bu bağlamda ele alınan "Kadınım Ben de Varım Projesi", Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı çatısı altında geliştirilmiş olup; kadınların uğradığı haksızlıklara dikkat çekmeyi, ihtiyaç sahibi bireylerin gereksinimlerine çözüm üretmeyi ve iş arayanlar ile işverenler arasında bir köprü kurmayı amaçlamaktadır. Proje, yalnızca farkındalık oluşturmayı değil, aynı zamanda çözüm odaklı bir sosyal etki üretmeyi hedeflemektedir. Projenin ilk ortaya konulduğu tarihten itibaren geçen iki yıllık süreçte dijital alanda önemli bir görünürlük elde edilmiş ve özellikle "kadınım ben de varım" anahtar kelimesinde arama motorlarında üst sıralarda yer alarak hedef kitleye ulaşma konusunda etkili sonuçlar ortaya koymuştur. Bu durum, projenin teorik bir çerçeve olmanın ötesine geçerek pratikte karşılık bulduğunu göstermektedir. Öte yandan, son yıllarda Anıt Sayaç verilerine göre kadın cinayetlerinin devam ediyor olması, 21. yüzyıl Türkiye'sinde toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin hâlen güncel ve çözüm bekleyen bir sorun olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, söz konusu proje gibi girişimlerin yaygınlaştırılması, toplumsal duyarlılığın artırılması ve sürdürülebilir çözüm mekanizmalarının geliştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Bu çalışma ile 21. yüzyıl Türkiye'sinde kadın olgusunun mevcut durumu değerlendirilmekte ve çözüm odaklı yaklaşımlar tartışmaya açılmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Kadın, Toplumsal Cinsiyet, Eşitlik, Türkiye

¹ Uzman, Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, sametusta@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-0785-8355

Being a Woman in 21st Century Turkey

Samet Usta ¹

Abstract

Being a woman in Turkey in the 21st century emerges as a multidimensional experience shaped by the influence of gender norms, family structure, and institutional practices. Starting from the families into which they are born, women may face various obstacles in accessing educational opportunities, which can limit their individual and professional development. Spousal attitudes after marriage may also play a decisive role in women's career processes. In addition, the insufficient representation of women's perspectives in working life and social prejudices are among the main factors that hinder women's advancement. Education and awareness-raising efforts are of great importance in overcoming these multi-layered obstacles faced by women. Awareness-raising activities regarding gender equality within the family and society in general need to be increased. Moreover, women's access to vocational training should be facilitated, and mechanisms supporting their advancement in working life should be developed. In this context, the "Kadınım Ben de Varım Project" discussed here was developed under the auspices of the Ministry of Family and Social Services; it aims to draw attention to the injustices women face, to produce solutions for the needs of individuals in need, and to build a bridge between job seekers and employers. The project aims not only to create awareness but also to produce a solution-oriented social impact. In the two-year period since the project was first introduced, it has gained significant visibility in the digital sphere and, particularly by ranking among the top results in search engines for the keyword "kadınım ben de varım," has demonstrated effective results in reaching its target audience. This shows that the project has gone beyond being a theoretical framework and has found a response in practice. On the other hand, according to Anıt Savaş data, the continuation of femicides in recent years reveals that gender inequality in 21st century Turkey is still a current problem awaiting resolution. In this context, the dissemination of initiatives such as this project, the increase of social awareness, and the development of sustainable solution mechanisms are of great importance. This study evaluates the current situation of the phenomenon of women in 21st century Turkey and opens solution-oriented approaches to discussion.

Keywords : Woman, Gender, Equality, Turkey

---

¹ M.A., Kocaeli University, Institute of Social Sciences, Public Relations and Publicity, Türkiye, sametusta@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-0785-8355

Batı ve Orta Doğu Medyasında İnan Savaşı: Reuters ve Al Jazeera Haberleri Üzerine Çerçeveleme Analizi

Seyfi Kılıç ¹ - Berçem Tunaboşlu ²

Öz

Toplumsal olayların medya aracılığıyla sunumu, yalnızca bilgi aktarımını değil, aynı zamanda ideolojik bakış açıları doğrultusunda gerçekliğin yeniden inşasını da içermektedir. Bu durum, özellikle savaş gibi küresel etkileri olan olayların farklı medya kuruluşları tarafından nasıl çerçvelendiğini önemli bir araştırma konusu haline getirmektedir. Bu çalışmada, 28 Şubat 2026 tarihinde İnan ile Amerika Birleşik Devletleri arasında gerçekleşen savaşın, Batı medyasını temsil eden Reuters ve Orta Doğu merkezli Al Jazeera tarafından nasıl ele alındığı çerçeveleme kuramı kapsamında incelenmiştir. Çalışmada ayrıca, haber metinlerinin hangi bağlamlar içerisinde sunulduğu, hangi unsurların öne çıkarıldığı ve hangi konuların geri planda bırakıldığı da dikkate alınmıştır. Bu yönüyle araştırma, medyanın yalnızca olayları aktaran değil, aynı zamanda anlamlandıran bir aktör olduğunu ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırmada, her iki haber kuruluşunun yayımladığı haber metinleri çerçeveleme analizi yöntemiyle değerlendirilmiş; haberlerin yapılandırılma biçimi ve aktörlerin sunuluş biçimleri karşılaştırılmıştır. Elde edilen bulgular, Reuters'ın haberleri daha çok uluslararası güvenlik, diplomatik gelişmeler ve Batı'nın stratejik çıkarlarını merkeze alan bir çerçevede ele aldığını göstermektedir. Buna karşılık Al Jazeera'nın ise haberleri savaşın bölgesel etkilerine, sivil kayıplara, insani krizlere ve yerel aktörlerin deneyimlerine odaklanan daha insani bir çerçevede ele aldığı tespit edilmiştir. Elde edilen sonuçlar, medya kuruluşlarının ideolojik konumları, yayın politikaları ve hedef kitleleri doğrultusunda aynı olayı farklı biçimlerde yeniden yapılandırduğunu ortaya koymaktadır. Bu bağlamda çalışma, haberlerin tarafsız birer bilgi kaynağı olmaktan ziyade belirli çerçeveler içinde sunulan anlatılar olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Çerçeveleme Analizi, Haber Çerçeveleri, İnan-ABD Savaşı, Reuters, Al Jazeera

¹ Doç. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Türkiye, bercentunaboşlu@gmail.com, ORCID ID: 0009-0005-9546-3319

The Iran War in Western and Middle Eastern Media: Framing Analysis of Reuters and Al Jazeera News

Seyfi Kılıç ¹ - Berçem Tunaboylu ²

Abstract

The presentation of social events through the media involves not only the transmission of information but also the reconstruction of reality in line with ideological perspectives. This makes how events with global impacts, such as war, are framed by different media outlets a significant research topic. This study examines, within the framework of framing theory, how the war between Iran and the United States, which took place on February 28, 2026, was handled by Reuters, representing Western media, and Al Jazeera, based in the Middle East. The study also considered the contexts in which news texts were presented, which elements were emphasized, and which topics were relegated to the background. In this respect, the research aims to demonstrate that the media is not only an actor that reports events, but also one that gives them meaning. In this study, news texts published by both news organizations were evaluated using framing analysis; the way the news was structured and the way the actors were presented were compared. The findings show that Reuters covered the news primarily within a framework centered on international security, diplomatic developments, and the strategic interests of the West. In contrast, Al Jazeera was found to have covered the news within a more humane framework, focusing on the regional impacts of the war, civilian casualties, humanitarian crises, and the experiences of local actors. The results reveal that media organizations restructure the same event in different ways according to their ideological positions, editorial policies, and target audiences. In this context, the study emphasizes that news is not a neutral source of information but rather narratives presented within specific frameworks.

Keywords : Framing Analysis, News Frames, Iran-US War, Reuters, Al Jazeera

¹ Assoc. Prof., Süleyman Demirel University, Faculty of Communication, Journalism, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

² Master's Student, Süleyman Demirel University, Institute of Social Sciences, Department of Journalism, Türkiye, bercemtunaboylu@gmail.com, ORCID ID: 0009-0005-9546-3319

İran-İsrail Çatışmasında Medya ve Politika İlişkisi: nc Aşama Gündem Belirleme Yaklaşımıyla Analizi

Melisa Kaygısız ¹ - Ali Emre Dingin ² - Aslıhan Topal ³

z

Uluslararası çatışmaların medyada temsili, lkelerin dış politika tutumlarının kamuoyuna aktarılmasında ve küresel algının şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Özellikle İran ve İsrail arasındaki gerilim, yalnızca diplomatik ve askeri boyutlarıyla değil, aynı zamanda farklı lkelerin medya sistemlerinde nasıl ele alındığıyla da dikkat çekmektedir. Bu bağlamda, uluslararası haber medyasının çatışmayı hangi temalar ve ilişki ağları üzerinden sunduğu ve haberlerin hangi konu bağlantılarıyla birlikte ele alındığı, lkelerin politik tutumları ile medya syemleri arasındaki ilişkiyi anlamak açısından önemli bir araştırma alanı oluşturmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, İran-İsrail çatışmasına ilişkin haber içeriklerinin farklı lkelerin medya sistemlerinde nasıl yapılandırıldığını ortaya koymak ve bu yapıların ilgili lkelerin dış politika tutumlarıyla ne ölçüde örtüştüğünü incelemektir. Çalışmada, medya içeriklerinin yalnızca konu düzeyinde değil, aynı zamanda kavramlar arası ilişkiler üzerinden analiz edilmesi hedeflenmiştir. Bu doğrultuda üçüncü aşama gündem belirleme yaklaşımı temel alınmış ve ağ analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında seçilen lkelerin önde gelen haber mecralarında yayımlanan İran-İsrail çatışmasına ilişkin haberler içerik analizi yöntemiyle incelenecek, haber metinlerinde ne çıkan konu bağlantıları belirlenecektir. Elde edilen veriler doğrultusunda oluşturulan ilişki yapıları, ağ analizi teknikleriyle değerlendirilerek medya gündeminin kavramsal örgütlenmesi ortaya konacaktır. Ayrıca, farklı lkelerin medyalarında oluşan haber ağlarının benzerlikleri karşılaştırmalı olarak analiz edilecektir. Aynı zamanda lkelerin dış politika tutumları analiz edilerek medya içerikleriyle karşılaştırmalı bir çerçevede ele alınacaktır. Analiz sonuçlarının, lkelerin politik yönelimlerinin haber medyasındaki konu bağlantılarıyla ne ölçüde örtüştüğünü ortaya koyması beklenmektedir. Bu çerçevede çalışma, uluslararası kriz dönemlerinde medya ve politika arasındaki etkileşimi, yalnızca içerik düzeyinde değil, kavramsal ilişkiler ve ağ yapıları üzerinden analiz ederek üçüncü aşama gündem belirleme literatürüne katkı sunmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : İran-İsrail Çatışması, nc Aşama Gündem Belirleme, Ağ Analizi, Medya-Politika İlişkisi

¹ Yüksek Lisans ğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik Yüksek Lisans, Türkiye, melisakaygisiz02@gmail.com, ORCID ID: 0009-00032781-7160

² Prof. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik Bölümü, Türkiye, emredingin@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2781-7160

³ Öğr. Gör., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın Meslek Yüksekokulu, Görsel, İşitsel Teknikler ve Medya Yapımcılığı Bölümü, Türkiye, topal.aslihan@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3111-824X

The Relationship Between Media and Politics in the Iran-Israel Conflict: An Analysis Using a Third-Stage Agenda-Setting Approach

Melisa Kaygısız ¹ - Ali Emre Dingin ² - Aslihan Topal ³

Abstract

The representation of international conflicts in the media plays a significant role in conveying countries' foreign policy stances to the public and shaping global perception. The tension between Iran and Israel, in particular, is noteworthy not only for its diplomatic and military dimensions but also for how it is handled in the media systems of different countries. In this context, understanding how international news media presents the conflict, the themes and networks of relationships through which the news is presented, and the thematic connections between these events constitutes an important area of research for understanding the relationship between countries' political stances and media discourses. The main objective of this study is to reveal how news content regarding the Iran-Israel conflict is structured in the media systems of different countries and to examine the extent to which these structures align with the foreign policy stances of the relevant countries. The study aims to analyze media content not only at the thematic level but also through inter-conceptual relationships. Accordingly, a third-stage agenda-setting approach is adopted, and network analysis methodology is used. Within the scope of the research, news articles published in leading news outlets of the selected countries regarding the Iran-Israel conflict will be examined using content analysis, and the prominent thematic connections in the news texts will be identified. The relational structures created based on the obtained data will be evaluated using network analysis techniques to reveal the conceptual organization of the media agenda. Furthermore, the similarities between news networks in the media of different countries will be analyzed comparatively. Simultaneously, the foreign policy stances of countries will be analyzed and examined within a comparative framework with media content. The analysis results are expected to reveal the extent to which the political orientations of countries coincide with the thematic connections in news media. Within this framework, the study aims to contribute to the literature on third-stage agenda setting by analyzing the interaction between media and politics during periods of international crisis, not only at the content level but also through conceptual relationships and network structures.

Keywords : Iran-Israel Conflict, Third Stage Agenda Setting, Network Analysis, Media-Politics Relations

¹ Master's Student, Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Journalism Master's Program, Türkiye, melisakaygisiz02@gmail.com, ORCID ID: 0009-00032781-7160

² Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Department of Journalism, Türkiye, emredingin@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-2781-7160

³ Lecturer, Aydın Adnan Menderes University, Aydın Vocational School, Department of Audiovisual Techniques and Media Production, Türkiye, topal.aslihan@adu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0003-3111-824X

Türkiye'de Yavaş Gazetecilik'in Güncel Durumu: Aposto Gazetesi Örneği

Fulya Ulus ¹ - Seyfi Kılıç ²

Öz

Günümüzde internetin ve dijital teknolojilerin ortaya çıkışı, gazetecilik de dahil olmak üzere pek çok alanda, özellikle haberin üretilme biçiminde köklü değişikliklere yol açmıştır. Bu bağlamda dijital çağda haber üretimi, hız odaklı bir anlayışın etkisiyle çoğunlukla "önce yayımla, sonra doğru"la" zihniyetiyle ilerlemekte; bu durum yanlış bilginin yayılmasına ve okuyucu güveninin sarsılmasına neden olmaktadır. Bu soruna çözüm olarak ortaya çıkan yavaş gazetecilik, zamanı yavaşlatmak yerine haberin derinlemesine araştırılmasına, doğrulanmasına, açıklanmasına ve bağlamına oturtulmasına odaklanan bir yaklaşım benimsemektedir. Bu yaklaşım; reklam ile haber arasındaki sınırların bulanıklaşmasını, habercilik anlayışında doğruluk kavramının aşınmasını ve gazetecilik alanında sansasyonel içeriklerin ve eksik bilginin yaygınlaşmasını eleştirel bir bakış açısıyla sorgulamaktadır. Bunun yanı sıra yavaş gazetecilik, etik sorumluluk, kamu yararı ve araştırmacı bir perspektifle gazetecilik çerçevesini yeniden tanımlamaktadır. Yeni medya kuruluşları ve yerel medya örnekleri de yavaş gazeteciliğin dijital ekosistem içinde sürdürülebilir bir model olarak nasıl hayata geçirilebileceğine ilişkin tartışmaları beraberinde getirmektedir. Anlık hız ve tıklama tuzağına dayalı tüketimin hâkim olduğu kaotik medya ortamında yavaş gazetecilik, doğruluğu, tematik derinliği ve toplumsal anlamı ön plana çıkararak; okuyucuyla çok daha bilinçli, nitelikli ve karşılıklı güvene dayalı etik bir ilişki kurmayı hedefleyen kapsamlı bir gazetecilik rolü olarak değerlendirilmektedir. Bu önkabulden hareketle çalışma, Türkiye'de yavaş gazeteciliğin güncel durumunu incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda Türkiye'de yavaş gazetecilik örneği olarak öne çıkan Aposto gazetesi, haber modeli ve içeriği bakımından ele alınacaktır. Böylece Aposto gazetesinin yavaş gazetecilik kriterleri çerçevesinde hangi tür bir haber modeline sahip olduğu ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler : Yavaş Gazetecilik, İnternet Gazeteciliği, Yeni Medya, Gazetecilik Etiği

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik, Türkiye, fulyaaulus@gmail.com, ORCID ID: 0009-0006-6329-777

² Doç. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

Current State of Slow Journalism in Turkey: The Case of Aposto Newspaper

Fulya Ulus ¹ - Seyfi Kılıç ²

Abstract

Today, the advent of the internet and digital technologies has brought about significant changes in many fields, including journalism, particularly in the way news is produced. In this context, news production in the digital age often proceeds with a "publish first, verify later" mentality, driven by a speed-oriented approach, leading to misinformation and a loss of reader trust. Slow journalism, emerging as a solution to this problem, adopts an approach that focuses not on slowing down time but on in-depth research, verification, explanation, and contextualization of news. This approach critically challenges the blurring of the lines between advertising and news, the erosion of the concept of accuracy in news reporting, and the prevalence of sensationalist content and incomplete information in journalism. Furthermore, slow journalism redefines the framework of journalism with ethical responsibility, public interest, and an investigative perspective. New media outlets and local media examples also open up discussions on how slow journalism can be implemented as a sustainable model within the digital ecosystem. In the chaotic media landscape dominated by instant speed and clickbait-driven consumption, slow journalism is considered a comprehensive journalistic role that prioritizes accuracy, thematic depth, and social meaning, aiming to establish a much more conscious, high-quality, and mutually trusting ethical relationship with the reader. Based on this premise, this study aims to examine the current state of slow journalism in Turkey. To this end, the Aposto newspaper, an example of slow journalism in Turkey, will be examined in terms of its news model and content. Thus, an attempt will be made to reveal the type of news model Aposto newspaper possesses within the framework of slow journalism criteria.

Keywords : Slow Journalism, Internet Journalism, New Media, Journalism Ethics

¹ Master's Student, Süleyman Demirel University, Institute of Social Sciences, Journalism, Türkiye, fulyaaulus@gmail.com, ORCID ID: 0009-0006-6329-777

² Assoc. Prof., Süleyman Demirel University, Faculty of Communication, Journalism, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Dijital Platform Dizilerinde Kadın Temsili: Masumiyet Müzesi Uyarlaması Üzerine Bir Görsel Analiz

Hilal Kafalı ¹ - Seyfi Kılıç ²

Öz

Geçmişten günümüze cinsiyet tanımlamalarıyla birlikte erkeklik ve kadınlığa ilişkin kalıp yargılar şekillenmekte, bu durum bireylere farklı toplumsal sorumlulukların yüklenmesine yol açmaktadır. Toplum tarafından yüklenen söz konusu sorumluluklar, bireylerin kendilerini gerçekleştirme süreçlerinde geri planda kalabilmelerine neden olurken, aynı zamanda iki cinsiyet arasında farklı eşitsizlikleri beraberinde getirmektedir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliği olarak adlandırılan bu eşitsizlik biçimi, en temelde toplum tarafından belirlenen rollerle inşa edilirken, özellikle medyada kadın ve erkeklerin temsil edilme biçimleriyle de yeniden üretilmektedir. Günümüzde medyanın en fazla öne çıkan biçimi olan dijital platformlarda yayınlanan diziler, kadın ve erkeğe atfedilen rollerin yeniden üretildiği en önemli alanı oluşturmaktadır. Buradan hareketle bu çalışmada, toplumsal cinsiyet bağlamında dijital platform dizilerinde kadının nasıl temsil edildiğinin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Çalışmada bu amaç doğrultusunda oldukça yüksek reytinge sahip olan Masumiyet Müzesi dizisinin ilk bölümü örneklem olarak seçilmiştir. Bu kapsamda, dizide yer alan erkek ve kadın karakterlerin toplumsal cinsiyet bağlamında temsil biçimleri göstergibilimsel analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz bulgularına göre dizide zengin ve 30 yaşında nişanlı erkek başrol karakter ile 18 yaşında, yoksul bir ailenin tek çocuğu olan kadın başrol karakterin dizinin ilk sahnelerinde toplumsal kalıp yargılar çerçevesinde kurgulandığı tespit edilmiştir. Günümüze kadar uzanan kalıp yargıların, güçlü erkek ve yoksul kadın ikiliğinden, aldatan erkek ve aldatılan kadın söylemine evrilerek, toplumsal rollerinin bu dizide de yeniden üretildiği gözlemlenmektedir. Dolayısıyla incelenen ilk bölüm çerçevesinde, toplumsal cinsiyet rolleri bağlamında inşa edilen kalıp yargıların, geleneksel anlatı biçimi dışına çıkılmadan Masumiyet Müzesi dizisinde de yeniden üretildiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Toplumsal Cinsiyet, Toplumsal Cinsiyet Roller, Kadın Temsili, Göstergibilimsel Analiz, Netflix Dizileri

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Türkiye, hil.kafali.03@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-1387-6805

² Doç. Dr., Süleyman Demirel Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Gazetecilik, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

Female Representation in Digital Platform Series in the Context of Gender: A Visual Analysis on the Museum of Innocence Adaptation

Hilal Kafalı ¹ - Seyfi Kılıç ²

Abstract

Throughout history, gender definitions have shaped stereotypes regarding masculinity and femininity, leading to the imposition of different social responsibilities on individuals. These societal responsibilities cause individuals to lag behind in their self-realization processes, while simultaneously creating various inequalities between the two genders. This form of inequality, known as gender inequality, is fundamentally constructed through roles determined by society and is further reproduced, particularly in the media, through the representation of women and men. Digital platforms, the most prominent form of media today, and their television series constitute the most significant arena for the reproduction of roles attributed to women and men. Therefore, this study aims to reveal how women are represented in digital platform series within the context of gender. To this end, the first episode of the highly-rated series "Museum of Innocence" was selected as a sample. In this context, the representation of male and female characters within the context of gender was analyzed using semiotic analysis. According to the analysis findings, the series' main characters, a wealthy 30-year-old engaged man and an 18-year-old only child from a poor family, are portrayed within the framework of societal stereotypes in the opening scenes. It is observed that these stereotypes, which persist to the present day, evolve from the dichotomy of powerful men and poor women to the narrative of cheating men and cheated women, thus reproducing societal roles in this series. Therefore, within the framework of the first episode examined, it has been determined that the stereotypes constructed within the context of gender roles are reproduced in the Museum of Innocence series without deviating from traditional narrative forms.

Keywords : Gender, Gender Roles, Representation of Women, Semiotic Analysis, Netflix Series

¹ Master's Student, Süleyman Demirel University, Institute of Social Sciences, Department of Journalism, Türkiye, hil.kafal.03@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-1387-6805

² Assoc. Prof., Süleyman Demirel University, Faculty of Communication, Journalism, Türkiye, seyfikilic@sdu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-1394-8357

Türk Dizilerinin Uluslararası Kültürel Etkisi: Küresel Medya Alanında Türkiye'nin Yumuşak Güç Stratejileri

Serdar Solmaz ¹

Öz

Küreselleşme süreci medya içeriklerinin üretim ve dolaşım biçimlerinde önemli dönüşümler yaratmış, televizyon dizileri ulusal sınırları aşarak küresel kültürel dolaşımın önemli aktörlerinden biri haline gelmiştir. Özellikle 2000'li yıllardan itibaren Türk televizyon dizileri uluslararası medya pazarında dikkat çekici bir yayılım göstererek farklı coğrafyalarda geniş izleyici kitlelerine ulaşmıştır. Bu çalışmanın amacı, Türk televizyon dizilerinin küresel medya alanındaki yayılımını ve uluslararası izleyici üzerindeki kültürel etkilerini inceleyerek bu sürecin Türkiye'nin yumuşak güç stratejileriyle olan ilişkisini ortaya koymaktır. Çalışma kuramsal olarak küresel medya akışları, kültürel yakınlık teorisi ve yumuşak güç kavramı çerçevesinde ele alınmıştır. Arjun Appadurai'nin küresel kültürel dolaşım yaklaşımı medya içeriklerinin ulusötesi dolaşımını açıklamak için temel bir referans sunarken, Joseph Straubhaar'ın kültürel yakınlık teorisi izleyicilerin kültürel olarak kendilerine belirli ölçülerde benzeyen medya içeriklerine yönelme eğilimini açıklamaktadır. Bunun yanı sıra Joseph Nye tarafından geliştirilen yumuşak güç kavramı, kültürel ürünlerin uluslararası imaj üretimindeki rolünü anlamak açısından önemli bir kuramsal çerçeve sağlamaktadır. Araştırmada nitel bir yaklaşım benimsenmiş ve literatür incelemesi yöntemi kullanılarak Türk dizilerinin küresel dolaşımı, kültürel temsilleri ve uluslararası izleyici üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Yapılan inceleme Türk dizilerinin özellikle Orta Doğu, Balkanlar, Latin Amerika ve Güney Asya gibi bölgelerde geniş izleyici kitlelerine ulaştığını ve Türkiye'nin uluslararası kültürel görünürlüğünü artıran önemli medya ürünleri haline geldiğini göstermektedir. Dizilerde yer alan aile ilişkileri, toplumsal değerler, modernlik ve gelenek arasındaki gerilim ile İstanbul'un mekânsal temsili gibi unsurlar uluslararası izleyiciler üzerinde Türkiye'ye yönelik kültürel merak ve olumlu algıların oluşmasına katkı sağlayabilmektedir. Bununla birlikte dijital yayın platformlarının yükselişi Türk dizilerinin küresel dolaşımını daha da hızlandırarak yeni izleyici kitlelerine ulaşmasını mümkün kılmaktadır. Sonuç olarak Türk televizyon dizileri yalnızca popüler kültür ürünleri değil, aynı zamanda Türkiye'nin uluslararası kültürel görünürlüğünü artıran ve dolaylı bir yumuşak güç etkisi yaratan önemli medya araçları olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler : Türk Televizyon Dizileri, Yumuşak Güç, Küresel Medya, Kültürel Diplomasi, Kültürel Temsil

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Medya ve İletişim Çalışmaları Yüksek Lisans Programı, Türkiye, 2534200105@stu.adu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0001-0671-8545

International Cultural Impact of Turkish TV Series: Türkiye’s Soft Power Strategies in the Global Media Landscape

Serdar Solmaz ¹

Abstract

The process of globalization has significantly transformed the production and circulation of media content, enabling television series to transcend national boundaries and become key actors in global cultural flows. Since the early 2000s, Turkish television dramas have gained remarkable international visibility and reached large audiences across different regions of the world. The aim of this study is to examine the global dissemination of Turkish television series and their cultural impact on international audiences, while also exploring their relationship with Türkiye’s soft power strategies. The study is theoretically grounded in the concepts of global media flows, cultural proximity, and soft power. Arjun Appadurai’s approach to global cultural circulation provides a framework for understanding the transnational movement of media content, while Joseph Straubhaar’s cultural proximity theory explains audiences’ tendency to prefer media products that share certain cultural similarities with their own societies. In addition, Joseph Nye’s concept of soft power offers an analytical perspective for understanding how cultural products contribute to the construction of a country’s international image. The research adopts a qualitative approach and employs literature review as the primary method to evaluate the global circulation of Turkish television series, their cultural representations, and their influence on international audiences. The findings indicate that Turkish television dramas have reached wide audiences particularly in the Middle East, the Balkans, Latin America, and South Asia, thereby increasing Türkiye’s cultural visibility in the global media landscape. Elements such as family relations, social values, the tension between modernity and tradition, and the spatial representation of Istanbul contribute to the formation of cultural curiosity and positive perceptions of Türkiye among international viewers. Furthermore, the rise of digital streaming platforms has accelerated the global circulation of Turkish series, enabling them to reach new and diverse audiences. In conclusion, Turkish television dramas can be considered not only as popular cultural products but also as influential media tools that enhance Türkiye’s international cultural presence and generate indirect soft power effects.

Keywords : Turkish Television Dramas, Soft Power, Global Media, Cultural Diplomacy, Cultural Representation

¹ Master’s Student, Aydın Adnan Menderes University, Institute of Social Sciences, Master’s Program in Media and Communication Studies, Türkiye, 2534200105@stu.adu.edu.tr, ORCID ID: 0009-0001-0671-8545

Türkiye Yüzyılı Söylemi: Beklentilerin Siyaseti Bağlamında Gelecek Kuran Devlet

Semih Nafiz İpek ¹

Öz

Bu çalışma Türkiye Yüzyılı söylemini açıklarken aynı zamanda devletin gelecek kuran perspektifini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bu bağlamda çalışmanın cevaplamaya çalıştığı araştırma sorusu “Türkiye Cumhuriyeti devleti, Türkiye Yüzyılı söylemi bağlamında gelecek kuran bir aktör olarak nasıl konumlanmakta ve toplumsal beklentileri ve yönlendirmeleri hangi siyasi söylem mekanizmaları ile yeniden üretmekte ve yönlendirmektedir?” olacaktır. Bu kapsamda çalışmanın kanıtlamaya çalışacağı hipotez, “Türkiye Yüzyılı söylemi, Türkiye Cumhuriyeti devletinin yalnızca siyasal ve toplumsal bir politika vaadi ve uygulaması değildir; aynı zamanda bu söylem devlet tarafından geleceğin yeniden tanımlandığı ve toplumsal beklentilerin devlet tarafından meşruiyet yaratımı amacıyla yönlendirildiği bir gelecek kuran aktör olma girişimidir.” olacaktır. Mevcut literatürde Türkiye Yüzyılı söylemi, bir kalkınma vizyonu ya da siyasal ve ideolojik bir proje denemesi olarak açıklanırken bu çalışma bağlamında devlet geleceği kuran bir aktör olarak konumlandırılan ve beklentileri karşılama amacı taşıyan bir unsur olarak açıklanacaktır. Çalışma kapsamında nitel söylem analizi yöntemi kullanılacak ve Türkiye Yüzyılı söylemine ilişkin siyasi lider konuşmaları ve kamuya açık olarak paylaşılan Türkiye Yüzyılı’nı açıklayan resmî belgeler incelenecektir. Bu analiz kapsamında ulaşılmak istenen üç hedef ise Türkiye Yüzyılı vizyonu bağlamında geleceği tanımlamak ve bu bağlamda toplumsal beklentileri yönlendirmek; aynı zamanda gelecek siyaseti üzerinden devletin vatandaşları üzerinde siyasal meşruiyet mekanizmasını tesis etmektir. Çalışma kapsamında elde edilen bulgulara bakılacak olursa Türkiye Yüzyılı söyleminin geleceği rastlantısal bir olaylar bütünü olarak ele almadığı; tam tersine önceden tanımlanmış ve yönü belirlenmiş bir bağlamda gelecek siyaseti çerçevesi sunan bir kavramsal analiz sunduğu sonucu ortaya çıkmaktadır. Türkiye Cumhuriyeti, Türkiye Yüzyılı kapsamında ortaya koyduğu gelecek vizyonu ile hem toplumsal beklentileri şekillendirmiş hem de geleceğe yönelik ulaşılması zorunlu kılınan hedefler koyarak mevcut politikaların ülke çapında meşrulaştırılmasına zemin hazırlamıştır. Sonuç olarak çalışma kapsamında Türkiye Cumhuriyeti devleti, Türkiye Yüzyılı söylemi ile kavramsal aşamada oluşturduğu ama nihayetinde devletin tüm unsurlarını ve toplumu kanalize eden bir söylemsel rejim üretmiştir. Bu çerçevede Türkiye Yüzyılı söylemi ile devletin hedeflediği ve toplumu ulaştırmaya çalıştığı hedef olarak “gelecek kuran devlet” kavramı, bu çalışmanın Türkiye siyaseti literatürüne katkısı olacaktır. Ayrıca Türkiye Yüzyılı söylemi bağlamında geleceğin yeniden tanımlanması ve toplumsal beklentilerin karşılanmaya çalışılması tüm toplumu kapsayan bir perspektifle yapılmalı, bu kapsamda Türkiye Yüzyılı söylemi devletin tüm kesimleri Cumhuriyet’in yeni hedeflerine empoze ettiği bütünleştirici ve güçlendirici bir vizyon ortaya koymalıdır.

Anahtar Kelimeler : Türkiye Yüzyılı, Gelecek Kuran Devlet, Siyasi Meşruiyet, Toplumsal Beklentiler, Türkiye Siyaseti

¹ Öğr. Gör., Polis Akademisi, Akyurt Polis Meslek Eğitim Merkezi Müdürlüğü, Türkiye, s1903semih@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0002-6104-6702

The Discourse of the Century of Türkiye: A Future-Building State in the Context of the Politics of Expectations

Semih Nafiz İpek ¹

Abstract

This study aims to explain the discourse of the “Century of Türkiye” while simultaneously analyzing the state’s perspective as a future-building actor. In this context, the primary research question addressed is: “How does the Republic of Türkiye position itself as a future-building actor within the framework of the Century of Türkiye discourse, and through which political discursive mechanisms does it reproduce and direct societal expectations and orientations?” Accordingly, the hypothesis of the study is as follows: “The Century of Türkiye discourse is not merely a political and social policy promise or practice of the Republic of Türkiye; rather, it constitutes an attempt by the state to redefine the future and to act as a future-building agent that directs societal expectations in order to generate legitimacy.” While the existing literature generally conceptualizes the Century of Türkiye discourse as a development vision or as a political and ideological project, this study frames it as an element that positions the state as a future-building actor aimed at meeting societal expectations. Within the scope of the research, a qualitative discourse analysis method is employed, examining political leaders’ speeches and publicly available official documents that articulate the Century of Türkiye vision. The study pursues three main objectives: to define the future within the framework of the Century of Türkiye vision and, in doing so, to shape societal expectations; to establish mechanisms of political legitimacy over citizens through the politics of the future; and to analyze how these processes function discursively. The findings indicate that the Century of Türkiye discourse does not treat the future as a set of random events; rather, it offers a conceptual framework in which the future is predefined and directionally structured within a politics of the future. Through the vision it presents, the Republic of Türkiye has both shaped societal expectations and established compulsory future-oriented goals, thereby providing a foundation for legitimizing current policies at the national level. In conclusion, the study argues that the Republic of Türkiye, through the Century of Türkiye discourse, has produced a discursive regime that, although constructed at a conceptual level, ultimately channels both state institutions and society as a whole. Within this framework, the concept of the “future-building state” which represents the envisioned endpoint that the state seeks to achieve and guide society toward, constitutes the study’s main contribution to the literature on Turkish politics. Furthermore, the redefinition of the future and the effort to meet societal expectations within the context of the Century of Türkiye discourse should be carried out from an inclusive perspective encompassing all segments of society. In this regard, the discourse should present an integrative and empowering vision that aligns all societal groups with the Republic’s new objectives.

Keywords : Century of Türkiye, Future-Building State, Political Legitimacy, Societal Expectations, Turkish Politics

¹ Lecturer, Police Academy, Akyurt Police Vocational Training Center Directorate, Türkiye, s1903semih@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0002-6104-6702

Z Kuşaağı 21. Asrı Türkiye Yüzyılı Olarak Değerlendiriyor mu?

Buse İleri ¹ - Emrah Başer ²

Öz

Bu bildiri, “Z Kuşaağı 21. Asrı Türkiye Yüzyılı Olarak Değerlendiriyor Mu?” sorusu çerçevesinde, Z kuşaağının Türkiye’nin geleceğine ilişkin beklentilerini, değerlendirme biçimlerini ve algılarını incelemeyi amaçlamaktadır. Son yıllarda özellikle “Türkiye Yüzyılı” söylemi, hem siyasal anlamda hem de toplumsal tartışmalarda önemli bir detay haline gelmiş; bu söylemin genç kuşaklarca nasıl yorumlandığı ise ayrı bir inceleme konusu olarak öne çıkmıştır. Bu doğrultuda araştırma, dijital çağın içinde yetişmiş ve toplumsal dönüşümlere daha hızlı uyum sağlayabilen Z kuşaağının, 21. yüzyılı Türkiye açısından nasıl değerlendirdiğini ortaya koymayı hedeflemektedir. Araştırmada nitel araştırma yöntemi benimsenmiş olup veri toplama sürecinde Zaltman Metafor Çıkarım Tekniği (ZMET) kullanılmıştır. ZMET tekniği, insanların düşüncelerini doğrudan ifade etmekten öte çağrışımlar, görseller ve metaforlar üzerinden anlamayı amaçlayan derinlemesine bir yöntemdir. Bu tekniğin tercih edilmesinin başlıca nedeni, Z kuşaağının soyut kavramları nasıl algıladığı ve ifade ettiği konusunda çok boyutlu bir bakış açısı sunmasıdır. Çalışma kapsamında 15 Z kuşaağı birey ile birebir görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar “Türkiye Yüzyılı” kavramını temsil ettiğini düşündükleri görselleri seçmiş ve bu görseller üzerinden düşüncelerini ifade etmişlerdir. Elde edilen veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Araştırmanın bulguları, Z kuşaağının “Türkiye Yüzyılı” kavramına yönelik algılarının tek boyutlu olmadığını, umut ve belirsizlik unsurlarını bir arada barındıran karmaşık bir yapı sergilediğini ortaya koymaktadır. Katılımcıların bir kısmı bu kavramı güçlü bir gelecek, gelişim ve ilerleme ile ilişkilendirirken, bir kısmı ise siyasal, sosyal ve ekonomik belirsizlikler çerçevesinde daha dikkatli bir yaklaşım geliştirmektedirler. Bulgular, Z kuşaağının değerlendirmelerinde fırsat eşitliği, küresel rekabet, dijitalleşme ve özgürlük gibi temaların dikkat çekici bir şekilde öne çıktığını ortaya koymaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, Z kuşaağının Türkiye’nin geleceğini nasıl algıladığını metaforlar üzerinden inceleyerek literatüre özgün bir katkı sunmaktadır. ZMET tekniğinin kullanılması, katılımcıların yüzeysel söylemlerinin ötesine geçerek altında yatan daha derin anlamları ortaya koymasına olanak sağlamıştır. Bu yönüyle araştırma, genç kuşakların toplumsal ve siyasal algılarının anlaşılmasına katkı sunmakta; geleceğe yönelik iletişim stratejileri ve politikaya yönelik önemli çıkarımlar sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türkiye Yüzyılı, Z Kuşaağı, Gelecek Algısı, Siyasal Algı, ZMET

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, buseileri09@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-1186-6647

² Doç. Dr., Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Reklamcılık, Türkiye, emrahbaser1@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4703-1125

Does Generation Z Evaluate the 21st Century as the Century of Türkiye?

Buse İleri ¹ - Emrah Başer ²

Abstract

This paper aims to examine Generation Z's expectations, perceptions, and evaluation patterns regarding the future of Türkiye within the framework of the question: "Does Generation Z evaluate the 21st century as the century of Türkiye?" In recent years, the discourse of the "Century of Türkiye" has become a significant element in both political and social debates, and how this discourse is interpreted by younger generations has emerged as a distinct subject of inquiry. In this context, the study seeks to reveal how Generation Z—raised in the digital age and more adaptable to social transformations—perceives and evaluates the 21st century in relation to Türkiye. A qualitative research approach was adopted in this study, and the Zaltman Metaphor Elicitation Technique (ZMET) was used as the data collection method. ZMET is an in-depth technique that aims to understand individuals' thoughts not through direct expressions but through associations, visuals, and metaphors. The primary reason for selecting this technique is its ability to provide a multidimensional perspective on how Generation Z perceives and expresses abstract concepts. Within the scope of the study, in-depth interviews were conducted with 15 individuals from Generation Z. Participants were asked to select images that they believed represented the concept of the "Century of Türkiye" and to express their thoughts based on these images. The collected data were analyzed using thematic analysis. The findings of the study reveal that Generation Z's perceptions of the "Century of Türkiye" are not one-dimensional but rather reflect a complex structure that combines both hope and uncertainty. While some participants associate this concept with a strong future, development, and progress, others adopt a more cautious perspective shaped by political, social, and economic uncertainties. The findings also indicate that themes such as equality of opportunity, global competition, digitalization, and freedom prominently emerge in the evaluations of Generation Z. In conclusion, this study provides an original contribution to the literature by examining how Generation Z perceives the future of Türkiye through metaphors. The use of the ZMET technique enabled the exploration of deeper meanings beyond surface-level expressions. In this respect, the study contributes to a better understanding of the social and political perceptions of younger generations and offers important implications for future communication strategies and policy-making processes.

Keywords : Century of Türkiye, Generation Z, Future Perception, Political Perception, ZMET

¹ Master's Student, Aydın Adnan Menderes University, Institute of Social Sciences, Public Relations and Publicity, Türkiye, buseileri09@gmail.com, ORCID ID: 0009-0009-1186-6647

² Assoc. Prof., Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Communication, Public Relations and Advertising, Türkiye, emrahbaser1@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4703-1125

Geçmişteki ve Günümüzdeki Türkosfer Bölgelerine Bakış

Kübra Uluçay ¹ - Medine Azaklı ² - Safa Heybet ³

Öz

Türkösfer kavramı Türkiye merkezli olarak Türk dünyasının tarihsel, kültürel, sosyal ve siyasi etki alanını ifade etmektedir. Adriyatik'ten Çin Seddi'ne uzanan bu geniş coğrafya, tarih boyunca yalnızca askeri ve siyasi başarılarla değil; adalet, hoşgörü, bilim ve medeniyet anlayışıyla da şekillenmiştir. 16 Büyük Türk Devleti, hüküm sürdükleri bölgelerde farklı inanç ve kültürlerin varlığını koruyan, toplumsal düzeni adalet temelinde inşa eden bir yönetim geleneği ortaya koymuştur. Selçuklu, Osmanlı, Babür ve Timur mirası, mimariden bilime, şehir kültüründen sosyal devlet anlayışına kadar geniş bir medeniyet birikimi bırakmıştır. İbn-i Sina ve Uluğ Bey gibi isimler tıp, matematik ve astronomi alanlarında insanlığın ortak bilim mirasına önemli katkılar sunmuştur. Taç Mahal, Registan Meydanı, Drina Köprüsü ve Ayasofya gibi yapılar ise bu tarihsel birikimin estetik, kültürel ve manevi izlerini günümüze taşımaktadır. Ancak geçmişte huzur ve düzenin hakim olduğu bu geniş coğrafyanın önemli bir kısmı, günümüzde savaşlar, siyasi krizler ve dış müdahalelerle anılmaktadır. Suriye, Irak, Libya ve Azerbaycan gibi bölgelerde yaşanan gelişmeler, Türk dünyasının ve çevre coğrafyaların karşı karşıya kaldığı insani sorunları açıkça göstermektedir. Türkiye Cumhuriyeti, tarihsel mirasından aldığı adalet ve merhamet anlayışıyla bu krizler karşısında mazlumların yanında durmayı amaçlamaktadır. Osmanlı'dan devralınan hoşgörü geleneği, bugün Türkiye'nin barış, insani yardım ve bölgesel istikrar çabalarında yeniden görünür olmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Türkösfer, Medeniyet, Adalet, Kültürel Miras, Merhamet, Sömürgecilik

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Biruni Üniversitesi, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Fizyoterapi Programı, Türkiye, 240706077@st.biruni.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005-0535-5016

² Yüksek Lisans Öğrencisi, Biruni Üniversitesi, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Fizyoterapi Programı, Türkiye, 240706039@st.biruni.edu.tr, ORCID ID: 0009-0000-0884-971X

³ Dr. Öğr. Üyesi, Biruni Üniversitesi, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Fizyoterapi Programı, Türkiye, Azaklimedine57@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9263-1613

A Perspective on the Turkosphere Regions in the Past and Present

Kübra Uluçay ¹ - Medine Azaklı ² - Safa Heybet ³

Abstract

The concept of the Turkosphere refers to the historical, cultural, social, and political sphere of influence of the Turkish world, centered on Türkiye. This vast geography, stretching from the Adriatic to the Great Wall of China, has been shaped throughout history not only by military and political achievements, but also by understandings of justice, tolerance, science, and civilization. The 16 Great Turkish States established a tradition of governance in the regions they ruled that preserved the existence of different faiths and cultures, and built social order on the foundation of justice. The legacy of the Seljuks, Ottomans, Mughals, and Timurids has bequeathed a broad civilizational accumulation ranging from architecture to science, from urban culture to the understanding of a social state. Figures such as Ibn Sina and Ulugh Beg made significant contributions to humanity's shared scientific heritage in the fields of medicine, mathematics, and astronomy. Structures such as the Taj Mahal, Registan Square, the Bridge on the Drina, and Hagia Sophia carry the aesthetic, cultural, and spiritual traces of this historical accumulation to the present day. However, a significant portion of this vast geography, where peace and order once prevailed, is today associated with wars, political crises, and foreign interventions. Developments in regions such as Syria, Iraq, Libya, and Azerbaijan clearly demonstrate the humanitarian problems faced by the Turkish world and its surrounding geographies. The Republic of Türkiye, drawing on the understanding of justice and compassion inherited from its historical legacy, aims to stand by the oppressed in the face of these crises. The tradition of tolerance inherited from the Ottomans is once again becoming visible today in Türkiye's efforts for peace, humanitarian aid, and regional stability.

Keywords : Turkosphere, Civilization, Justice, Cultural Heritage, Compassion, Colonialism

¹ Master's Student, Biruni University, Department of Therapy and Rehabilitation, Physiotherapy Program, Türkiye, 240706077@st.biruni.edu.tr, ORCID ID: 0009-0005-0535-5016

² Master's Student, Biruni University, Department of Therapy and Rehabilitation, Physiotherapy Program, Türkiye, 240706039@st.biruni.edu.tr, ORCID ID: 0009-0000-0884-971X

³ Asst. Prof., Biruni University, Department of Therapy and Rehabilitation, Physiotherapy Program, Türkiye, Azaklimedine57@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-9263-1613

21. Asır Türkiye'sinde Yasama, Yasama İlkeleri ve Yeni Yöntemler

Ahmet Erdem ¹

Öz

Bu çalışma, yasama faaliyetini etkililik, etkinlik ve verimlilik kavramları çerçevesinde yeniden ele alarak, kanunun “neden”i ve “nasıl”ı üzerinden bir ilkeler kategorisi sunmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, kanunun dayandığı normatif gerekçeler ile bu gerekçelerin normatif düzenlemeye nasıl yansıtıldığı incelenmektedir. Diğer yandan Türkiye’de yasama sürecinin rasyonel kanun yapımı ilkeleri bakımından mevcut durumu değerlendirilerek, sosyal bilimlerin yöntemlerinden yararlanılmasına yönelik öneriler ortaya konulmaktadır. Kanunun iyi bir kanun olarak nitelendirilebilmesi istenen düzenleyici sonuçlara erişilebilmesiyle temelden ilişkilidir. Çalışmada doktrinel hukuk yöntemi benimsenmiştir. Bu kapsamda konuya ilişkin öğretilerdeki görüşler incelenmiş, ilgili anayasal ve yasal düzenlemeler sistematik bir yaklaşımla analiz edilmiş ve yer yer karşılaştırmalı hukuktan yararlanılmıştır. Hukukî düzenlemenin yürürlüğe girmeden önce bu düzenlemeyi yapan organ tarafından tasarlanan amacına ulaşmasına etkililik denmektedir. Yasamanın etkililiği ancak ex ante (öncül) ve ex post (ardıl) değerlendirmelerin uygulanması ile ölçülebilmektedir. Etkililik dışında etkinlik ve verimlilik de yasamadan bahsedildiğinde güncel olarak literatürün üzerinde durduğu kavramlar arasındadır. Genel olarak yasamanın amaçlanan hedefe varıp varmadığı, ne oranda vardığı ve bunun çeşitli boyutlarda etkisinin götürülerine kıyaslanması ölçülebilir verilerdir. Ülkemizde özellikle Avrupa Birliği ve OECD’nin desteklediği rasyonel yasa yapımına ilişkin çerçeveye uyulmasına yönelik çeşitli adımların atıldığı ancak yasal çerçevenin uygulanmasının artık özellikle kanunlar için mümkün olmadığı tespit edilmiştir. Karşılaştırmalı örneklerde yasamanın sosyal bilimlerin diğer alanlarındaki yöntemlerden kanunun etkilerini ölçmeye yönelik çeşitli yöntemlerden yararlandığı görülmektedir. Bu bağlamda TBMM’nin de sosyal bilimlerin diğer alanlarındaki yöntemlerin kanunun yapılış aşamasında yararlanabilmesi önerilmektedir. Bu çerçevenin uygulanabilmesi için yürürlükteki anayasal düzenimiz doğrultusunda milletvekillerine hasredilmiş kanun teklif edebilme yetkisine paralel olarak milletvekillerinin bu tip sosyal bilimler araştırmalarını ve raporlarını elde edebilmesine ilişkin yardımcı birimlere ihtiyaç duyacağı açıktır. Kanunların incelenmesinde ülkemizde idare hukukunun idari işlemler için klasik sistematığı olan beşli (yetki, şekil, sebep, konu, amaç) ayrımla tasnif edildiğine rastlanılmıştır. Yasama ilkelerinin neden ve nasıl olarak ikiye ayrılması da bizce mümkündür. Bizce kanunun “nedeni”, onun hangi toplumsal ihtiyaca cevap verdiğini ve hangi normatif değerleri gerçekleştirmeyi amaçladığını ifade eder. Bu boyut, kanunun meşruiyetini ve gerekçelendirilmesini belirler. Kanun neden vardır ve hangi amaçla kabul edilmiştir sorularına yanıt verir. Kanunun “nasıl” ise bu amacın hangi teknik, dilsel ve sistematik araçlarla somutlaştırıldığını ifade eder. Bu boyut, normun açık, anlaşılır, uygulanabilir ve diğer hukuk kurallarıyla uyumlu biçimde formüle edilmesini kapsar.

Anahtar Kelimeler : Kanun, Yasama, Yasama İlkeleri, Anayasa Hukuku

¹ Ars. Gör., Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hukuk, Türkiye, erdem.ahmet@deu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9935-4578

Legislation, Legislative Principles, and New Methods in 21st-Century Türkiye

Ahmet Erdem ¹

Abstract

This study aims to re-evaluate legislative activity within the framework of effectiveness, efficiency, and efficacy and proposes a categorization of principles based on the "why" and "how" of law. In this context, the study examines the normative justifications underlying a law and how these justifications are reflected in normative regulations. Furthermore, it evaluates the current state of the legislative process in Türkiye regarding the principles of rational law-making and puts forward proposals for utilizing social science methods. Defining a law as a "proper law" is fundamentally related to its ability to achieve the desired regulatory outcomes. The study adopts the doctrinal legal method. Within this scope, scholarly opinions in the doctrine have been examined, relevant constitutional and legal regulations have been analyzed with a systematic approach, and comparative law has been utilized where necessary. Effectiveness is defined as a legal regulation achieving the purpose designed by the legislating body before it enters into force. Legislative effectiveness can only be measured through the implementation of ex-ante and ex-post evaluations. Apart from effectiveness, efficiency and efficacy are also among the concepts that the current literature emphasizes when discussing legislation. Generally, whether legislation reaches the intended goal, the extent to which it does so, and the comparison of its impact across various dimensions against its costs are measurable data. It has been determined that various steps have been taken in our country towards complying with the framework for rational law-making supported particularly by the European Union and the OECD. However, the implementation of this legal framework is no longer possible, especially for statutes due to constitutional amendments. Comparative examples show that legislation utilizes various methods from other fields of social sciences to measure the effects of law. In this context, it is proposed that the Grand National Assembly of Türkiye (TBMM) should also benefit from methods in other fields of social sciences during the drafting stage of a law. To implement this framework, it is clear that in accordance with our current constitutional order, auxiliary units will be needed so that Members of Parliament can obtain such social science research and reports, in parallel with their exclusive authority to propose legislation. In the examination of laws in our country, it has been observed that they are classified with the fivefold distinction (competence, form, cause, subject, purpose), which is the classical systematic of administrative law for administrative acts. In our view, it is also possible to divide legislative principles into two: "why" and "how." In our view, the "why" of a law expresses which social need it responds to and which normative values it aims to realize. This dimension determines the legitimacy and justification of the law; it answers the questions of why the law exists and for what purpose it was adopted. The "how" of the law expresses with which technical, linguistic, and systematic tools this purpose is embodied. This dimension encompasses formulating the norm in a clear, understandable, applicable manner and in harmony with other legal rules.

Keywords : Statute, Law, Legislation, Legislative Principles, Constitutional Law

¹ Research Assistant, Dokuz Eylül University, Institute of Social Sciences, Law, Türkiye, erdem.ahmet@deu.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9935-4578

Türkosfer'in Kurumsal Yansımaları: Türk Devletleri Birliği Üzerine Bir İnceleme

Deniz Keba Ekinci ¹ - Muhammed Hamdi Ekinci ²

Öz

Türkosfer, paylaşılan tarihsel miras, dil birliği ve kültürel yakınlık temelinde, dijital ağlar üzerinden gelişen ulusal sınırların ötesinde bir aidiyet alanı niteliği taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı dijitalleşme sürecinin hız kazanmasıyla birlikte ortaya çıkan "Türkosfer" kavramını, Türk Devletleri Teşkilatı yapılanması bağlamında incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmada, Türk Devletleri Teşkilatı kurumsal yapısı ile dijital ortamda oluşan bu kimlik inşası arasındaki ilişki analiz edilmektedir. Bu doğrultuda, Türk Devletleri Birliği tanıtım materyalleri ve sosyal medya içerikleri üzerinden içerik analizi ve söylem analizi yöntemleri kullanılmıştır. Çalışma örneklemini Türk Devletleri Birliği tanıtım videosu ve Türk Devletleri Birliği Instagram paylaşımları oluşturmaktadır. Elde edilen bulgulara göre, dijital platformlarda Türk kimliğinin daha çok ortak bir aidiyet söylemi üzerinden temsil edildiği ve bu temsillerin "Türk dünyası" fikrini güçlendirdiği görülmektedir. Tanıtım materyallerinde kullanılan görsel ve kültürel unsurlar ile tarihsel atıflar, Türk Devletleri Birliği'nin sadece politik ve ekonomik değil, aynı zamanda kültürel bir birlik olarak konumlandırılmasına destek vermektedir. Sonuç olarak, Türkosfer'in Türk Devletleri Birliği'nin toplumsal dayanağını sağlamlaştırdığı ve ulus ötesi bir kimlik bilincinin oluşmasına katkıda bulunduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Türkosfer, Türk Devletleri Teşkilatı, Türk Kimliği, İletişim Araştırmaları, İçerik Analizi

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Kocaeli Üniversitesi, İletişim Fakültesi, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, deniss34@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0003-2723-992X

² Öğr. Gör., Kocaeli Üniversitesi, Gazanfer Bilge Meslek Yüksekokulu, Halkla İlişkiler ve Tanıtım, Türkiye, hamdi.ekinci@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-9141-1598

The Institutional Reflections of the Turkosphere: An Analysis on the Organization of Turkic States

Deniz Keba Ekinci ¹ - Muhammed Hamdi Ekinci ²

Abstract

The Turkosphere can be characterized as a transnational sphere of belonging that develops through digital networks, grounded in a shared historical heritage, linguistic unity, and cultural affinity. This study aims to examine the concept of the “Turkosphere,” which has emerged alongside the rapid acceleration of digitalization, within the framework of the Organization of Turkic States. The study analyzes the relationship between the institutional structure of the Organization of Turkic States and the identity construction that takes place in digital environments. In this context, content analysis and discourse analysis methods are employed, drawing on the promotional materials of the Organization of Turkic States and social media content. The sample of the study consists of the promotional video of the Organization of Turkic States and its Instagram posts. According to the findings, Turkish identity on digital platforms is predominantly represented through a discourse of collective belonging, and these representations reinforce the idea of a shared “Turkic world.” Moreover, the visual and cultural elements, along with historical references used in promotional materials, contribute to positioning the Organization of Turkic States not only as a political and economic cooperation structure but also as a cultural unity project. In conclusion, it can be argued that the Turkosphere strengthens the social legitimacy of the Organization of Turkic States and plays a significant role in fostering a transnational sense of identity.

Keywords : Turkosphere, Organization of Turkic State, Turkish Identity, Communication Studies, Content Analysis

¹ Asst. Prof., Kocaeli University, Faculty of Communication, Public Relations and Publicity, Türkiye, deniss34@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0003-2723-992X

² Lecturer, Kocaeli University, Gazanfer Bilge Vocational School, Public Relations and Publicity, Türkiye, hamdi.ekinci@kocaeli.edu.tr, ORCID ID: 0000-0002-9141-1598

TAM | TOPLUMSAL
ARAŞTIRMALAR
MERKEZİ

5. ULUSLARARASI
SOSYAL BİLİMLER
KONGRESİ

5th INTERNATIONAL
CONGRESS OF
SOCIAL SCIENCES

TAM YAYINLARI

ISBN: 978-605-73325-9-2

